

عبدالجبار قمر ہدای

خُدِری زیندہ

ٹاموژگاری پیشکش دہکات

منندی اقرأ التقافی

www.iqra.afilamontada.com

۱۴۳۳ھ - ۲۰۱۲م

چاپی یہکم

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

خدري زينده

ناموزگاري پيشكەش دهكات

ناماده كردنى

عبدالجبار قهره داغى

چاپى يه كه م

۲۰۱۲ ميلادى

۲۷۱۲ كوردى

۱۴۳۳ كوچى

بسم الله الرحمن الرحيم

- ناوی كتيب: خدری زینده نامۆزگاریی پیشكەش دهكات
- ئاماده كردنی: عبدالجبار قه ره داغی
- بابەت: لیکۆلینه وه له سه ر چیرۆك
- سالی چاپ: (۱۴۳۳) كۆچی (۲۷۱۲) كوردی (۲۰۱۲) میلادی
- نۆبه ی چاپ: چاپی یه كه م
- چاپخانه: سیما
- تیراژ: (۱۰۰۰) دانه
- نه خشه سازیی بهرگ: مه ریوان مارف
- له بهرپۆه بهرایه تی گشتی كتیبخانه گشتیهییه كان ژماره ی (۱۵۴۶) ی سالی (۲۰۱۰) ی پیدراوه.

ماfi چاپی پارێزراوه بۆ ئاماده كار

په یوه ندی: (۰۷۷۰۱۹۲۸۷۴۸) و (۰۷۵۰۱۶۲۷۸۵۵).

پیشهکی

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على سيدنا محمد و على آله وصحبه وسلم.
سوپاس و ستایش بو خوای گهوره که ئەم بونه وهره‌ی به‌دییه‌ناوه و هه‌موو
شتیکی له نه‌بونه‌وه هیناره‌ته بوون و ژیان‌ی به زیندوره‌کان به‌خشیوه و
هیدایه‌ت و رینمایی کردوون.

به‌راستی هه‌موو کاریکی جوان هه‌ر له خوای گه‌وره چاره‌پری ده‌کریت، هه‌ر
خوی ده‌زانیت چی ده‌کات و بوچی ده‌یکات، هه‌ندیک جار ویستی خوای
گه‌وره کومه‌له شتانیکی ده‌کات که عه‌قل و ژیری مروّقه‌کان لیی تیناگه‌ن، به‌لام
په‌ر له حیکمه‌ت و دادپه‌روه‌ری.

ئیمه به‌چاو شتانیکی ده‌بینین و به‌عه‌قلی خویمان هه‌لی ده‌سه‌نگینین و
گفتوگۆی له‌سه‌ر ده‌که‌ین، که‌چی ویستی خوای گه‌وره له پشت ئەمانه‌وه‌یه.
پینغه‌مبه‌ر ﷺ ئەو قورئان و په‌یامه‌ خواپییه‌ی به‌ ئەمانه‌ت و دادپه‌روه‌ری
گه‌یانه‌ شوینی خوی به‌بی ئەوه‌ی ته‌نها حه‌رفیکی لی زیاد بکات یان که‌م
بکات، دیاره ئەمه‌یش به‌ئینی پر میه‌ره‌بانی خوایی یه.

له کتیبه‌ پیروژه‌که‌ی خوادا، که قورئانه هه‌موو شتیکی باس کراوه و پروون
کراوه‌ته‌وه، وه‌لامی هه‌موو پرسیاره‌کانی مروّقیه‌تی داوه‌ته‌وه و هه‌یج شتیکی
له بو‌شاییدا و به‌بی وه‌لام جی نه‌هیشتووه، شتانیکی تیا نییه که له
پیویستی مروّقه‌به‌ده‌ر بن، به‌راستی کتیبیکی زور عه‌جیب و سه‌ر سوهره‌ینه‌ره،
هه‌رگیز نه‌ینییه‌کانی ته‌واو نابیت، ده‌ریای مه‌عریفه‌ت و زانینه...

ئەوھى شوين ئەم قورئانە پىرۆزە بىكەويت ھەرگىز گومرا و سەر لىشىئاو نابت و وون نابت، ھەمىشە چىراي پووناكى و ھىدايەتى بەدەستەوھىە. قورئانى پىرۆز زۇرىك لە چىرۆك و بەسەرھاتى پىشىنانمان بۇ دەگىرئەوھ، ئىمەيش لەم كىتئىبەي بەردەستماندا باس و لىكۆلىنەوھىەك دەربارەي (خىزر) خدرى زىندە دەخەينە بەر چا و دەستى خوينەرى خۆشەويست، بەر مەبەست و ھىوايەي زانستىكى پىويست بگەينەن و بچىتە تەرازوى كىردەوھ چاكەكانمان و سەرھەتا خواي گەورە لىمان رازى بىت و لىمان قبول بفرمويت و پاشان لاي خوينەرانى خۆشەويست بىتتە گەنجىنەيەكى بچوكى زانىارى لە بىر و مىشكىاندا و ھەولئىك بىت بۇ كىردنەوھى دەرگاي گەران بە شوين زانستە پىويست و بە كەلكەكاندا.

ئەم بابەتە بە پشت بەستن بە كىتئىبەكانى تەفسىر و ژيانى پىغەمبەران و پىئاوچاكان و پىشىن و چىرۆكە قورئانىيەكان نامادە كراوھ.

لىرەدا دەلىم: خوايە گيان پاداشتى ھەموو ئەو زانا و پىئاوھ پايەدارانە بەدەيتەوھ كە لەم بواردە خزمەتبان كىردوھ و قەلەمىيان بەكار بووھ.

برا و خوشكان و خوينەرانى خۆشەويستم: ئەگەر لەم كىتئىبەدا راستى و ووشەي جوان و پەسەند و دروستتان بەرچا و كەوت، ئەوھ لە خواي گەورەوھىە كە منى ھىدايەت داوھ و كىردومى بە ھۆكار بۇ گەياندىنى، و ئەگەر ناتەواوى و كەم و كورتى تىا بوو، ئەوھ بەراستى لە خۆمەوھىە و خۆم ھۆكار و بەرپىرس بووم تىايدا، تكام وايە خوا لىم خۆش بىت و داواكارىشم كە جەنابتان لە ھەلە و كەم و كورتى نامادە كىردنەكە ئاگادارم بگەنەوھ.

۱۷- ذى الحجة- ۱۴۳۲ھ

۱۳- ۱۱- ۲۰۱۱م

سلىمانى- حاجى ئاوا

دەستپێک

(خضر) کێیه؟ و کە ی لە دایک بووه؟ ئایا پێغه مبه‌ر بووه یان پیاوچاک بووه؟ ئەگەر پێغه مبه‌ر بووه کە ی دەرکە وتوو و قەومە کە ی کێ بووه؟ ئەگەر پیاوچاک و خواناس بووه، کێ ئەمە ی ووتوو؟ و بە لگە کانی کامانە ن؟ و نهنینیە کە ی چییە؟ ئایا راستە کە گە یشتوو بە پێغه مبه‌ر ﷺ و شتی ئی گێراو تەو؟! ئایا تا ئیستا زیندو و لە ژیا ندا ماو؟ و ئەو راستە کە بە خە لک گە یشتو و بینویانە؟!

بە راستی ئە مانە کۆمە لێ پرسیا ریکن، وە لامیک یە کلا یی کەر وە یان بو نە بوو کە پشتی پی ببه ستریت و بوچو نە جیا وازە کان یە کلا بکاتە و... ئە مانە کۆمە لێ بوچو نیکن کە لە ناو کتیبە کان وە گێردرا و نە تە و... کۆمە لێ کە سانیک ئەم هە و الا ئە یان کۆ کردو تە وە و هی ناویانە و پشتیان پی بە ستوو. بە راستی زۆرینە بوچونیان وایە کە ئەم بابە تە زۆر ئاسان نییە و ئە و نده ییش گرنگ نین کە لیکو لینه وە یان لە سەر بکری ت، بە لکو هە مووی بیر و رای جیا وازە و یە ک ناگر نە وە.

ئە و کە سە ییش لیکو لینه وە لە شتی لە و جوړە دا بکات نزیکە بکە ویتە هە لێ وە و راستی نە پیکیت.

نمونه ی ئەم جوړە کارانە لە نیوان کە سە نە خویندە وار و عە وامە کاندا بلا وە، کە زۆر لە راستییە وە دوورن، لە سەر بانگخواز پیویستە کە هە ست بە راستییە کان بکات و بیان دوژیتە وە، تا خە لکی پرزگار بکات و نە کە و نە ناو ئە و کە سانە ی کە ها و بە شن لە م بیر و بوچو نە جیا وازانە دا، کە دە گو نجیت لە ناو هە موو کو پ و مە جلیسی کدا کۆمە لیک لە م جوړە پرسیا رانە بورو وژیت کە نمونه ی شتی غە ییبیە.

به مهر حال به پراستی چيروك و باسی (خض) باسیکی خوش و
سهرنجراکیشه، چونکه که سایه تیه کی ده گمن و ناوازهیه، تهنه که میك
نه بیت له نهینی و پراستییه کانی نه زانراوه...
له بهر ئه وه لیکۆلینه وه له سهر ئه و پنیوستی به تیروانین و وریایی و ناگایی
زۆره!

به پراستی له ژيانی (خض) دا ناماژه و پرسیار زۆر هه ن که ژيانی چون بووه
و کرده وه کانی چون بوون و چی بوون. به پراستی هه رچه نده وه لام بو
پرسیاره کان ناماده بکهیت، هیشتا پرسیار تر سهر هه لده دن و پنیوست
به گه ران به دوای وه لامه کانیاندا ده کات.
هه ر وته یه ک وته یه کی تر به دوای خویدا راده کیشیت.

بهشی یه کهم

ناو و نهسهب و لهقهب و (کنیه) کهی

ناوه کهی:

پا و بوچونی جیاواز لهسهر ناوه کهی هاتوو، وتراوه: ناوی (بلین بن ملکان) بووه، ههروهها وتراوه: (إیلیا) و (المعمر) و (أرمیا) و (خضرون) و (بلیا) و (إیلیا) و (عامر) و (أحمد) و (الیسع).^۱

نهسهبه کهی:

ههروهك چۆن پا و بوچونی جیاواز لهسهر ناوه کهی هیه، بیگومان پا و بوچوونی جیاوازیش لهسهر ناوی باوکی هیه. لهسهر ئەم بوچوونانه وتراوه: (ملکان)، (کلیان)^۲ ههروهها (عاییل)^۳، ههروهها (قابل) و (فرعون) و (إبن بنت فرعون) و (طیفاء) و (مالک).^۴

ههروهها (الدارقطني) له (الأفراد) و (ابن عساكر) له رینگای (مقاتل بن سلیمان) و ئەویش له (الضحاک) و ئەویش له (إبن عباس) هوه هیئاویانه که:

^۱ - سهیری ئەم کتیبانه بکه: (تهذيب الأسماء واللغات للإمام النووي ۱/۱۷۶) و (تفسير إبن كثير ۹۹/۳) و (البدایة والنهاية ۱/۳۲۶) و (الأصابه في تمييز أسماء الصحابة ۲/۱۱۵) و (روح المعاني ۳۱۹/۱۵).

^۲ - ووتراویشه (کلیمان)، سهیری (تهذيب الأسماء واللغات للإمام النووي ۱/۱۷۶) بکه.

^۳ - یان (عامیل)، یان (عمانیل).

^۴ - فتح الباري (۶/۳۰۹)، و الاصل: ۲۰/۱۱۵.

کوپری (آدم) بووه و له پشتهی ئهو هاتوو. ههروهها له (فتح الباري) دا هاتوو که ئهم (حديث) فهرمودیه (ضعيف منقطع).⁵ ههروهها له (إرشاد الساري) دا.⁶ و (ابن كثير) وتوویهتی: ئهمه (منقطع غريب)⁷، ههروهها (ابن حجر) ئهمه ی له (الزهر النضر) دا پوون کردۆتهوه و فهرمودیهتی: (مقاتل متروك) ه و (الضحاک) یش له (ابن عباس) ی نهیستوو (خوا له ههمویان رازی بیئت).⁸

ههروهها (وهب بن منبه) نهسهبهکهی گه یاندۆتهوه (سامی کوپری نوح).⁹ ههروهها (ابن عباس) له (سعد بن مسیب) هوه (إخراج) ی کردوو: که دایکی (رومی) و باوکی (فارسی) یه و ناوی باس نه کردوو، و باسی ئهوهی کردوه که (الیاس) برای بووه لهم دایک و باوکهوه.¹⁰ ههروهها (الطبري) له (عبدالله بن شوذب) هوه (إخراج) ی کردوه و وتوویهتی: (الخضر) له نهوهی فارس بووه و (الیاس) له نهوهی (بنی اسرائیل).¹¹

پاش ئهم قسه و بۆچونانه (الالوسي) وتوویهتی: هیچ شتیک لهم وته و بۆچونانه لای من راست نین، بیجگه لهوهی که (النوي) (پهحمهتی خوای ئی بیئت) ههست دهکات و ئهوهی ههلبژاردوو که (بلیا بن ملکا) بیئت.¹² که زۆرینه لهسهه ئهوهن و خوا زاناتره.¹³

⁵ - روح المعاني للالوسي ۳۱۹/۱۵.

⁶ - فتح الباري ۳۰۹/۶

⁷ - إرشاد الساري في شرح احاديث البخاري للقسطلاني ۲۸۴/۵.

⁸ - البداية والنهاية ۲۲۶/۱.

⁹ - البداية والنهاية ۱۸/۱.

¹⁰ - روح المعاني ۳۲۰/۱۵.

¹¹ - فتح الباري ۳۱۰/۶.

¹² - تاريخ الأمم والملوك للطبري ۱۸۸/۱

¹³ - (بلیا بن ملکان) وهك له (فتح الباري) دا هاتوو. ۳۰۹/۶.

له قه به که ی:

له قه ب و نازناوه که ی (الخضِر) ه.

ئه ویش به (فتحه) بۆ پیتی یه که می و (کسرة) بۆ دووه می، یان به (کسرة) بۆ یه که می و (سکون) بۆ دووه می. گێرانه وه کان به و جوژه (ثابت) جیگیریان کردووه. ههروهها ئه وهشیان جیگیر کردووه که (أل)یشی دهچیتته سه ر و لایش دهبریت.

به و ناوه له قه ب و نازناوی دهرکردووه – ههروهک (البخاری) و کهسانی تر له پیغه مبهروه ﷺ (إخراج) یان کردووه.

(أبو هريرة) (خوای ئی رازی بیّت) ده فهرموویت: پیغه مبه ر ﷺ فه رمووی: (الخضِر) بۆیه ناو نراوه (خضِر)، چونکه هه ر کاتیك له سه ر زهوی وشك داده نیشیت، گهای سهوزی ئی دهروا، و ده بوویه پارچه یه که سهوزی، جا له بهر ئه وه ناو نرا: (خضِر) واته: (سهوزایی و شینایی).^{۱۴}

ههروهها (ابن عساكر) و كۆمه لێك له (مجاهد) هوه (إخراج) یان کردووه: به وه نازناوی دهرکرد، چونکه کاتیک نوێژی دهرکرد، چواردهوری سهوز و شین ده بوو.

ههروهها (ابن أبي حاتم) له (عكرمة) هوه (إخراج) ی کردووه: به وه ناوی دهرکرد، چونکه کاتیک له شوینیکدا داده نیشیت دهور و پشتی سهوز ده بوو، ههروهها جل و بهرگه کهیشی سهوز بوو. ههروهها له (السدي) یه وه (إخراج)

^{۱۴} - روح المعاني ۳۲۰/۱۵.

^{۱۵} - سهیری (فتح الباری) ۳۰۹/۶ و (التاج الجامع للأصول فی أحادیث الرسول) (۱۷۱/۴) و

(تاریخ الطبریة/۱/۱۹۴) بکه.

کراوه: بینگومان کاتیک له شوینیکدا رابوهستایه ئهوا گیا لهژیر پینکانیدا سهوز دهبوو، ههتا قاچهکانی دادهپۆشی.
وتراویشه: ههروهها لهبهر ئهوهی به شهوق و جوان بووه.^{۱۶}

(کنیه) گهی:

(کنیه) کهی بریتی بووه له (أبو العباس) وهك له چهند سهرچاوهیهكدا هاتوو: له (الأصابة) دا، دهلیت: ئههه (متفق علیه) یه.^{۱۷}
رهنگه ئهوهیش بیته به بیرماندا بپرسین: بۆچی خوای گهوره ناوی ئهه بهنده پیاوچاکهی له چیرۆکی موسادا (علیه السلام) باس نهکردوه. ههتا ئهه گرفتانه بپرایهتهوه و ئهه بیر و بۆچونه جیاوازانه کۆتاییان بهاتایه؟!
مامۆستا (سید قطب) خاوهنی تهفسیری (في ظلال القرآن) له تهفسیر کردنیدا بۆ چیرۆکهکه وهلامی ئههه مان دهاتهوه و دهلیت:
ئیمه لهبهردهم کۆمهلیک کاری کوت و پپر و یهک لهدوای یهکداین، و نهینیهکهی نازانین، ههلوێستی ئیمهیش بهرامبهریان وهک ههلوێستی موسایه (علیه السلام)! ئیمه نازانین ئهه کهسه کییه ئهه ههلس و کهوته سهیرانه دهکات، و قورئان ههوالی ناوهکهی پی نهداوین ئهوهیش بۆ تهواو کردنی ئهه کهش و ههوا ئالۆزهیه که دهوری ئیمهی داوه ئیتر نرخێ زانینی ناوهکهی دهبیته چی بیته؟ بهراستی تهنها بۆ ئهوهیه که نمونهی حیکمهتی خوای بهرز و بالای پی بهینریتهوه، که ئههجامه چاوهپوان کراوهکان لهگهله پینشهکییه نزیکهکاندا ریک ناکهون و ناگونجین، بهلکو ئامانج و مهبهستی دوریان له پشتهوهیه، به چاوی سنوردار نابینرین. دیار نهبوون و باس نهکردنی ناوهکهی لهگهله کهسایهتییه مهعنهویهیهکهیدا زۆر گونجاوه که ئهه نوینهرایهتی دهکات و به نمونه دهینریتهوه.^{۱۸}

16 - روح المعاني ۳۱۹/۱۵.

17 - سیرری (البدایة والنهاية ۳۷۲/۱) و (فتح الباري ۲۰۹/۶) و (تهذيب الاسماء واللغات ۱۷۶/۱) و (الأصابة ۱۱۵/۲) و (روح المعاني ۳۱۹/۱۵) بکه.

18 - في ظلال القرآن لسيد قطب ۳۹۹/۵ طه.

بهشی دووهم

سه‌ره‌تای ژيانی

زانا (ابن جریر الطبري) ده‌لیت: (خض) یه‌کیک بووه له‌و که‌سانه‌ی که له سه‌رده‌می پۆزگاره‌کانی (أفریدون الملك ابن اثفیان) دا^{۱۹} بووه. و تراوه: ئەو له‌پیش (ذی القرنین) ی گه‌وره‌دا بووه که له سه‌رده‌می پۆزگاره‌کانی إبراهیم‌دا (علیه السلام) بووه.

ئەو که‌سه بووه که بپاریدا به بیری (السمع) که بریتی بووه له بیریک ئیبراهیم (علیه السلام) بۆ ئاودانی ئازە‌له‌کانی هه‌لی که‌ند، له بیابانی (اردن) دا، پاشان قه‌ومیک له خه‌لکی (اردن) داوای ئەو پارچه زه‌وییه‌یان کردووه که ئیبراهیم (علیه السلام) بیره‌که‌ی تیدا هه‌لکه‌ندبوو، ئینجا ئیبراهیم (علیه السلام) حوکم و بپارە‌که‌ی برده لای (ذی القرنین) ئەویش باسی کرد که (خض) له پۆزە‌کانی ژیانیدا له‌و وولاته‌دا له‌پیش ئەوه‌وه بووه...

هه‌ندیکی تریش وایان لیک داوه‌ته‌وه و بۆچونیان وابوو: که به‌راستی له‌و نه‌وانه بووه که باوه‌ری به ئیبراهیم (علیه السلام) هیناوه و له‌سه‌ر دینه‌که‌ی شوینی که‌وتوو، هه‌روه‌ها له خاکی (بابل) یشه‌وه له‌گه‌لیدا کۆچی کردووه، کاتی‌ک ئیبراهیم (علیه السلام) له‌وی کۆچی کرد.^{۲۰}

(أبو إسحاق الثعلبي) بۆچونیکی جیاوازی له‌وه باس کردووه که (خض) ئایا له سه‌رده‌می ئیبراهیم‌دا (علیه السلام) بووه یان دوا‌ی ئەو بووه به ماوه‌یه‌کی زۆر.^{۲۱}

19 - باپیری (منوشهر) بووه که پاشای فارس بووه له سه‌رده‌می موسا (علیه السلام) دا.

20 - تاریخ الطبري ۱/ ۱۸۸.

21 - ئەم لیکدانه‌وه و بۆچونه‌ پېش‌ه‌وا (النووي) له (تهذيب الأسماء واللغات) دا (۱/ ۱۷۷) هیناوه‌تی، هه‌روه‌ها (ابن حجر) له (فتح الباري) (۳۰۹/۶) دا. له پېشتر چه‌ند ووته و بۆچونیک

ههروهها ئهوهيش هاتوو كه بهلگهيه لهسهه ئهوهى كه له نهوهى ئيسرائيل بووه له سهردهمى فيرعهوندا.^{۲۲}

ههنديك له خاوهن تهفسيرهكان دهلێن: (خضه) و (الاسكندر المقدوني) دوو كۆپه پوور بوون، ههروهها وهزيريشى بووه، ئهوهيش بۆچونى ههله و نهفامانهيه، چونكه (الاسكندر) به زياتر له ههزار سال دواى موسا (عليه السلام) بووه! ئيتر چۆن دهبيته كۆپه پورى و له سهردهمى موسا پيغهمبهرى خوادا!^{۲۳}

وتمان: ههنديك له زانايانى تهفسير واى دهبينن و بۆچونيان وايه، كه (ذا القرنين) بريتيه له (الاسكندر المقدوني)....

ئهمهيش وته و بۆچونيكه كه راستى و بنهماى نيبه.

(ابن جرير) دهليت: راستييهكهى ئهوهيه كه ئهو لهپيش سهردهمى (افريدون بن اثفيان) هوه بووه ههتا گهيشتوو به سهردهمى موسا (عليه السلام).

(ابن إسحاق) دهليت: پيم گهيشتوو كه خواى گهوره له نهوهى ئيسرائيل پياويكى له خويان كرده خهليفه و جينشين، پنى دهوترا: _ (ناشيه بن اموص) ئينجا خواى گهوره (عزوجل) (خضه) به پيغهمبهر بۆ ناردين....

(ابن جرير) وتوويهتى: نيوانى ئهم پاشا و جينشينهى كه (ابن إسحاق) باسى كردوو و نيوانى (افريدون) له ههزار سال زياتر بووه. وتى: له سهردهمى رۆژگارەكانى ئيبراهيمدا (عليه السلام)، پيغهمبهر نهنيردراوه. بهلام له سهردهمى (ناشيه بن اموص) دا نيردراوه. پاشايهتى ئهم پياوهيش له

هاتن: له نيوانياندا دهركوت كه (خضه) له پيش ئيبراهيم (عليه السلام) لهدايك بووه، سهيرى (إرشاد الساري) (۳۸۳/۵) بکه.

²² - (البدایة والنهاية) (۳۲۶/۱) وتوتراوه: له پياوه بهريزهكانيان بووه، سهيرى چيرۆكى ژيانى بکه له كتيبي باسكراودا. ص/۳۲۷.

²³ - سهيرى (قصص الانبياء) (عبد الوهاب النجاشي) ص/۲۹۶ بکه ط۳.

سەردەمی (بشتاسب بن لەھراسب) دا بوو. و لە نیوان (بشتاسب) و (أفریدون) ییشدا سەدە و سەردەمانیکی زۆر بوو.^{۲۴}

ھەر وھا (عبد بن حمید) (إخراج) ی کردووھە کہ (خضر) پینغەمبەریکی نیردراو بوو بۆ ئەوھێ ئیسرائیل، بە تازە کردنەوھێ پەیمانی موسا، کاتیک کارەسات و پوداوەکان لەناو ئەوھێ ئیسرائیلدا گەورە بوون و (بختنصر) زال بوو بە سەریاندا. (خضر) لە گەل ئازەلە کێویەکاندا بە زەویدا دەگەرێن، ئینجا خوای گەرەش تەمەنی بۆ درێژ کردووھە تا ئەو کاتھێ خۆی ویستی کہ خەلکی دەیانینی.^{۲۵}

(إبن جریر) ئەوھێ قبول نەکردووھە کہ وتراوھ: (خضر) ناوی (اورمیا بن خلقیا) بوو، چونکە (اورمیا) لە پۆزگەرەکانی (بختنصر) دا بوو. نیوان سەردەمی موسا (علیه السلام) و (بختنصر) یش لەو ماوانە بووھە کہ شارەزایانی بواری زانست و ھەوال گێرانوھە نەیان توانیوھە ئەندازە ی بکەن و دیاری بکەن.^{۲۶}

(الحافظ إبن عساکر) بە سەنەدیک لە (السدي) ھوھ گێراوێتی ھوھ: کہ (خضر) و (الیاس) برا بوون و باوکیان پاشا بووھ، ئینجا (الیاس) بە باوکی وت: بەراستی (خضر) ی برا مەھی لە پاشایەتی نییە، ئەگەر تۆ ژنیکی بۆ بەینیت بەلکو کورپکی لی ببیت و ببیتە پاشا، ئینجا باوکی کچیکی گەنجی جوانی بۆ ھینا، ئینجا (خضر) بە ژنەکە ی وت: بەراستی من پیویستم بە ژن نییە، ئەگەر دەتەوینت تەلاقت دەدەم و ئازادت دەکەم، ئەگەر دەشتەوینت بمینیتەوھە لەگەلدا، ئەوا بمینەرەوھە خوا بپەرستە و نھینییەکانی من پاریزە، ژنەکە یش وتی: باشە، بۆ ماوھێ سالیك لای ماھوھە کاتیک سألەکە

24 - تاريخ الطبري ۱/۱۸۸.

25 - الأصابة ۲/۱۱۷.

26 - تاريخ الطبري ۱/۱۹۴ سەیری چیرۆکی (اورمیا) لە (العرائس) ی (الثعالبي) دا بکە.

ته‌او بوو پاشای باوکیان بانگی ژنه‌که‌ی کرد و وتی: به‌راستی تو گه‌نجیت و کوپه‌که‌ی منیش گه‌نجه نه‌ی بریار بووه کوپرتان بییت له کوئییه؟ ژنه‌که وتی: به‌راستی کوپ له‌لایه‌ن خواوه‌یه. نه‌گه‌ر نه‌و بیه‌ویت ده‌بییت و نه‌و نه‌یه‌ویت نابییت. پاشان باوکی فرمانی کرد به کوپه‌که‌ی ته‌لاقی دا. پاشان ژنیکی تری بو هیئا که بیوه‌ژن بوو، مندالی بوو بوو، کاتیک شه‌وی زاویه‌تی چوو لای جاری پیشوو چی به ژنی پیشوو وتبوو هر هه‌مان شتیشی به‌م وت، نه‌ویش بریاری دا بو ماوه‌ی سالیکی لای بمینیتته‌وه، کاتیک ساله‌که تیپه‌ری و ته‌او بوو، پاشا پرسپاری کرد ده‌رباره‌ی کوپ، ژنه‌که وتی، به‌راستی کوپه‌که‌ی تو هیچ پیوستیه‌کی به ژن نییه، پاشان باوکی داوای کوپه‌که‌ی کرد که بییت بو لای به‌لام رای کرد پاشان خه‌لکی نارد به داویدا به‌لام نه‌یانتوانی ده‌ستگیری بکه‌ن...^{۲۷}

بوچوونیکى نزيك له‌مه‌وه له ته‌فسیری (روح المعاني) دا هاتوو، که (ابن عساكر) له (اسباط) هوه (اخراج) ی کردوو، نه‌ویش له (السدي) هوه که کوپری پاشايه‌که بووه له پاشايه‌تیه‌که خو‌ی دا‌بری بوو بو پهرستشی خوا، باوکی هه‌زی ده‌کرد ژنی بو به‌یینیت نه‌ویش په‌تی کرده‌وه پاشان وه‌لامی دایه‌وه، پاشان ژنیکی گه‌نجی بو هیئا سالیکی تیپه‌ری نزيکی نه‌که‌وته‌وه، پاشان بیوه‌ژنیکی بو هیئا نزيکی نه‌ویش نه‌که‌وته‌وه، پاشان هه‌له‌ات و رای کرد، داوای کرد بیگرن به‌لام نه‌گیرا، پاشان ژنی یه‌که‌می شوی کرد و باوه‌ری هیئا، که قرژ داهینه‌ری ژنه‌که‌ی فیرعه‌ون بوو باسی ناوی باوکی نه‌کردوو.

²⁷ سه‌یری ته‌واوکاری چیرۆکه‌که له (البدایة و النهایة) (۱/۳۲۱) دا بکه و (ابن کثیر) تعلیقی له‌سه نه‌داوه سه‌ره‌رای نه‌وه‌ی که به سه‌نه‌دیکى (صحیح) راست جیگیر نه‌بووه که (خض) برای (الیاس) بوو بییت، سه‌یری نه‌م گیزانه‌وه‌یه له ته‌فسیری (البحر المحیط ۶/۱۴۷) دا بکه، که نۆز به کورتی هاتوو.

وتراوه: کورپی فیرعهون بوو - لهسه ر ئه وهی که وترا بیئت ئه و باوکی بووه - پاک و بیگهردی بو ئه و خوایه ی که زیندو له مردوی بیگیان دهر دینیت و مردو له زیندو دهر دینیت.²⁸

ههروه ها ئیمامی (القرطبی) هه ندیک وته و بوچونی دهر باره ی (الخصر) و سه ره تای ژبانی هیناوه، له وانه: باوکی پاشا بووه و دایکیشی کچیکی فارس بووه ناوی (المی) بووه و له ناو ئه شکه وتدا بوویه تی، و له وی مه ر و ئاژهلنی لیبووه هه موو پوژیک له شیر ی مه ره کانی پی دها که هی پیایوی گوندیکی ئه و ده ور و به ره بوو، ئینجا پیاوکه منداله که ی برده وه و خو ی به خپوی کرد، کاتیك پیگه شت و بوویه لاو، پاشای باوکی داوای که سیکی نوسه ر و خوینده واری کرد و که سه خاوه ن شاره زایی و زانا کانی کو کرده وه تا ئه و په راوی (صحف) و نامانه بنوسنه وه که بو سه ر ئیبراهیم و (شیت) دابه زی بوون، ئه و که سه ی که له نوسینه که دا پیش هه موویان که وت، (خصر ی کورپی خو ی بوو، ئه و نه یده ناسییه وه، کاتیك خه ت و نوسینیکی زور جوانی هه بوو، گه را به شوین جوانی و پونی کاره کهیدا، ئینجا ناسییه وه که کو په که ی خو یه تی پاشان گرتییه وه لای خو ی و کردی به سه ره رشتیاری کار و باری خه لکی پاشان (خصر) له ده ست پاشا هه له ات له بهر چه ند هو کاریک که باسه که ی در یژه، تا سه رچاوه ی ژبانی دو زیه وه و لینی به هره دار بوو.²⁹

هه موو ئه م باسانه گی پرا نه وه ی میژونوسان و خاوه ن کتیبه کانه، و ه یچ شتیك له مانه پالپشتی زانستی نییه و به لگه ی راستیان له سه ر نییه. (خوا زاناته ره).

²⁸ روح المعانی ۱۵ / ۳۱۹.

²⁹ - تفسیر القرطبی ۱۱ / ۴۴.

بهشی سیهه

ثایا (خضر) پیغه مبهه بووه؟

وتهیهك ده باره ی نهوهی كه له فریشته بووه:

وتراوه: كه سینی خواناس و پیاوچاك بووه. واته (ولی) ههروه ها وتراوه:

پیغه مبهه بووه، ههروه ها وتراویشه له فریشته كان بووه!^{۳۰}

به لام بوچونی سیهه غه ریب و لاوازیان به تاله.^{۳۱}

زانای ته فسیر (ابن کثیر) ده لیت: نه و ته و بوچونهی كه ده لیت له فریشته

بووه نهوه زور غه ریبه.^{۳۲}

پیشهوا (النووی) ده لیت: وتراوه: فریشتهیهك بووه له فریشته كان نه مه

هه له یه.^{۳۳}

به راستی زانای تیکۆشهه و گه وهه (ابو الاعلی المودودی) له بوچونه كه یدا

سهه كه وتنی گه وهه به دههههه هیناهه.^{۳۴} پونی کردۆتهوه سی کاره كه ی

(خضر) كه له چیرۆكه كه دا هاتوهه، چیرۆکی سیهه میان له گهله شه ریهه تدا

پیچه وانه نابیت، به لام چیرۆکی یه كه م و دووه له گهلهه بریاره كانی شه ریهه تدا

³⁰ - نه و وتهیهی كه ده لیت له فریشته كان بووه نه مه ده گهیه نیت كه له نهوهی ئادهه نه بووه.

نه مه گیزانه وهی نیمام (السهیلی) یه سهیری (فتح الباری ۳۰۹/۶) و (ارشاد الساری ۳۸۴/۵)

بكه.

³¹ - صحیح مسلم بشرح النووی ۱۳۶/۱۵ و فتح الباری ۳۱۰/۶.

³² - البدایة والنهاية ۳۲۸/۱.

³³ - سهیری (المجموع شرح المذهب) ی نیمامی (نووی) (۳۰۵/۵) بكه.

³⁴ - سهیری ته فسیری سووه تی (كهف و مریم) ی (المودودی) تعریب احمد إدريس، لاپه ره (۵۶)

پێچهوانە دەبێت و گومانی تێدا نییه که ئەوانە بریاری جیگیر و چهسپاون لە شەریعەتە خوازییهکاندا، لەو کاتەوه که دروست کراوهکان و مەزۆق بەدیھاتوون ئەوانە چەند کاریک بوون بە فرمانی خوا و بە دلنیایی تەواوێه ئەنجامی داوان.

پاشان باسی ئەوێ کرد که جۆری ئەم بریارانە شەریعی نین، بەلکو ئەم بریارانە دەشوبهین بە بریاری (خَلْقِي) که بە ویستی خۆیان لە ھەموو کاتیکیدا ڕوو دەدەن، کەسێک توشی نەخۆشی دیت و کەسێکی تر تەندروستی و لەشساغی پی دەبەخشریت و سییەم دەمریت... ھتد.

وتی: ئەگەر بریارەکان (خَلْقِي) بن ئەوا قسە لەگەڵکراو دەبێت فریشتە بێت، ئەوا پرسیار ناکریت لە ڕینگە پیدان یان ڕینگە پینەدانی شەریعی چونکە فریشتەکان بە خوود و ویستی خۆیان کار و ھەلس و کەوت ناکەن، بەلکو تەنھا فرمانی خوازی جیبەجی دەکەن، ئەگەر ئینسان بێتە ھۆکار بۆ جیبەجی کردنی بریاریکی (خَلْقِي) بەبی ویستی خۆی، یان زانستیکی غەیبی و بریاریکی لەم جۆرە پی بدریت و پاشان جیبەجیی بکات ئەوا ھەردووکی ھەک یەکە، چونکە ناگونجیت ئینسان بە حالی خۆی لە تاوان دەرچیت، کاتیکی شتیکی جیبەجی کرد پێچهوانە بێت لەگەڵ بریاریکی شەریعی، چونکە ئینسان بە سیفەتی خۆی ئینسانە و بە بریارە شەریعیەکان تەکلێف کراوە.

پاشان نادروستی کاری بە ڕینگای ئیلهام ڕوون کردۆتەوہ که پێچهوانە ی دەقیکی شەریعی بێت و دەلیت: ئایا خۆمان تەسلیمی ئەوہ بکەین که تەنھا کەسێک -کە گەرەمان (خضەر) - لەو یاسا گشتییە جیاکراویتەوہ؟ یان وای لیکبەینەوہ که (خضەر) لە (بشر) نییە و بەلکو بەندەیکە لە بەندەکانی خۆی گەرە که بە ویستی خوا کار دەکەن نەک بە پیی شەریعەتی خوا؟

ئیمه خویمان ددهدینه دست فرمانی یهکه، ئەگەر هات قورئان وای دەربری بوو که ئەو بەندهیه، که موسا نێردرا بۆ لای له پیناو ئەو ریکخسته نه دا که به شهر بوویت، به لام قورئان ئەوهی دهرنەبریوه که (بشر) بووه، به لکو فرمویهتی: ﴿عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا﴾ ئەمەیش ئەوه ناگەیه نیت که ئەو بەندهیه به یه کلایه نه (بشر) بووه.

قورئانی پیروز له زۆر شویندا وشه ی (عبدی بۆ فریشتهکان به کارهیناوه. بۆ نمونه له سوورهتی: (الانبیاء) دا فرمویهتی: ﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ عِبَادٌ مُكْرَمُونَ﴾ (الانبیاء: ۲۶).

واته: (خوانه ناسان دهیانوت: خوای میهره بان کوپی بۆ خوئی بریارداوه (فریشتهکان پۆلهی ئەون)، پاکى و بینگەردى بۆ ئەو زاتەیه، به لکو ئەوانه بەندهی ریزداری ئەون).

ههروهها له سوورهتی (الزخرف) دا فرمویهتی: ﴿وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَنِ إِنَّا﴾ (الزخرف: ۱۹).

واته: (ئەو خوانه ناسانه، فریشتهکان که بەندهی خوای میهره بانن، به کچی خویان ددهایه قهلهم!!).

ههروهها له پیغه مبه ریشه وه ﷺ فرموده یه کی راست نه هاتوووه ئەوهی دەربرییت که (خضر) له (بشر) بووه. ئەوهی که به راست له م بابته دا هاتبیت ئەو فرمودانه که پیشه وایانی فرموده گیروایانه ته وه له (سعید بن جبیر و ابن عباس و ابی بن کعب) له پیغه مبه رى خواوه ﷺ که تهنه ئەوه دەربره ی (خضر) وتراوه که (رجل) بووه، که ئەمەیش وشه یه که له گەل ئەوهی که تهنه بۆ نیرینه ی (بشر) به کار دیت، ئەوهش تهنه تاییه تاییه به وان به لکو قورئانی پیروز ئەو وشه یه ی بۆ په رى (جن) هکانیش به کارهیناوه، وه که له سوورهتی (جن) دا فرمویهتی: ﴿وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا﴾ (الجن: ۶).

واته: (به‌پراستی پیاوانیک له دهستهی ئاده‌میزاد په‌نایان ده‌برد به پیاوانیک له دهستهی په‌رییه‌کان (په‌رییه‌کان ئه‌مه‌یان به هه‌ل زانی) که‌چی ئه‌وه‌نده‌ی تر ماندویان کردن ((به‌خورافات و شتی بی‌سه‌رو به‌ر)).

هه‌روه‌ها ئه‌وه‌یش شتیکی ئاساییه که په‌ری یان فریشته یان هه‌ر دروستکراویکی غه‌یبی کاتیکی خۆی نیشانی ئینسان ده‌دات له شیوه‌ی (بشر) دا خۆی نیشان ده‌دات، ئه‌و کاته‌یش پێی ده‌وتریت ئه‌وه (بشر) یان (إنسان) ه و به‌س، کاتیکی فریشته‌که هاته لای خاتوو (مریم) قورئان ده‌فه‌رمویت: ﴿فَتَمَثَلَنَّ لَهَا بَشَرًا سَرِيًّا﴾ (مریم: ۱۷).

واته: (جوبره‌ئیلی فریشته‌مان نارد بو‌ لای، وه‌کو به‌شه‌ریکی ته‌واو ((خۆی خسته به‌رچاوی)).

فه‌رمووده‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌رباره‌ی موسا (عليه السلام) و لاوه‌که {...حی} إنتهیا إلى الصخرة فإذا رجلٌ مسجى بثرٍ { ئه‌مه‌یش به‌لگه نییه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که (خضر)، (بشر) بوو بی‌ت.

پاش ئه‌مه ته‌نها یه‌ک ریگه‌مان بو‌ ده‌مینیته‌وه بو‌ لابرده‌نی (إشکال) ئالۆزی و گرفت له‌سه‌ر چیڕۆکه‌که ئه‌ویش خۆمان بده‌ینه ده‌ست ئه‌وه‌ی که (خضر) (بشر) نه‌بووه، به‌لکو فریشته بووه یان هه‌ر دروستکراویکی تر له دروستکراوه‌کانی خۆی گه‌وره که له‌ژێر ویستیکدا کاری کردووه که به شه‌ریعت ته‌کلێف نه‌کراوه.

ئه‌مه‌یش (المودودی) (په‌حمه‌تی خۆی لی‌بی‌ت) هیناویه‌تی که له‌و به‌لگانه‌یه که‌وای ده‌بینین دووره و له هه‌مان کاتدا قورسه....

لی‌زه‌دا شتیکی نییه ئه‌وه پێویست بکات که له غه‌یری (ئینسان) بوو بی‌ت، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که خۆی گه‌وره خۆی ئاگاداری کردووه له‌و مه‌سه‌لانه له زانستی غه‌یبدا، که موسای به‌نده‌ی خۆی ئی ئاگادار نه‌کردووه.

ئایا له کۆتایی چیروکه کهدا (خضر) ئه وهی دهرنه پریوه که ئه و کارانهی به ویستی خۆی نه نجام نه داوه به لکو ئه وانه فه رمانی خوا بوون؟ به لکو ئه م ئاگادار کردنه وهیه له سه ره تای چیروکه که وه هاتووه کاتیک خوای گه وره ئه وهی فه رموو که پوونی کرده وه بهنده ی خۆی (خضر)ی به زانستیک له لایه ن خۆیه وه و به نهینی پیغه مبه رایه تی تایبه تمه ند کردووه که موسا (علیه السلام)ی ئی ئاگادار نه کراوه.

خوای گه وره فه رموویه تی: ﴿آتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِن لَّدُنَّا عِلْمًا﴾ (الکھف: ۶۵).

واته: (له په حمه تی تایبه تی خۆمان به هره وه رمان کرد بوو و زانست و زانیاری تایبه تی خۆمانمان پی به خشی بوو).

ئایا نهینییه که له کویدا دهشاردریته وه ئه گه ر له (بشر) بوو بیئت و ئه و کارانه یشی که کردونی به فه رمانی خوای گه وره بوون؟!.

ئیمامی (المودودی) و کهسانی تریش ئه وه یان له بیر چوو که له م فه رموده یه دا هاتووه، که ئیمامی (بخاری و مسلم) پریوایه تیان کردووه، پیغه مبه ر ﷺ ده فه رموویت: {قَامَ مُوسَىٰ (علیه السلام) خَطِيْبًا فِي بَنِي إِسْرَائِيلَ فَسُئِلَ أَيُّ النَّاسِ أَعْلَمُ؟ فَقَالَ أَنَا أَعْلَمُ. قَالَ: فَتَبَّ اللَّهُ عَلَيْهِ إِذْ لَمْ يَرُدَّ الْعِلْمَ إِلَيْهِ فَأَوْحَى اللَّهُ إِلَيْهِ أَنْ عَبْدًا مِنْ عِبَادِي بِمَجْمَعِ الْبَحْرَيْنِ هُوَ أَعْلَمُ مِنْكَ...}.
ئه م به شه ی فه رموده که: {أَيُّ النَّاسِ أَعْلَمُ؟}.

واته: له (ئینس) ئینسان، ئه مه بریتییه له لابرندی (اشکال) گرفت و ئالۆزی له سه ر (العبد). خوای گه وره ئه وه ی بو موسی (علیه السلام) بهنده یه که له (ئینس) ئینسانه کانه.

ئه وه به بیر و خه یالدا نایه ت که موسا (علیه السلام) بلیت: من له هه موو خه لکی زاناترم، پاشان له پر ئه وه دیته پیش که خوای گه وره دهینی ریت ب لای یه کیك له فریشته کان، که له و زاناتره.

لێرەدا ئەو هەیش نایەت کە جیاوازی لە نێوان زانستی دوو کەسدا بکەیت کە
پەگەزەکانیان جیاواز بێت، ئەوا حیکمەتی پێویست و خوازاو بە دەست
نایەت لە چیرۆکەدا ئەگەر وتیمان (خضەر) فریشتەیه!

کەواتە پێویست ناکات بە شوێن (تأویل)ی دووردا بگەرێن... کارەکه لەسەر
شێواز و پڕۆلەتی خۆی دەمینیتهوه ئەگەر (نص) دەقیق نەبێت... و دەست
نەکەوێت..

بەلام دەربارەیی ئەو وتەیهی کە کارەکانی (خضەر) لە جۆریک بووه کە
پێچەوانە بووه لەگەڵ شەریعەتی خواییدا، زانایانی تەفسیر لەسەر ئەو پێک
نەکەوتون.

بۆچوون لەسەر ئەو هی کە (ولي) خواناس و پیاو چاک بووه

زۆریک بۆچونیان وایە کە پێغەمبەر (نبی) نەبووه، بەلکو (ولي) خواناس
بووه.^{۳۵}

زۆرینەیش بۆچونیان وابوو کە (نبی) بووه، و غەیری ئەم زۆرینەش دەلێن
(رسول) بووه، کەسانیکی تریش دەلێن: (ولي) بووه زۆرکەس لەسەر ئەم
بۆچونەن.^{۳۶}

(أبو القاسم القشيري) لە (رسالة) هەکید، لە (باب إثبات كرامات الأولياء) دا
دەلێت: (خضەر) (نبی) نەبووه، بەلکو (ولي) بووه.^{۳۷}

پاستییەکهی ئەو هیە کە لای (صوفي) یەکان (ولي) بووه نەك (نبی) وەك
خاوەنی (روح البيان) پونی کردۆتەوه.^{۳۸}

35 - تفسير ابن كثير ۹۹/۳

36 - قصص الأنبياء لعبد الوهاب النجار ص ۲۹۶ و في (غاية المأمول شرح التاج الجامع للأصول)
أن الخضر نبی، أو ولي، و عليه الجمهور، سهیری (التاج الجامع للأصول ۱۷۱/۴ الهامش) بکه.

37 - الرسالة القشيرية (في علم التصوف) ص ۱۶۱ ههروهه سهیری (حاشية العروسي على شرح
زكريا الأنصاري للرسالة القشيرية ۱۶۱/۴) بکه.

38 - روح البيان في تفسير القرآن ۴۹۸/۲.

پیشخوا (النووي) دهلیت: ئەمه — ئەم بۆچونەى كه دهلیت (ولي) بووه —
 پیچەوانەى هەلبێژدراروه.^{۳۹}
 پرسیار کرا له زانای (فیقه) (محمد الرملي) دهریارهى فتوادانى لهسهه
 (خضر) (عليه السلام) فرمووی: بهراستی ئەوهیه كه (جمهور) زۆرینهى
 زانایان دهیلین، كه (نبي) بووه لهبهه ئایهتی: ﴿وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي﴾ (الكهف: ۸۲).
 ههروهها ئایهتی: ﴿آتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا﴾ (الكهف: ۶۵).
 واته: وهى و پیغه مبهرایه تی لهگهڵ ئەوهى كه ههندیکیان پرا و بۆچونی
 جیاوازیان ههبووه و توویانه: (نبي) نهبووه.^{۴۰}

(نبي) یان (رسول)؟

(شيخ أبو عمر بن الصلاح الكردي) له فتواکانیدا دهلیت: (خضر)، (نبي)
 بووه و پرا و بۆچونیان جیاواز بووه لهوهدا كه (رسول) بوو بیته.^{۴۱}
 پیشخوا (النووي) دهلیت: ئەوهى كه (الأكثر) زۆریكى لهسههه، ئەوهیه كه
 (نبي) بووه، و تراویشه: (نبي رسول) بووه.^{۴۲}
 (إبن عباس) و (وهب بن منبه) دهلین: (نبي) بووه نهك (مرسل)، ههروهها له
 (إسماعيل بن أبي زياد) و (محمد بن إسحاق) و ههندیك له خاوهن
 كتیبهكانهه هاتوهه كه پیغه مبههه بووه و بۆ قهومهكهى نێردراوه و ئەوانیشه

39 - بستان العارفين للنووي. ص ۱۱۵

40 - سهیری (الدرر النقية في المطالب الفقيهية). ص ۱۴۲. بکه.

41 - (النبي) كهسیكه وهى بۆ دهكریت، ههروهك چۆن وهى بۆ (الرسول) دهكریت، بهلام
 نههنده ههیه كه فرمانی پى ناكړیت رايگهیه نیت، بهلام (الرسول) فرمانی پى كراوه
 رايگهیه نیت، ههموو (رسول) يك (نبي) یه، بهلام به پیچەوانهوه نا. سهیری (النهاية) ی (إبن الاثير
 ۱۲۰/۴) و ههروهها (تحفة المرید علی جوهرة التوحید للبيجوري) ص ۶/ ۵۱۳۵۸. بکه.

42 - بستان العارفين ص ۱۱۵.

وہ لأمیان داوہ تہوہ، (ابو الحسن الرماني) پاشان (ابن الجوزي) پشتیوانی ئەم وچونہ دەکەن.^{۴۳}

ههروهها خاوهنی (الفتوحات المكية) له وتهکانیدا له (حياة الأنبياء) ژيانی پیغه مبه راندا، باسی (الخضري) کردووه و پوونی کردۆتووه که (رسول) بووه، ئەوہ نهییت که زانا (الالوسي) ئەم وتهیهی به شویندا هیناوه: ئەم وتهیه دەری دەخات (خضري) (عليه السلام) په یامدار بووه، ئەمەیش وتهیهکی بههیزه لای زانایان.^{۴۴}

رهنگه بۆچونکه که بهوهیشهوه نهوهستیت که په یامداره، چونکه ئەگەر زیندو بیئت - له سەر قسه و بۆچونی ئەو که سانهی که ده لێن له ژياندا ماوه - ئەوا پیویسته له سەری که په یامه کهی بگهیه نیئت، وهک ئەوهی که ئەوه کاری پیغه مبه رانه. ریک که وتوون که ئەو رایناگهیه نیئت، که واته (رسول) نه بووه.

به لگه له سەر پیغه مبه رایه تی (خضري) و به لگه له سەر (ولي) بوونی

(ابو إسحاق الثعلبي) ده لیت: (خضري) له سەر هه موو وته و بۆچونه کان (نبي) بووه و ته مه نیکی دیاریکراوی هه بووه، و له بهرچاو شاراوه و وون بووه.^{۴۵}

له سەر بۆچونی (مشهور) به ناوبانگ (نبي) بووه.^{۴۶}

ههروهها لای زۆرینهی زانایانی تریش.^{۴۷}

43 - الإصابة ۱۱۶/۲.

44 - روح المعاني ۳۲۹/۱۵

45 - سهیری (شرح صحیح مسلم) ۱۳۶/۱۵ و بسان العارفين ص ۱۱۵ بکه.

46 - سهیری (اسنی المطالب في احاديث مختلفة المراتب لمحمد ابن السيد درويش ص ۲۹۶-

۲۹۷) بکه، ههروهها (روح البيان) ۳۲۰/۱۵.

47 - روح البيان في تفسير القرآن ۴۹۸/۲.

زانایانی تەفسیر بۆچونیان وایە کە وشەیی ﴿رَحْمَةً﴾ لە ئایەتی: ﴿آتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا﴾ (الکەف: ۶۵)دا، پیڤەمبەرایەتی دەگەیهنیت. زۆرینه‌یش لەسەر ئەوەن.^{۴۸}

زانای تەفسیر (النسفی) ئەم ئایەتەیی: ﴿وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا﴾ بە مانای (هەوالدان بە غەیب) تەفسیر کردووە. وتراوە: (العلم اللدنی). لە کۆتایی چیرۆکە کەیشدا ئەم ئایەتە دیت: ﴿وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي﴾.

واتە: (ئەو کارانەیی کە تۆ بینیت من لە هەول و تیکۆشانێ خۆمەو ئەنجام نەدا، بەلکو بە فەرمانی خۆی گەرە ئەنجام دا.^{۴۹}

زانای تەفسیر (القرطبی) دەلیت: لای (جمهور) زۆرینه (نبی) بوو، ئایەتە کەیش شایەتی ئەو دەدات، چونکە پیڤەمبەر ﷺ لە کەسیک لە خوار خۆیەو فیڕ ناییت، هەرەو هەما چونکە بریاردان بە نهینیی و شارەو هەکان کەسیک لە پیڤەمبەرەن نەبییت لینی ئاگادار ناییت.^{۵۰}

بەلگە لەسەر ئەوێ کە (نبی) بوو بریتیه لەوێ کە وەحی بۆ کراوە، بەوێ کە لە موسا (علیه السلام) زانتر بوو. ئەو بە دوور دادەنریت کە (ولی) لە (نبی) زانتر بییت.^{۵۱}

بەلگەیی تر لەسەر ئەو هاتوون کە (خضر) پیڤەمبەر بوو، لەوانە:

۱- ئایەتی: ﴿فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَا آتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا﴾ ئەم (الرحمة) یە رەحمەتی پیڤەمبەرایەتی، کە خۆی گەرە پینی داو.

(خضر) ئەو رەحمەتی پیڤەمبەرایەتی، کە پینی بە خشراو، دنیای دەکاتەو، لە شیکردنەوێ کارەکانیدا بە موسای وت: ﴿رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ﴾، واتە

48 - سەیری (الکشاف) ی (الزمخشری) ۱/ ۵۷۵ و (روح المعانی) ۱۵/ ۳۲۰ بکە.

49 - تفسیر النسفی (سورة الکەف آية: ۸۲)

50 - سەیری (فتح الباری) ۶/ ۳۱۰ بکە.

51 - صحیح مسلم بشرح النووي ۱۵/ ۱۲۸.

من ئەم سى کارەم کرد، که وهکو پهحمهتیکی تایبەتی بوو له لایەن پهروهردگارتهوه.

۲- ههروهها نایهتی: ﴿وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا﴾ خوای گهوره له زانستی ههندیك کار ئاگادار و شارهزای کردبوو، و ههوالی شاراوهکانی ههندیك له شتهکانی پی ووتبوو.

ئهو زانسته (لەدن) ییەش لەم نایهتەدا زانستی پیغەمبەرایەتی بوو.

۳- قسهکهی موسا (عليه السلام) بو ئەو: ﴿هَلْ أَتَيْكَ عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَ مِمَّا عَلَّمْتَٰ رُشْدًا﴾ ئەگەر پیغەمبەر نهبوویت، موسا داواى لى ناکات لیوهی فیبری زانست بییت. و بهم شیوازه لهگهلی نهئەدوا و تکای لى نهدهکرد و تهسلیمی نهدهبوو، ئەم گفتوگۆیهش له نیوانیاندا پروی نهدهدا.

۴- ئەگەر پیغەمبەر نهبوايه، (معصوم) پارێزراو نهدهبوو، واته پهنگ بوو له ههندیك کاریدا تووشی ههله ببوايه، ئەگینا چۆن پیغەمبەریکی (معصوم) پارێزراو شوینی دهکهویت و دهیهویت لیوهی فیر بییت؟ ئەگەر له کارنکدا ههله بکات، ئیتر چۆن شوینپینی ههلبگریت؟ تهنها پیغەمبەران پارێزراون.

۵- پیش دەستی کردنی (خضر) بو کوشتنی مندالیك، بهلگهیه لهسهه پیغەمبەرایەتییهکهی، چونکه کوشتنی نهفسیک به بی حەق کارینکی رینیپیدراو نییه، ئەگەر ئەو پیغەمبەر نهبویت، به کافر بوونی ئەو مندالهی نهدهزانی، و به تایبەت که موسای لهگهلدایه و پیغەمبەریشه، به کافرێ مندالهکهی نهزانیوه، پاشان رونکردنهوهی (خضر) بو (موسی) بهوهی که لهبەر کافر بونهکهی کوشتویهتی، بهلگهیه لهسهه نهوهی که خوای گهوره ههوالی پیداو، و فرمانی پی کردوه.

۶- (خضر) پاش نهوهی کارهکانی رون کردهوه به موسای وت: ﴿وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي﴾ واته: من به کار و فرمان و عیلمی خوّم ئەم کارانەم نهکردوه له خوّمهوه، بهلکو خوای گهوره فرمانی پی کردووم، که ئەوهیش له ریگای

(وهحی)یهوه بوو.

۷- گلهیی خوا له موسی (علیه السلام) کاتیک وتی: من له هه‌موو که‌س زاناتم، خ‌وای گه‌وره پ‌ی‌ی ف‌ه‌رم‌وو: (به‌نده‌یه‌ک هه‌یه له شو‌ی‌نی به‌یه‌گه‌یشتنی دوو ده‌ریاکه، ئەو له تو زاناتره)، (خ‌ض‌ر) له (م‌وس‌ا) زان‌ات‌ر بوو، له‌و مه‌سه‌لانه‌دا. که نا‌گ‌ون‌ج‌یت (ال‌ول‌ی) خ‌وا‌په‌رس‌ت له پ‌ی‌غه‌م‌به‌ر زی‌ره‌ک‌تر ب‌یت.

۸- قسه‌که‌ی (خ‌ض‌ر) بو‌ موس‌ا (علیه السلام): من له‌سه‌ر زان‌ست‌یک‌م له‌لای‌ه‌ن خ‌وا‌وه، که ف‌ی‌ری کرد‌و‌وم که تو نای‌زان‌یت، و تو‌یش له‌سه‌ر زان‌ست‌یک‌یت که خ‌وا ف‌ی‌ری کرد‌و‌یت، که من نای‌زان‌م.^{۵۲}

(إبن کثیر) له ته‌فس‌یری نایه‌ته‌که‌ی پ‌یش‌ودا ده‌ل‌یت: واته من ف‌ه‌رمان‌م پ‌یک‌را و هه‌لو‌ی‌سته‌م له‌سه‌ر کرد، ئەمه‌یش به‌ل‌گه‌ی تیا‌یه بو‌ ئەو که‌سانه‌ی که ده‌ل‌ین (خ‌ض‌ر)، (ول‌ی)بووه.^{۵۳}

به‌لام ئەوانه‌ی که بو‌چ‌ون‌یا‌ن وا بووه (خ‌ض‌ر)، (ول‌ی) بووه، ئەم نایه‌ته به‌وه ته‌فس‌یر ده‌که‌ن که ره‌نگه چ‌وو‌ب‌یت‌ه خ‌زمه‌ت یه‌ک‌یک له پ‌ی‌غه‌م‌به‌رانی ئەو زه‌مانه، ئەو‌یش ف‌ه‌رمان‌ی ئەوه‌ی به (خ‌ض‌ر) کرد‌ب‌یت.^{۵۴} یان ئەوه‌تا (ما) له نایه‌ته‌که‌دا (م‌وص‌ول‌ة)یه و (ناف‌ی‌ة)نیه، و وشه‌ی (ام‌ر)یش واته (ش‌ان) مانا‌که‌ی به‌م ج‌ۆره‌ی لی د‌یت: (والذی فعلت‌ه من ش‌انی) واته: (ئەو کاره‌ی که کرد‌م له خ‌ۆم و یستی خ‌ۆمه‌وه بوو) چونکه ئەو کارانه له ب‌ر‌یاره‌کان‌ی پ‌ۆح‌ی ئیله‌ام‌ی (ول‌ی) خ‌واناسه‌کان‌ن.^{۵۵}

(إبن کثیر) له پ‌ون‌کرد‌نه‌وه‌ی به‌ل‌گه‌ی پ‌ی‌غه‌م‌به‌رایه‌تییه‌که‌یدا ده‌ل‌یت: چ‌ی‌رۆکه‌که له چه‌ند پ‌رو‌یه‌که‌وه به‌ل‌گه ده‌دات له‌سه‌ر ئەوه‌ی که (ن‌ب‌ی) پ‌ی‌غه‌م‌به‌ر بووه:

۵۲- (مع قصص السابقين في القرآن) ل (۳۹۹ - ۴۰۰).

53 - تفسير القرآن العظيم لابن كثير ۹۹/۳.

54 - إرشاد الساري ۵ / ۳۸۴ و صحيح مسلم بشرح النووي ۱۵ / ۱۳۶.

55 - ئەمه (شيخ علي بن محمد وفا) ووتویهتی سه‌یری (الطبقات الكبرى للشعراني) ۲ / ۲۶ بکه.

بەكەم: دەفەرموئیت: ﴿فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَا آتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِن لَّدُنَّا عِلْمًا﴾ (الكهف: ۶۵).^{۵۶}

56 - له زۆر شویندا وشەي (رحمة) بە مانای (النبوة) هاتووە لە قورئانی پیرۆزدا، لێرهدا هەندیک لەو نایەتانه و تەفسیرەکانیان لەبەر گرنگی باسەکە دەهینن، و لەبەر ئەوەی کە زۆرینەي ئەو کەسانەي کە پالپشتی لە پیغەمبەرایەتی (خضر) دەکەن، دەست بەم بەلگانەو دەگرن:

- خۆای گەرە فرموئیت: ﴿قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِن كُنتُ عَلَىٰ بَيْتَةٍ مِّن رَّبِّي وَأَنَابِي رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِي﴾ (هود: ۲۸).

زانای (الالوسی) دەئیت: ئەو بریتیە لە (النبوة) پیغەمبەرایەتی، لەسەر ئەوەی کە لە (ابن عباس) (عليهما السلام) پڕوایەت کراوە، (روح المعانی: ۳۹/۱۲)، (ابن کثیر) دەئیت: واتە: لەسەر دنیایي و فەرمانیکی پوون و پیغەمبەرایەتی راست، کە ئەویش پەحمەت و میهرەبانییەکی گەرەیه لە لایەن خواوە بەوان، تفسیر القرآن العظیم: ۴۴۳/۲.

- خۆای گەرە دەفەرموئیت: ﴿وَلْيَخْشَ إِلَٰهَ الْإِنسَانِ وَرَحْمَةً مِّنَّا﴾ (مریم: ۲۱) واتە: ئەم مندالە دەکەین بە پەحمەت و بەزەیی لە لایەن خواوە. هەرەها پیغەمبەرنک لە پیغەمبەران کە بانگەواز بکات بۆ خوا پەرسی و یەکخواناسی. (تفسیر ابن کثیر: ۱۱۵/۲).

- خۆای گەرە دەفەرموئیت: ﴿مَّا يُوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أَن يَأْتِيَهُمْ مِنَ خَيْرٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ﴾ (البقرة: ۱۰۵). لێرهدا مەبەست لە (الخیر) یان (الوحي) وەحی یان (قورئان) یان (النصر) سەرکەوتنە، و مەبەست لە (رحمة) ییش ئەو (خیر)یە. (روح المعانی: ۳۵۰/۱)، لە تەفسیری (النسفی) دا واتە: بەراستی ئەوان خۆیان وا دەبینن کە شیواتر بن وەحییان بۆ بیست، ئەوان حەسودیتان پێ دەبەن و حەز ناکەن شتیک لە (وحي) بۆ سەر ئێوە دابەزیت، خۆای گەرە ییش خۆی هەر کەسی بویت تاییبەتی دەکات بە پیغەمبەرایەتی.

- خۆای گەرە فرموئیت: ﴿وَأَذِّنَا فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ (الانبیاء: ۷۵). واتە: خۆای گەرە زانست و دەسەلاتی پێ دەبەخشیت و وەحییشی بۆ نارد و کردیە پیغەمبەر. (تفسیر ابن کثیر: ۱۵۸/۳).

- خۆای گەرە فرموئیت: ﴿رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي﴾ (الكهف: ۸۲). وشەي (رحمة) واتە: (الوحي) واتە: بە پەحمەت و میهرەبانی پەروەدگارت و بە هۆی (وحي)یەو، ووتەکە بەم جۆرەي ئی دیت: ﴿وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي﴾، واتە: بە بۆچونی خۆم و هەرل و تیکۆشانی خۆمەرە، بۆ دنیایي ئەمە (روح المعانی: ۱۴/۱۶).

- خۆای گەرە فرموئیت: ﴿يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ (آل عمران: ۷۴). واتە: بە پیغەمبەرایەتی یان ئیسلام، وەك لە تەفسیری (النسفی) دا هاتووە.

دووهم: قسه که ی موسا (علیه السلام) بۆ (خضن): ﴿هَلْ أَتَيْكَ عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَ مِمَّا عَلَّمْتَ رُشْدًا﴾ (الكهف: ۶۶)، خو ئه گهر (ولي) وا بوايه، ئهوا موسا (علیه السلام) بهم جوړه وت و ويژى له گهل نه ده کرد، ئهويش ئه و ه لاهمى موساى نه ده دايه وه، به لكو موسا داواى کرد هاوړييه تى بکات، تا له و زانسته ی لای ئه وه، ئهويش به هره دار بيت، که خواى گه و ره (خضن) ی پى تايبه ت کرد وه، ئه گهر پيغه مبه ر نه بوايه، ئهوا (معصوم) پاريزراو نه ده بوو، ئهوا بۆ موسايش نه بوو - که پيغه مبه ر و نيردراو يکى گه و ره و به ريزه و پاريزراوه - زور حه زى له زانسته ی (ولي) يه ک بيت که (معصوم) نييه، کاتيک بريارى دا بجيت بۆ لای و لى بکوليت ه وه... پاشان کاتيک له گه ليدا کو بويه وه، ملکه چى خو يى بۆ نواند و به گه و ره ی زانى و شو ينى که وت به شيويه که لى سودمه ند بيت، هه موو ئه مانه يش به لگه ن له سه ر ئه وه ی که پيغه مبه ريک بووه له شيويه ئه و، وه چى بۆ کراوه و به راستى (خضن) تايبه تمه ند کراوه به زانسته ی (لدى) و نه ينى پيغه مبه رايه تى، به جوړيک که خواى گه و ره موساى له وه ناگادار

- خواى گه و ره فه رمويه تى: ﴿أَمْ يَسْئُرُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ﴾ (الزخرف: ۲۲) واته: پيغه مبه رايه تى، ته واو که رى نايه ته که برتبه له: ﴿نَحْنُ قَسَمًا لِيَتَّخِذُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سَخِرِيًّا وَرَحْمَتَ رَبِّكَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ﴾ واته: له کاتيکدا ئيمه ن که پزق و پوزيمان له نيوانياندا دابه ش کرد وه له ژبانى دنيادا و پله و پايه ی هه نديکيمان به رز کردو ته ره به سه ر هه نديکياندا، بۆ ئه وه ی هه مووان کار و بارى يه کتر ته واو بکه ن و که لک له توانايى و ليها توويى يه کتر وه ريگرن، جا له گه ل ئه و هه موو به هره و به خششانه دا ره حمه ت و ميهره بانى په روه ردگارى تو (که تايبه تى نيما ندارانه له قيامه تدا) له هه موو ئه و شتانه ی که خه لکى کو ي ده که نه وه (له مال و سامان و هوکاره کانى رابواردن) چاکتر و به نرخره . (تفسيرى ناسان: ل/ ۴۹۱).

- هه روه ها خواى گه و ره فه رمويه تى: ﴿رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ (الدخان: ۶) پيشه وا (النفسى) ده لى ت: (الرحمة) ی به (الارسال) ناردن وه سف کرد وه، هه ر وه کو له م نايه ته دا وه سفى کرد وه: ﴿فَنَّا مُسِكِّ لَهَا وَمَا مُسِكِّ لَهَا مِّنْ مَّرْمِلٍ لَهُ مِن بَعْدِهِ﴾ (فاطر: ۲).

نەکردوو. موسایش ناسراو بە (کلیم) و پیڤمبەریکی بەرێزی نەوی ئیسراییلە.

سێم: بەراستی (خضر) دەستپیشکەری کرد لەسەر کوشتنی ئەو مندالە ئەوەیش نابێت مەگەر بە هۆی وەحی لەلایەن خوای زاناو. ئەمەیش بەلگەیهکی سەر بەخۆیە لەسەر پیڤمبەرایەتییهکە. هەرۆها بەلگەیهکی دیار و پونیشە لەسەر (معصوم) بوونی، چونکە (ولي) رینگە پێ نادریت دەست پیشکەری بکات بۆ کوشتنی نەفسیک تەنها بە ویستی خۆی، چونکە ئەو رازە و ئەو ناچیتە بواری (معصوم) بوونەو، دەگونجیت هەلە و بۆه شیتەو، کاتیک (خضر) دەست پیشکەری کرد بۆ کوشتنی مندالەکە، کە هیشتا نەگەیشتبوو تەمەنی پیڤمبەراشتن، ئەو زانستی هەبوو کە لە داها توودا گەرۆه بوو کافر دەبیت، و دایکی و باوکی هەلدەنیت بەرۆ کافر بوون لەبەر خۆشەویستی زۆریان بۆی، شوینی دەکەون. لە کوشتنەکیدا بەرژەو نەدییهکی گەرۆه هەبوو، کە بە پاکی دەمینیتەو و پاراستن دەبیت بۆ دایک و باوکی لەوێ کە بی باوهر ببن، ئەوەیش بەلگەیه لەسەر پیڤمبەرایەتی، هەرۆها لە لایەن خواوە بە (معصوم) پارێزراوی پالپشتی کرا بوو.^{۵۷}

چوارەم: کاتیک (خضر) لیکدانەوی کارەکانی بۆ موسا شی کردووە و راستی و حەقیقەتی کارەکان پوون بوویەو و دەرکەوت، دواي ئەو فەرمووی: ﴿رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي﴾. واتە: من لە خۆمەو ئەم کارانەم ئەنجام نەداو، بەلکو فەرمانم پیکراو و وەحیم بۆ کراو دەربارەیان.

⁵⁷ - (إبن کثیر) دەئیت: من (الشیخ ابا الفرج بن الجوزي) م بینى که لەم پێرەوێ دەدا و دەکۆلیو بە بەلگە هینانەو لەسەر پیڤمبەریتی (خضر) و بە راستی دادەنا، هەرۆها (الرماني) یش بەلگە هینانەو کانی گێراو تەو. سەیری (البدایة والنهاية) ۱/۳۲۸ بکە.

(ابن کثیر) دەلێت: ئەمە نەفی ئەو ناکات کە (ولی) بوو، هەر وەها نەفی ئەو هیش ناکات کە پەيامی بۆ هاتبێت، وەک هەندیک بۆچونیان وابوو.^{۵۸} هەر وەها دەلێت: ئەگەر ئەو جیگیر بوو چەسپا کە پێغەمبەر، وەک باسما کرد، ئەوا سەنەد و پال پشتیکی بۆ ئەو کەسانە نامینیتەو پشتی پی ببهستن و بە بەلگە بیهیننەو کە بلین: (ولی) بوو، بە تاییبەتی کە (ولی) هەندیک کات ئاگادار دەبێت لە راستی کارەکان بەبێ بوونی هۆکاری شرعی ناشکرا.^{۵۹}

لێکۆلینەو و ئەنجام

بەلگە ی ئەوانە ی کە نەفی پێغەمبەریتی (خضر) دەکەن - کە کەسانیک ی کەمن - بە بەلگە ی بەهیز دانانریت لەبەردەم جیگیر کردنی بەلگە ی پێغەمبەراییەتیە کەیدا، و کاریکی قورس و گرانیش نییە کە دەستە ی دوو بەلگەکانیان رەت بکەنەو.

لە بۆچونی ئەو کەسانە هیش کە دەلین: (خضر)، (ولی) بوو، دەلین: بەراستی ئەو شتانە ی کە رویداو لە سەر سوپهینەرەکان بوو لە چیرۆکی (خضر) لەگەڵ موسادا (علیه السلام) یان فیرکردنی موسا پێغەمبەر بوو، یان ئیلهام بوو.

ئەگەر دانانیک هەیه رەنگە پێغەمبەرێک هەبوو بێت کە لە رینگە ی وەحییەو فەرمانی ئەو ی پی کردبیت... ئەو هیش بە دور گیراوه، چونکە لە وەسفیدا

⁵⁸ - واتە بوونی (ولی) و (کرامات) لە (خضر) دا، ئەو ناگەیهنیت (ولی) بووبیت و پێغەمبەر نەبوو بێت، بەلکو ئەو دەچیتە ناو موعجیزە ی پێغەمبەرەو.

⁵⁹ - البداية والنهاية: ۱/ ۳۲۸ بەکەمیک دەسکاییه.

شتیکی وا نههاتوو ههک خوای گهوره فهرمویهتی: ﴿آتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِن لَّدُنَّا عِلْمًا﴾ (الكهف: ۶۵).

ئه‌میش سوود و گرنگی و وانهی زۆری تێدایه. به‌لکو هه‌ندیك جار ده‌وتریت: چ سوودیک له‌م زانسته (ل‌دنی) یه‌دا هه‌یه کاتیک (خ‌ضر) پێویستی به‌وه هه‌یه که ئه‌و شته سه‌یر و عه‌جیبانه پێشانی موسا (علیه السلام) بدات، تا په‌یوه‌ندی و نیوه‌ندیك له‌ نیوان خۆی و پێغه‌مبه‌ریکی وه‌ک خۆیدا دروست بکات.^{۶۰}

ئه‌و که‌سه‌یش که ده‌لێت: ئه‌و کاره له‌ ئیلهامه‌وه بووه، ئه‌وا قسه و بۆچونه‌که‌ی ئه‌وه پێویست ده‌کات که ئیلهام و به‌لگه بووه له‌ هه‌ندیك له‌ شه‌ریعه‌ته‌کاندا، و (خ‌ضر) یش یه‌کێک بووه له‌و که‌سانه‌ی که له‌ژێر ته‌کلیفی ئه‌و شه‌ریعه‌تانه‌دا بووه، خۆ ئه‌گه‌رنا ئه‌وا وا ده‌رده‌که‌ویت که ئیلهام به‌لگه نه‌بووه له‌ شه‌ریعه‌تی موسا (علیه السلام) دا، هه‌ر به‌و جو‌ره‌یش به‌ به‌لگه دانانریت له‌ شه‌ریعه‌تی راستی خۆشماندا، هه‌ر که‌سینکیش بلێت ئه‌وه به‌لگه‌یه ئه‌وا پێویست ده‌کات پێچه‌وانه نه‌بێت له‌گه‌ڵ ده‌قی شه‌رعیدا، خۆ ئه‌گه‌ر خوای گه‌وره هه‌ندیك له‌ بنده‌کانی ئاگادار بکات به‌ هۆی ئیلهامه‌وه، وه‌ک نمونه‌ی ئه‌وه‌ی که (خ‌ضر) ی ئاگادار کردوو له‌ حالی ئه‌و منداله، ئه‌وا کوشتنی هه‌لال نه‌بووه.^{۶۱}

پێشه‌وا (الفاروقی السهرندی)^{۶۲} له‌ چهند شوینیکی (مکتوبات) هه‌کانیدا ده‌ری بپروه ده‌لێت: به‌راستی ئیلهام، هه‌رام هه‌لال ناکات و هه‌لال هه‌رام ناکات،

⁶⁰ - روح المعاني ۱۷/۱۶ به‌ که‌میک ده‌سکاری کردنه‌وه.

⁶¹ - روح المعاني ۱۷/۱۶ به‌ ده‌سکارییه‌وه.

⁶² - ناوی (احمد) ی کوپری (عبد الأحد) ی (الفاروقی) ی (السهرندی) یه، و (مجددی) هه‌زاره‌ی دووه‌مه، یه‌کێکه له‌ زانا بانگخوازه‌کانی (هند) له‌ به‌ره‌مه‌کانی بریتیه له: (رد الشیعة) و (المکتوبات) و (اثبات النبوة) له‌ سالی (۱۰۲۴) ی هجری کوچی دوایی کردوو.

لهمهیشهوه دهردهکهوئیت که (مخالفة) له نیوان شهریعت و حهقیقته و (ظاهر) و (باطن) دا نییه.⁶³

راستییهکهی بریتیه لهوهی که له کارکردن به ئیلهام پشت نابهستریت به چیرۆکی (خضر)، مهگهر تهنها بۆ ئه و کهسانهی که دهلین (خضر) (ولی) بووه، وهک بینیمان ئهوه پیچهوانهی بۆچونی زۆرینهی زانایانه.

بهراستی ئیلهام لای (ولی)یهکان، به بهلگه دانانریت و دروست نییه، پشتی پی ببهستریت له کارهکانیاندا، کاتیك پیچهوانه بیت یان دژایهتی دهقیکی شهری بکات لهو کات و شوینهشدا بۆ (خضر) ریگه پیدراو نهبووه که له ریگهی ئیلهامهوه بهو کارانه ههلسیت....

ئهوهیش -بههۆی هیناوهی بهلگهکانهوه- بهتال دهبیتهوه، ئهوه له بۆچونی ئهوهکهسانهدا که دهلین: (ولی)بووه. تهنها ئهوه دهمینیتتهوه که ئهوه کارانهی به ریگهی وهی خوایی ئهجامداوه... و پیغهمبهرانیش (معصوم)ن.⁶⁴

بههه جوهره جیاوازی بیر و راکه لهسهه پیغهمبهرایهتی تیپهه کردووه بۆ سهه تهفسیری ئایهتهکان که له باسی موسا و (خضر)دا (علیهما السلام) هاتوون، ههه کهس بۆچونی وا بووه که (خضر) پیغهمبهره ئهوا کارهکانی بهوه تهفسیر دهکات که ئهوه له ریگهی وهحییهوه ههستاوه به ئهجامدانیان و بهلگهیشی لهسهه دینیتتهوه، و ههه کهسیش وای ببینیت که (ولی) بووه، ئهوا تهفسیر و لیکدانهوهی تری بۆ دهکات....

⁶³ - روح المعاني ۱۸/۱۶ دهتوانیت بۆ ئهه باسه به فراوانی سهیری کتیبی (قواعد التصوف علی وجه یجمع بین الحقیقه و الشریعه) به تایبته ل ۱۱۲، که له دانراوی (احمد البرنسی المغربی) یه، بکهیت.

⁶⁴ - ئهوه کهسانهی که دهلین (ولی) له پیش (نبی)یهویه، ئهوه بۆچونی (زنادقه)هکانه، وههکه یهکێک لهوان دهلینت:

به پراستی نه وهی که زور جیگه ی ئالوزییه له م چیرۆکه دا کوشتنی منداله که به له بهر نه وهی کافر ده بیټ، له وه ترسا نه گهر به زیندوی بیمنیته وه ببیته هوی مه لگی پرا نه وهی دایک و باوکی له باوه ربه که یان، نه و تایبه تمه ند بووه به و کاره، چونکه هه ر وهک (السبكي) ده لیت: نه و وهی بو کراوه که به (باطن) شاره وه و جیاوازی (ظاهر) ئاشکرا و به پیی حکمه ت کار بکات نه وه گرفت ی تیا نییه، به پراستی نه وه ییش له شه ریعه تی خو ماندا زانه وه، که ریگا نادریت و دروست نییه بو هیچ که سیک - ئیتر هه ر که سیک بیټ - مندالیکی بچوک بکوژیت به تایبه تی له نیوان دایک و باوکیکی باوه رداردا بیټ، ئیتر چون ریگه ده دریت به کوشتنی که هیچ هو کاریکی له سه ر ده ست نه که وتبیټ! له دایکبوو (مندال) به کوفری (حقیقی) و ئیمانی (حقیقی) باس ناکریت، نه مه بریار و ریکه وتنی حه ق و شه ریعه ته کانه، تا ئیستایش که س له و بریارانه ده رنه چوه، له سه رو نه وانه وه زانا شاره زاکان، نه مه له سه ر نه و بو چونه ی که پیغه مبه ر بوو بیټ....

به لام له باره ی چاک کردن و راستکردنه وهی دیواره که به بی کری نه وه هیچ گرفتیکی تیدا نییه، چونکه به پراستی نه وه چاکه کردنه با کاره که به و جوړه چاکه بیټ و هیچ زیانیکی تیدا نییه چونکه نه وه له په وشته به رز و پیروژه کانه. به لام ده رباره ی عه بیدار کردنی که شتییه که بو نه وهی پاریزراو بیټ له داگیرکردنی پاشای سته مکار، ووتویانه: به پراستی نه وه ییش له و شتانه یه که گرفت ی تیدا نییه، ته نانه ت (العز بن عبدالسلام) ووتویه تی: به پراستی کاتیک مالی هه تیو یان که سیک بیئاگا و نا ووریا یان شیت له ژیر دهستی ئینساندا بوو، ترسا له وهی که سته مکاریک ده بیات، نه وا پیویسته له سه ری که عه بیداری بکات له پیئاو نه وده دا که بیپاریزیت....⁶⁵

65 - سهیری (روح المعانی: ۲۱/۱۶) بکه به کورتی و به دهسکاری و به لابردنه وه.

پيشهوا (ابن تيمية) ووتيهكى بيهاتاي دهربارهى ئەم بابته هيناره و دهئيت: ههنديك كهس به چيروكى موسا و (خضر) (عليهما السلام) بهلگه دههيننهوه وا گومان دهبن كه (خضر) له (شريعة) چۆته دهرهوه، ئەوا ئەوه بو (ولى) يهكانى غهير خوى ريگه پيدراو دهبيت كه بو ئەو ريگه پيدراو بيت كه له شريعت دهرچيت. ئەوا ئەوان لهم ليكدانهوه و گومانهياندا له دوو روهوه گومران:

يهكه ميان: بهراستى (خضر) له شريعت نهچووته دهرهوه بهلكو ئەوهى كه ئەو كردويهتى له شريعتى موسادا ريگه پيدراو بووه، چونكه كاتيك هۆكارهكهى بو موسا پروون كردهوه ئەويش دانى پيادانا، خو ئەگه ريگه پيدراو نهبوايه ئەويش دانى پيا نهدهنا، بهلام ئەوه ههبوو كه موسا (عليه السلام) ئەو هۆكارانهى نهزانيوه كه بو ئەو ريگه پيدراو بووه كه ئەو كارانه بكات، وا گوماني بردووه كه (خضر) وهك پاشايهكى ستهمكاره، ئينجا (خضر) يش ئەوهى بو باسكردووه.

دووه ميان: بهراستى (خضر) له ئوممهتى موسا (عليه السلام) نهبووه، ههروهها پيوستيش نهبووه لهسهرى كه شوينى بكهويت بهلكو پيى ووت: بهراستى من لهسهر زانستىكم لهلايهن خواوه، كه خواى گهوره منى ئى فيركردووه و توى ئى فير نهكردووه. ههروهها تويش لهسهر زانستىكىت لهلايهن خواوه كه توى، ئى فير كردووه و من فيرى نهبووم.

بهو جوژه بانگهوازكهى موسا (عليه السلام) گشتى نهبووه، بهراستى پيغه مبهريك بو قه ومهكهى خوى دهنيردرا به تايبته، بهلام (محمد) پيغه مبهير ﷺ بو هه موو خهلكى به گشتى نيردراوه، بهلكو بو ئينسان و پهرييهكان به (باطن) و (ظاهر) هوه نيردراوه، بو هيچ كهسيك نيبه له گوپرايهلى و شوين

کهوتنی ئو دهریچیت، نه له (باطن) نه له (ظاهر) دا، نه له تایبته و نه له گشتیدا.^{۶۶}

پاش هه موو ئو بهلگه و بوچونانهی که هیئامان دهرکهوت که ئو بهلگانهی پیغه مبه ریئی (خضر) جیگیر دهکن بهسن و جیگه ی قه ناعه تن، بوهر کهس که راستی و دادپهروه ری بویت. بهلام ئوهی که ده بیته هوی بیر و بوچونی جیاواز له کاره کهیدا بریتییه له وهی که ناوی له ئایه ته قورئانییه کاندای نه هاتوو تا له ناو ریزی پیغه مبه راندا بیته. له سهرو هه موو ئه مانه ی شه وه ئو که سانه ی که ده لئین (ولی) بووه بهلگه ی به هیزیان نه هیئاوه که نه فی پیغه مبه رایه تییه که ی دکات، بهلگه کانی ئه وانیش به په سهند وهرده گیریت له گه ل ئه وه ی شیدا بهلگه کان سه لماندویانه پیغه مبه ره.

حوکمی باوه ر بوون به پیغه مبه رایه تی (خضر) (علیه السلام)

له سهرو ئه م را و بوچونه جیاوازانوه کهس تاوانبار ناییت نه گه ر بلئیت: پیغه مبه ر نه بووه، چونکه باوه ری ته واو و پیویست پیک نایه ت ته نها له ریگه ی (تواتر) وه نه بیته. بهلام پیویسته باوه ر به سه رجه م پیغه مبه ران بکریت به گشتی که جیگای ته کلیفن له و پیغه مبه ره به ریزانه ییش ناوی (۲۵) بیست و پینجیان له قورئاندا هاتوو.^{۶۷}

66 - مجموع فتاوی شیخ الاسلام احمد بن تیمیة: ۲۶۶/۱۳-۲۶۷

67 - شرح جوهره التوحید للباچوری ص ۶۷ به که میك دهسکارییه وه.

ئهوهی دهربارهی زانستی (خضر) (علیه السلام) هاتووه

پیشهوا (النسفی) له تهفسیری ئهم ئایهته دا: ﴿وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا﴾ (الكهف/ ۶۵) ده لیت: ﴿مِنْ لَدُنَّا﴾ واته: له لایهن خو مانه وه.^{۶۸} له گه ل ئهوهی که هه موو زانستیک له لایهن خواوهیه، به لام هه ندیکیان به هوی فی رکردنی دروستکراوه کانه وه ده بییت، ئه وه پینی ناوتریت زانستی (لدنی)، به لکو ئه وه زانستی (إنفعالی)یه، چونکه له که سینکی تره وه وه رگراوه، به لام زانستی (لدنی) ئه وه زانسته یه که له نهینی دلدا ده کړیته وه و هه رده گیریت، واته: (باطن) ناوه پروکه که ی به (قلب القلب) ناوبراوه، و به بی هیچ هۆکارینکی پیکهاتوو له دهره وه، واته: به بی فی ربوون و لی کو ئینه وه.^{۶۹}

ههروه ها ئهم زانسته به زانستی (الحقیقه) یش ناوده بریت ههروه ها زانستی (اللدنی) و زانستی (المکاشفه) و زانستی (الموهبه) و زانستی (الأسرار) و ههروه ها زانستی (المکنون) و زانستی (الوراثه).^{۷۰}

ئه وه زانستی (لدنی)یه، تایبه ته به خوای گه وره، هیچ کهس به بی ویست و ته و فیقی خوای گه وره فی ری نابیت.

ههروه ها له هه لباردنی وشه ی ﴿علمناه﴾ له باتی (آئینه)، ئاماره یه بو گه وره یی و گرنگی ئه وه زانسته ..^{۷۱}

⁶⁸ سه یری ته فسیری (النسفی) و (البیضاوی) ایه (۶۵) ی الکهف بکه.

⁶⁹ وشه ی (لدن) (ظرف مکان) ه واته (عند) ته نها له (حاضر) دا به کاردیت، ههروه ها وشه ی (اللدنی) لی وه رده گیریت.

⁷⁰ - سه یری (إتحاف السادة المتقين بشرح أسرار احياء علوم الدين) (الزبیدی) ۲۶۰/۷ بکه.

⁷¹ - سه یری (الطبقات الكبرى للشعراني) ۱/۱۷۰، ۲/۵۶ بکه، ههروه ها سه یری (تعريفات و تعليقات عديدة على هذا المصطلح) له (روح البيان في التفسير القرآن) ۲/۴۹۹-۵۰۰ و (روح المعاني) ۲۲/۱۶ و (التفسير الكبير للفخر الرازي) ۲۱/۱۴۹-۱۵۰، بکه.

⁷² - سه یری (روح المعاني) ۱۵/۳۳۰، بکه به کورتی و ده ستکاریه وه.

گرنگ لیژدها ئەوهیه که بهراستی ئەو زانستهی که (خضر) وهری گرت، زانستیکی (ربانی) بوو، و تاییهت بوو بهو، و پیغه مبهرانی نهوهی ئیسرائیل لئی فیژ نهبوو بوون، ئەو گهورهترین زانای سهردهمی خوئی بوو، بهراستی چیرۆکی موسا له گهل (خضر) دا (علیه السلام) بوو به نمونهیهکی گهوره لای زانایان له پونکردنهوهی ئەدهبی زانا و فیژخاوازا زۆر به نمونه دههینریتهوه...

بهراستی کهسی زانا هەر چهندیک زانستی وهگرتهبیت، پیویسته لهسهری له خوئی بایی نهبیت، و دهبیت بزانیته له سهرو هه موو خاوهن زانستیکهوه کهسیکی زانا تر ههیه. بهراستی (خضر) زانی که موسا نارام ناگریت له گهلیدا، له بهر ئەوه پیئی ووت: (بهراستی تۆ ناتوانیت هاوپییهتی من بکهیت لهو شتانهدا که له مندا دهیبینیت که پیچهوانههی دهقی شهریعهتهکهی تۆن، چونکه من لهسهر زانستیکم له لایهن خواوه، که خوای گهوره تۆی لی فیژنه کردوه، و تۆیش لهسهر زانستیکیته له لایهن خواوه، که خوای گهوره منی لی فیژنه کردوه، هه ریه که مان تهکلیف کراوین به کۆمه له کاریک له لایهن خواوه، به بی ئەوی ترمان - هی هه ریه که مان جیاوازه - تۆ ناتوانیت هاوهلی من بکهیت: ﴿وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خَيْرًا﴾ (الكهف/ ۶۸). من دهزانم که تۆ ئینکاری کارهکانی من دهکهیت، به لام تۆ له حیکمهتهکهی ناگادار نیت و نازانیت بهرژه وهندییه شاراوکهی چیه).^{۷۳} ئەو زانستهی ئەو پهحمهت و میهره بانی خوای گهوره بوو، که بوو به هوی ئەنجام دانی ئەو کارانه، ئەوه فهرمانی خوا بوو، نهک فهرمانی خوئی، خوای گهوره (خضر) له مهندیک له غهیب ناگادار و شارهزا کرد بوو له مهسه لهیهدا و له پیشتردا و ئاراستهیی کرد بوو ئەو ههلس و کهوتانه، که ریک بوو له گهل ئەوهی که لئی ناگادار بوو: ﴿رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي﴾.^{۷۴}

پیوایهت کراوه، کاتیک موسا (علیه السلام) سهلامی کرد له (خضر) که پراکشا بوو، ناسی که ئەوه موسایه، ئینجا سهری بهرز کردهوه و راست بوویهوه و ریک دانیشته و ووتی: (و عليك السلام) ئەهی پیغه مبهری نهوهی ئیسرائیل،

73 - تفسیر القرآن العظیم لابن کثیر ۹۶/۲ به دهستکارییهوه.

74 - فی ظلال القرآن ۴/۲۲۸۲.

ئینجا موسا ووتی: تو چۆن من دهناسیت و ههوالم دهنانیت و دهنانیت من کیم؟ کی ههوالی پیداویت که من پیغهمبهری نهوهی ئیسرائیلیم؟ ووتی: ئهه کهسهی که ههوالی منی پیداویت و رینمایی تۆی کردوه بۆلای من. پاشان ووتی: ئهه موسا! ئایا تو ئهوت بهس نییه که تهوراتت به دستهوهیه، و وهحیت بۆ دیت؟ موسا (علیه السلام) ووتی: بهراستی پهروهردگارم منی نارد بۆ لای تو تا شوینت بکهوم و له زانستهکته فیڕ بيم.^{۷۵}

کامیان زاناترن!!

ئایا پاش ئهه لیکۆلینهوهیه دهنوانین بلین: بهراستی (خض) له موسا (علیه السلام) زاناتره؟ هندیك کهس دهلین: بهراستی ئهه زانایه -خض- تاییهتهدند بوو به بینا کردنی بریاره حهقیقهتییهکان لهسهه ئهه شینواز و حالهته (باطن) شاراوویه. بهلام موسا (علیه السلام) بهه جوژه نهبووه، بهلکو بریار و حوکمهکانی ئهه لهسهه (ظاهر) ئاشکرای کارهکان بنیاتنرا بوو، بیگومان جیاوازی له نیوانیاندا له بواری زانستدا دههکوت.... بهه ریگایه دههکوت که پله و پایهی (خض) له زانستدا له سهرو پلهو پایهی موسا (علیه السلام) هه بوو.^{۷۶} لهسهه نهوهی موسا زانستیکی هه بوو که لای (خض) نهبوو، ههروهها لای (خض) زانستیکی هه بوو لای موسا نمونهی نه بوو.

پیشهوایان (بخاری و مسلم و ترمذی و نسائی) فرمودهیهکی (ابن عباس)یان به (مرفوع) (تحریج) کردوه، که (خض) (علیه السلام) فرموی:

75 - (روح المعاني) ۳۲۰/۱۵

76 - التفسیر الکبیر للرازی ۱۵۹/۲۱

ئەى موسا! بەپراستی من لەسەر زانستیکم لە زانستی خۆى گەرە که فیری کردووم و تۆ نایزانیت، تۆیش لەسەر زانستیکیکیت لە زانستی خۆى گەرە که فیری کردویت، من نایزانم. تۆ دەزانیت ئەگەر فرمودەکهى خۆى گەرە نەبوايه بۆ موسا، که لە پیشتر باسکرا! بەپراستی من بەندهیهکم ههیه له شوینى به یهکگه‌یشتنى دوو دەریاکه، ئەو له تۆ زانتره له هه‌ندیک له زانسته‌کاندا، بەئکو لەسەر ئەو مانایه‌ى له هه‌موو زانسته‌کاندا زانتره، ئیتیر ئالۆزى بۆ دروست بوو له نیوان کۆبوونه‌وى خۆى و ئەوه‌ى که باسمان کرد له ووتەکانى (خضەر) (علیه السلام).^{۷۷}

..... لەمەوه باسکرا دەزانیت که بەپراستی موسا (علیه السلام) (اکمل) ته‌واوتر بووه له (خضەر) و (زاناترى) (خضەر) یش، به زانستى (حقیقه) به نيسبەتیک بووه تا کاتى ئاماده‌یى خۆى، بەپراستی موسا (علیه السلام) ئەمەى تێپه‌راند و لايدا پانه‌وه‌ستا، چونکه ئەو له مه‌قامى (تشریح) دا بوو، په‌نگه داواکردنى بۆ زانست به فرمانیک بوو بێت له‌وه‌وه دەستى پى کردبیت، به هۆى ئەو له‌خۆ رابینینه‌وه.^{۷۸}

پیشه‌وا (القرطبی) وته‌یه‌کى (ابن عطية) ى هیناوه: زانستى (خضەر) زانستى زانینى (بواطن) ناوه‌پۆک و شاراوه‌کان بووه، به شیوه‌یه‌ک بۆى وه‌حى کرابوو، ئەو (ظاهر) ى بپیاره‌کانى پى نهدرابوو. به‌لام زانستى موسا، زانستى بپیاره‌کان بوو، و فتواى له‌سەر قسه‌ى خه‌لکى و کاره‌کانیان ده‌دا.^{۷۹} هه‌روه‌ها له (اسرار القرآن) دا ده‌سه‌وه.... بەپراستی (خضەر) له موسا زانتر بووه، له‌وه‌دا که له موسا (علیه السلام) پویدا.^{۸۰}

77 - روح المعاني ۳۳۲/۱۵.

78 - روح المعاني ۲۰/۱۶ به‌ده‌ستکارییه‌ره.

79 - تفسير القرطبي ۱۶/۱۱ به‌ده‌ستکارییه‌ره.

80 - روح المعاني ۲۲/۱۶.

بهشی جواره م

باسی یه که م: چیرۆکی موسا و (خضر) (علیهما السلام)

ئینسان و ژیان:

چیرۆکی موسا و (خضر) (علیهما السلام)... بهراستی چیرۆکی ئەم ژیان و بوونه وەرەن، که ئیমে تیییدا دهژین، چیرۆکیکه که شیوازی کرداری تیادا جیگیر و چهسپاو دهبیئت، پوون و جوان و ناوازهیه، بهراستی له پشت شته زانراو و دۆزراوه کانهوه لهم جیهانهدا و لهم ژیانهدا، شتیکی زۆر و نه زانراو هەن، بهراستی ئەوهی که ئینسان نایزانیت – با گه ورهترین ئینسانی سهردهمه کهی خویشی بیئت – زۆرتره لهوهی که دهیزانیت، و بهراستی ئەو ههمیشه بریارهکانی لهسه ره ئەوه بینا دهکات که دهیبینیت و ههستی پی دهکات، له بهر ئەوه ههلهی زۆر دهکات، و زۆر شتی ئی تیک دهچیت، بهراستی ئەگه ره ئەو پراستییهکانی ژیان و ناوه پوک و نهینی کارهکانی بۆ دهر بکهویت و بزانیئت داهاتووین چیه، ئەوا بریارهکانی زۆر دهگۆریت، و ئەوهی بۆ جیگیر دهبیئت که دُنیا نه بووه له بریارهکانی و چهزهکانی وهک پیویست دهر نه چوون، راست نابیئت به پهله بریار بدریئت و زۆر بکریت لهسه بر و بۆچوونهکان، چونکه بهراستی ژیان ته م و مژاوی و ئالۆزه، بوونه وهریش فراوان و بهرینه، زۆر شتیش ههیه که نهینییه کهی له ئاشکراکهی جیاوازه، بهراستی لهم ژیانهدا زۆر شت هەن پینچ و په نایان ههیه، ئینسان نهیتوانیوه – لهسه ره ئاستی زیرهکی و سور بوونی خویه وه – چاره سهریان بکات. بهراستی له بوونه وهردا ئالۆزی و پینچ و په نا و نهینی ههیه، زانستی به شه ره – له گه له ئەوهی زۆر فراوان بووه و پیش که وتوووه و

گهشهی سه‌ندوو-نه‌یتوانیوه بیان دۆزیته‌وه، به‌راستی ژبانی پوژانه‌ی گشتیمان پره له هه‌له و سه‌رپنجی و بریاردانی به‌په‌له و هه‌نگاوی نادرست و شپرزه و بیر و رای سه‌رپنجیانه، نه‌گه‌ر به‌ریوه‌بردنی ئەم جیهانه فراوانه‌ی بدریقه پال و ئازادی ته‌واوی پی‌ بدریت و هه‌لس و کهوتی په‌ها ئەنجام بدات، ئەوا خراپترین و گه‌نده‌لترین جیهان به‌ره‌م دیت و دهرده‌چیت، و کینگه و نه‌وه و وه‌چه‌کانی و به‌ره‌مه‌کانیان ده‌فوتیت، چونکه تیروانینی کورته و کهم ده‌بینیت، و کاره‌کانی سنورداره، و به‌راستی له په‌له‌کاری دروستکراوه و له‌سه‌ر په‌له‌کردن و کورت بینی راهاتوه.^{٨١}

هوکاری داواکه‌ی موسا بو گه‌یشتن به (خضر)

جاریکیان به‌راستی موسا (علیه السلام) له‌ناو نه‌وه‌ی ئیسرائیلدا وتاری بو دان، پرسیری لیکرا: چ که‌سینک زاناترین که‌سه؟ ئەویش فەرمووی: من، پاشان خوای گه‌وره گله‌یی لیکرد کاتیک زانسته‌که‌ی نه‌گنیرایه‌وه بو لای خوای گه‌وره، پاشان خوای گه‌وره وه‌حی بو نارد: به‌راستی من به‌نده‌یه‌کم هه‌یه له شوینی به‌یه‌ک گه‌یشتنی دوو ده‌ریاکه که ئەو له‌تۆ زاناتره.^{٨٢}

شوین و سه‌رده‌می چیرۆکه‌که:

ئهمه به‌شیکه له ژباننامه و به‌سه‌رهاتی موسا (علیه السلام) له قورنانی پیروژدا ته‌نها یه‌ک جار باسکراوه و له سوره‌تی (الکھف) دا!

⁸¹ - له کتیبی (الصراع بین الايمان والمادیة) ی (ابی الحسن الندوی) ص/ ٩٣-٩٤ به‌که‌میک ده‌ستکارییه‌وه وه‌رگیراوه.

⁸² - رواه الشیخان عن ابن عباس عن ابي بن کعب.

واي ليك دەدەينەو ھۆكاريك ھەيە كە دەگەپتەو ھە بۆ ئو ماوھەي ژيانى
موسا لەگەل (خضر) دا بەسەرى بردوو ھەبەر ھۆكاريكى كوت و پەر
بوو... كە موسا تيايدا وانەيەكى (ربانى) وەرگرت و ئەوھى بەس بوو! بەو
كۆتايى بە كارەكەى ھات كە بە شيوھەيەكى پوون و ديار دانى نا بە
راستىيەكاندا.

وھك ئەوھى ئەم پوداو ھەريبە بە لايەنيكى (شخصي) كەسايەتى لە ژيانى
بانگەوازي راستەقینەدا بژميرديت كە پيغەمبەران (عليهم السلام) لە
پيناويدا نيردراون...

وھك ئەوھى شتيكى (شخصي) بيت پيوست بە دووبارە كردنەو ھەكات...
با سود و گرنگيەكەيشى ديار و ئاشكرا بيت، و پەند و وانەيش ديار و
ئاشكرايە بۆ كەسيك كە بيهويت پەند و وانە وەربرگريت.

قورئان ئو شوينە ديارى ناكات كە چيروكەكە تيايدا پويداو تەنھا بە
(مجمع البحرين) شويني بەيەك گەيشتنى دوو دەرياكە نەبيت.

ھەروھا ئو كات و سەردەمەيشى لە ژيانى موسا ديارى نەكردوو كە
تيايدا پويداو ئايا دەبيت ئو كاتە بوو بيت كە لە ميسردا بوو پيش ئەوھى
بە ئەوھى ئيسرائيلەو ھەريچيت، يان دواي ھەرچونى بوو بەوانەو لە
ميسر؟ خو ئەگەر دواي ھەرچون بيت، ئايا دەبيت پيش ئەوھى بوو بيت كە
ئەوان بگەيەنيتە خاكي (المقدس) يان دواي ئەوھى بوو كە ئەوان بگەيەنيت،
ئينجا لەو كاتەدا پراوھستاون و نەدەچونە ناوھە، چونكە قەومىكى زۆردار و
ستەمكارى تيدا بوو؟ يان دواي ئەوھى بوو بيانبات بۆ (التيه) كاتى وئيل و
سەرگەردانيان لەسەر زەويدا كە لەيەك جيا دەبونەو ھە دوور دەكەوتنەو؟^{۸۲}

پیشهوا (المودودي) (خوا لئی رازی بیئت) وای دهبینیت که ئەم دیمه‌نانە پێشانى موسا (عليه السلام) دران له سەرەتای پهیمانی پێغه‌مبەراییه‌تییه‌وه بووه، چونکه ئەم بەشه له (فێرکردن و په‌روه‌رده‌کردن) بۆ پێغه‌مبهران (عليهم السلام) له سەرەتای پێغه‌مبەراییه‌تییه‌وه ده‌بیئت.

به‌پراستی بینینی ئەم دیمه‌نانه بۆ موسا پێغه‌مبەر (عليه السلام) پێویست بوو، کاتیك نه‌وه‌ی ئیسرائیل روو به‌رووی ئەو حاله‌تانه ده‌بون‌وه، که موسولمانه پێشینه‌کان له شاری مه‌که‌ی پیروژدا روو به‌رووی ده‌بون‌وه. له‌سه‌ر بوونی ئەم دوو هوکاره -زانستی ته‌واویش لای خواجه- به‌پراستی ئەم زووداوه له ژبانی موسادا کاتیك روویداوه، که نه‌وه‌ی ئیسرائیل به‌ده‌ست خراپترین سزاوه ده‌یان نالاند هه‌روه‌ها جو‌ره‌ها سته‌م و چه‌وسانه‌وه‌ی فیرعه‌ونیان به‌سه‌ردا ده‌باری له‌ میسردا.

پاشان ده‌لیت: ئەگەر ئەوه راست بیئت که بۆی چوین، ئەوا ده‌گونجیت که گه‌شتی موسا له‌ کاته‌دا به‌ره‌و سودان بوو بیئت، و مه‌به‌ستیش به (مجمع البحرین)، شوینی به‌یه‌گه‌یشتنی ده‌ریای (الأزرق) و ده‌ریای (الأبيض) بیئت -هه‌ردوو لقه‌که‌ی روبراری نیل- له نزیك شاری (خرطوم). ئەوه‌یش چونکه ئەو شوینه‌ی که موسا (عليه السلام) هه‌موو ژبانی خۆیی تیا به‌سه‌ر بردووه، شوینیکی تر ده‌ست ناکه‌ویت به‌و ناوه، ته‌نها ئەو شوینه نه‌بیئت.⁸⁴

⁸⁴ - ته‌فسیری هه‌ردوو سوهره‌تی (الكهف و مریم) ی (ابی‌الاعلی‌ المودودي) ل ٤٨-٤٩، سه‌یری ته‌فسیری (مجمع البحرین) ل ٧٢-٧٣ بکه.

باسی دووهم

ته فسیر و شیکردنه وهی نایه ته گان

چیروکی موسا و (خضر) بهنده چاکه کاره که

خوای گه وره فرموویه تی: ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِفَتَاهُ لَا أَبْرَحُ حَتَّىٰ أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا (60) فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا (61) فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتَاهُ آتِنَا غَدَاءَنَا لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا (62) قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوْتِنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ وَمَا أَنسَانِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا (63) قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبِغُ فَارْتَدَّ عَلَىٰ آثَارِهِمَا قَصَصًا (64) فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا آتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِنَ لَدُنَّا عِلْمًا (65) قَالَ لَهُ مُوسَى هَلْ أَتَيْتُكَ عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَنِي مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا (66) قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا (67) وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خَيْرًا (68) قَالَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا (69) قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا (70) فَانطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ أَخَرَقْتَهَا لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا (71) قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا (72) قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا (73) فَانطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ قَالَ أَقْتَلْتَنِي زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا (74) قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا (75) قَالَ إِنْ سَأَلْتكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِنَ لَدُنِّي عُذْرًا (76) فَانطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا أَتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطَعَمَا أَهْلَهَا أَبَوْا أَنْ يُضَيِّقُوا لَهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقُضَ فَاقَامَهُ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَاتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا (77) قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا (78) أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسَاكِينَ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا (79) وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا أَنْ يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا (80) فَأَرَدْنَا أَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا ۗ فَاذْكُرُوا لَهُمْ إِذْ فَكَاهَهُمْ وَكَفَرُوا ۗ وَكَانَ الْغُلَامَيْنِ

يَتِيمِينَ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿الكهف: ۶۰ - ۸۲﴾.

چیرۆکی موسا (علیه السلام) و (خضر) بهنده چاکه کاره که به دریزی له فەرمووده ی پیغه مبهردا ﷺ باسی هاتوره، یه کیك له و فەرموودانه ی باسی ده کهین، ئەمه دهقه که یه تی: { عن سَعِيدِ بْنِ جَبْرِ قَالَ: قُلْتُ لَابْنِ عَبَّاسٍ: إِنَّ نَوْفًا الْبِكَالِيَّ يَزْعُمُ أَنَّ مُوسَى صَاحِبَ الْخَضِرِ لَيْسَ هُوَ مُوسَى صَاحِبَ بَنِي إِسْرَائِيلَ، فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: كَذَبَ عَدُوُّ اللَّهِ، حَدَّثَنِي أَبِي بْنُ كَعْبٍ: أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: إِنَّ مُوسَى قَامَ حَاطِبًا فِي بَنِي إِسْرَائِيلَ، فَسُئِلَ: أَيُّ النَّاسِ أَعْلَمُ؟ فَقَالَ: أَنَا، فَعَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِ إِذْ لَمْ يَرُدَّ الْعِلْمَ إِلَيْهِ، فَأَوْحَى اللَّهُ إِلَيْهِ: إِنَّ لِي عَبْدًا بِمَجْمَعِ الْبَحْرَيْنِ هُوَ أَعْلَمُ مِنْكَ، قَالَ مُوسَى: يَا رَبَّ كَيْفَ لِي بِهِ قَالَ تَأْخُذُ مَعَكَ حَوْتًا فَتَجْعَلُهُ فِي مِكْتَلٍ فَحَيْثَمَا فَقَدْتَ الْحَوْتَ فَهُوَ ثُمَّ فَاحِذْ حَوْتًا فَجْعَلْهُ فِي مِكْتَلٍ ثُمَّ انْطَلِقْ وَانْطَلِقْ مَعَهُ بِفَتَاهُ يُوَسِّعُ بَيْنَ نُونٍ حَتَّى إِذَا أَتَى الصَّخْرَةَ وَضَعَا رِءُوسَهُمَا فَنَامَا وَاضْطَرَبَ الْحَوْتَ فِي الْمِكْتَلِ فَخَرَجَ مِنْهُ فَسَقَطَ فِي الْبَحْرِ { فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا } وَأَمْسَكَ اللَّهُ عَنِ الْحَوْتَ جُرْبَةَ الْمَاءِ فَصَارَ عَلَيْهِ مِثْلُ الطَّاقِ وَ فِي رِوَايَةٍ: وَفِي أَصْلِ الصَّخْرَةِ عَيْنٌ يُقَالُ لَهَا الْحَيَاةُ لَا يُصِيبُ مِنْ مَائِهَا شَيْءٌ إِلَّا حَيِيَ فَأَصَابَ الْحَوْتَ مِنْ مَاءِ تِلْكَ الْعَيْنِ قَالَ فَتَحَرَّكَ وَأَنْسَلَ مِنَ الْمِكْتَلِ فَدَخَلَ الْبَحْرَ فَلَمَّا اسْتَيْقِظَ نَسِيَ صَاحِبَهُ أَنْ يُخْبِرَهُ بِالْحَوْتَ فَانْطَلَقَا بَقِيَّةَ يَوْمِهِمَا وَلَيْلَتَهُمَا حَتَّى إِذَا كَانَ مِنَ الْغَدِ قَالَ مُوسَى لِفَتَاهُ: { آتِنَا غَدَاءَنَا لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا } قَالَ: وَلَمْ يَجِدْ مُوسَى النَّصَبَ حَتَّى جَاوَزَا الْمَكَانَ الَّذِي أَمَرَ اللَّهُ بِهِ فَقَالَ لَهُ فَتَاهُ: { أَرَأَيْتَ إِذْ أَوْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَأَنْبِي نَسِيتُ الْحَوْتَ وَمَا أَنْسَانِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أذْكَرَهُ وَأَتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا } قَالَ: فَكَانَ لِلْحَوْتَ سَرَبًا وَلِمُوسَى وَلِفَتَاهُ عَجَبًا، فَقَالَ مُوسَى: { ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِي فَارْتَدَّا عَلَى آثَارِهِمَا قَصَصًا } قَالَ: رَجَعَا يَمَّانَ آثَارَهُمَا حَتَّى انْتَهَيَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِذَا رَجُلٌ مُسْجَى نُونًا فَسَلَّمَ عَلَيْهِ مُوسَى فَقَالَ الْخَضِرُ وَأَنْبَى بِأَرْضِكَ السَّلَامَ، قَالَ: أَنَا مُوسَى، قَالَ: مُوسَى بَنِي إِسْرَائِيلَ؟ قَالَ: نَعَمْ أَتَيْتُكَ لِتُعَلِّمَنِي مِمَّا عَلَّمْتَ رَشْدًا، قَالَ: { إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا } يَا مُوسَى إِنِّي عَلَى عِلْمٍ مِّنْ عِلْمِ اللَّهِ عَلَّمِيهِ لَا تَعْلَمُهُ أَنْتَ وَأَنْتَ عَلَى عِلْمٍ مِّنْ عِلْمِ اللَّهِ عَلَّمَكُهُ

اللَّهُ لَا أَعْلَمُهُ، فَقَالَ مُوسَى { سَجَدْنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا } فَقَالَ لَهُ الْخَضِرُ { فَإِنْ أَيْبَتْنِي فَلَا تُسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّى أَخْبِتَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا } فَانْطَلَقَا يَمْشِيَانِ عَلَى سَاحِلِ الْبَحْرِ فَمَرَّتْ سَفِينَةٌ فَاكْلَمُوهُمُ أَنْ يَخْلُوهُمُ فَعَرَفُوا الْخَضِرَ فَحَمَلُوهُمُ بِغَيْرِ نَوْلٍ فَلَمَّا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ لَمْ يَفْجَأْ إِلَّا وَالْخَضِرُ قَدْ قَلَعَ لَوْحًا مِنْ أَلْوَابِ السَّفِينَةِ بِالْقُدُومِ فَقَالَ لَهُ مُوسَى: قَوْمٌ قَدْ حَمَلُونَا بِغَيْرِ نَوْلٍ عَمَدْتَ إِلَى سَفِينَتِهِمْ فَحَرَقْتَهَا { لَتَعْرِقَ أَهْلُهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا } قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا قَالَ لَنَا تُوَاخِدُنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تَرْهَقُنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا } قَالَ وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَكَانَتْ الْأُولَى مِنْ مُوسَى نَسِيَانًا قَالَ وَجَاءَ عَصْفُورٌ فَوَقَعَ عَلَى حَرْفِ السَّفِينَةِ فَنَقَرَ فِي الْبَحْرِ نَقْرَةً فَقَالَ لَهُ الْخَضِرُ مَا عَلِمِي وَعَلِمَكَ مِنْ عِلْمِ اللَّهِ إِلَّا مِثْلُ مَا نَقَصَ هَذَا الْعَصْفُورُ مِنْ هَذَا الْبَحْرِ ثُمَّ حَرَجَا مِنَ السَّفِينَةِ فَبَيْنَا هُمَا يَمْشِيَانِ عَلَى السَّاحِلِ إِذْ أَبْصَرَ الْخَضِرُ غُلَامًا يَلْعَبُ مَعَ الْغُلَمَانِ فَأَخَذَ الْخَضِرُ رَأْسَهُ بِيَدِهِ فَأَقْبَلَهُ بِيَدِهِ فَقَتَلَهُ فَقَالَ لَهُ مُوسَى { أَقْتَلْتَ نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نَكِرًا } قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا } قَالَ وَهَذِهِ أَسَدٌ مِنَ الْأُولَى { قَالَ إِنْ سَأَلْتِكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا } فَانْطَلَقَا حَتَّى إِذَا آتَىٰ أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطَعَمَا أَهْلُهَا فَأَبَوْا أَنْ يُصَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقُضَ } قَالَ مَا مِثْلُ قِفَامِ الْخَضِرِ فَأَقَامَهُ بِيَدِهِ فَقَالَ مُوسَى قَوْمٌ آتَيْنَاهُمْ فَلَمْ يُعْطَمُونَا وَلَمْ يُصَيِّفُونَا } لَوْ شِئْتَ لَاتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا } قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَنِي وَيَسَّىٰ وَإِنَّكَ إِلَىٰ قَوْلِهِ ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا } فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَدَدْنَا أَنْ مُوسَىٰ كَانَ صَبْرًا حَتَّى يَقْضَى اللَّهُ عَلَيْنَا مِنْ حَبْرِهِمَا قَالَ سَعِيدُ بْنُ جَبْرِ فَكَانَ ابْنُ عَبَّاسٍ يَقْرَأُ وَكَانَ أَمَامَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ صَالِحَةٍ غَضَبًا وَكَانَ يَقْرَأُ وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ كَافِرًا وَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنِينَ }^{۸۵}

واته: (سعیدی) کوری (جبر) دهلیت: ووتہ به (ابن عباس) (علیہما السلام)، (نوف البکالی) وا گومان دہیات کہ موسای بہنی ئیسرائیل، له موسای ہاورپی (خضر) جیاوازه، (ابن عباس) وتی: ئەو دوژمنی خواہ و درو دہکات، له (ابی) کوری (کعب)م بیستووہ: دہیوت: بیستووہ له پیغہمبہر ﷺ دہیوت: موسا (علیہ السلام) ہہستا له ناو (بني إسرائيل) دا،

ووتاری خویندهوه، پرسپاری لیکرا: کى زاناترین کەسە لە ئادهمیزادا؟
 فەرمووی: من زاناترین کەسم، خۆی گەورە سەرزەنشتی کرد لەبەر ئەوهی
 زانستەکەى نەگێزایەوه بۆ خوا، ئینجا خوا (وهحی) بۆ نارد کە بەندهیهک لە
 بەندهکانى من وا لە (مجمع البحرين) شوینی بە یهکگەیشتنی دوو دەریاکە،
 لە تۆ زاناترە، موسا (عليه السلام) فەرمووی: ئەى خۆیە چۆن پێی دەگەم؟
 پێی فەرموو: ماسییهک لە زەمیلەیهکدا هەلبگره و برۆ، لە هەر لایەکدا
 ماسییهکەت لى وونبوو، ئەوا لەویدایە، موسا و هاوێکەى کە (یوشع)ی
 کوپى (نون) بوو، کەوتنە پرى، موسا ماسییهکی لەناو زەمیلەدا هەلگرت،
 خۆی و هاوێکەى پڕۆیشتن، تا گەیشتنە لای بەردیکی گەورە، موسا و
 هاوێکەى خەویان لى کەوت، ماسییهکەیش لەناو زەمیلەکەدا کەوتە
 جوولەجوول و دەرچوو، خۆی خستە ناو دەریاکەوه، خۆیش ئاوه
 رەوانەکەى وەستاند، هەتا وهک تاقیکی سەرگیراوی لى هات! لە
 گێرانهوهیهکدا: لە بن ئەو بەردە گەورەیهدا، کانیایک هەیه، ناوی: کانی
 ژبیانه، و بەناوبانگە بە ئاوی حەیات، هەرچی شتیک لەو ئاوهی لى بکەویت
 زیندوو دوبيتهوه، جا ماسییهکە لە ئاوی ئەو کانییهی لى دیکەویت و
 دەجوولێتەوه و پادەچەنیت و لە زەمیلەکە دەردهپەرت و دەچیتە ناو
 دەریاکەوه، بوو بە رینگا بۆ ماسییهکە و بوو بە جینگای سەرسوپرمانیش بۆ
 موسا و هاوێیهکەى، ئەو پوژ و شەوه رینگایان کرد، هاوێیهکەى موسا
 بیری چوو هەوائى ماسییهکە بە موسا بدات، کاتیئک پوژ بوویهوه موسا بە
 هاوێیهکەى وت: (خواردنەکەى بەیانیمان بۆ بەینە، بەراستی لەم
 سەفەرماندا ماندووین).

دەفەرموین: ماندوویش نەبوو هەتا لەو شوینە تیپەرى کە فەرمانى پى
 کرابوو، هاوێیهکەى پێی وت: (لەبیرتە لەو کاتەدا، کە لە پەناى بەردە
 گەورەکەدا لاماندا، لە یادم چوو باسى ماسییهکەت بۆ بکەم، شەیتان لە بیری
 بردمەوه، کە چۆن بە شیوهیهکی سەرسوپرەینەر رینگای خۆی بۆ ناو دەریاکە
 گرتە بەر) موسا (عليه السلام) فەرمووی: (ئەوه، ئەو مەبەستەیه کە ئیمە

دەمانەويت، بۆيە ھەر بە شوپىنى خۇياندا گەرانەوہ).

شوپىن پىنى خۇيانيان ھەلدەگرت، ھەتا گەيشتنە لاي بەردەكە، پياوينكى بىنى خەوتبوو، بە پارچە جليک خوى داپوشىبوو، موسا (عليه السلام) سەلامى لىکرد، (خضر) پىنى ووت: كەي لەم زەوييەى تۇدا سەلام ھەيە؟ ووتى: من مووسام، ووتى: مووساى نەوہى ئيسرائيل. ووتى: بەلى، ووتى: بەراستى تۇ زانستىكت لا ھەيە خوا فيرى كردوويت من نايزانم؟ منيش زانستىكم لا ھەيە، خوا فيرى كردووم، تۇ نايزانيت، موسا (عليه السلام) پىنى ووت: ئايا لەگەلتا بىم، بۇ نەوہى ھەندىك لەو پىنمايىيانەى كە فير كراويت، فيرى منيشى بكەيت؟

ووتى: بەراستى تۇ ناتوانيت لەگەل من خوت بگريت و ئارامگر بيت، ئايا چۇن دەتوانيت خوت بگريت لەسەر شتىك كە پەي بە ئاكامى و ئەنجامى نابەيت؟ وتى: دەمبىنيت - إن شاء الله - خۇگر دەبم، و لە فەرمانى تۇ دەرناچم، بەندەكە پىنى ووت: (ئەگەر دواى من كەوتيت، پرسىياري ھىچ شتىكم لى مەكە، ھەتا دواتر بۇت باسدەكەم) وتى: بەلى، بەندەكە و موسا پۇيشتن بە كەنارى دەرياكەدا، كەشتىيەك بە لاياندا تىپەرى، قسەيان لەگەلتا كردن ھەئيانگرن، (خضر) يان ناسى، بە بى كرى ھەئيانگرتن، كەچى (خضر) پەلامارىدا، تەختەيەكى ئەو كەشتىيەى ھەلكىشا، موسا (عليه السلام) پىنى ووت: كۇمەلىك ئىمەيان بە بى كرى ھەلگرت، كەچى تۇ پەلامارى كەشتىيەكە ياندا و كونت كرد)، بۇ نەوہى سەرنشىنەكانى لە ئاودا بخنكىن! بەراستى شتىكى زۇر گەورە و نارەوات كرد! وتى: من نەموت، تۇ ناتوانيت لەگەل من خوت بگريت، وتى: ئەم لەبىرچونەم لى مەگرە و لەم كارەمدا تەنگە تاوم مەكە). پىنغەمبەر ﷺ فەرموى: ئەم جارى يەكەمەيان موسا لە يادى نەبوو، فەرموى: (لەو كاتەدا چۆلەكەيەك ھاتە سەر لىواری كەشتىيەكە و دەنووكى دا لە دەرياكە، (خضر) بە مووساى فەرمو: زانستى من و تۇ لە زانستى خواى كەم نەكردۇتەوہ مەگەر بە ئەندازەى نەوہى ئەو چۆلەكە لە دەرياكەى كەم كردهوہ).

دوای ئەوه له کهشتییەکه دەرچوون و بە کهناری دەریاکەدا دەپوێشتن، توشی مندالیک هاتن لەگەڵ مندالان یاری دەکرد، (خضر) گرتی و کوشتی، موسا (علیه السلام) پێی ووت: (ئایا مندالیک بێ تاوانت کوشت، بێ ئەوهی ئەو هیچ کەسیکی کوشتییت، بەراستی کاریکی زۆر ناشیرینت کرد، ووتی: من پێم نەووتیت: تۆ ناتوانیت لەگەڵ من خۆت بگرییت؟) ئەم جارەیان لە جاری رابردوو تووندتر بوو، موسا (علیه السلام) فەرمووی: (ئەگەر جاریکی تر من پرسیارم لێ کردیت، ئیتر هاوڕێیەتیم مەکه). چونکە لەگەڵ من گەیشتیته ئەو ئاستە ی گلهییت لێ ناکریت. پوێشتن... تا گەیشتنه گوندیک و داوای خواردنیان کرد، توشی دیواریک هاتن، خوار بووبویەوه، راستی کردەوه). دەلیت: کەمیک خوار بوو، (خضر) دەستی دایە ژێری و راستی کردەوه، موسا (علیه السلام) پێی ووت: هاتینه ناو گوندیک بە میوانی وەریان نەگرتین، نانیان نەداینی، (گەر بتویستایە کرێیەکت وەردهگرت لەسەر ئەم دیوار راستکردنەوهیەت). (خضر) فەرمووی: ئەمە جیابوونەوهی نیوان من و تۆیە، ئیستا ئاگاداریشت دەکەم لەسەر ئەو شتانە ی توانات نەبوو خۆتی لەسەر بگرییت و ئارامگر بیت). پیغه مەبەر ﷺ فەرمووی: (خوا رەحم بە موسا بکات، پێم خۆش بوو خۆی بگرتایە، هەتا هەوالی زیاتری بو ئیمە باسبکرایە). (سعید ی کوری جبیر) وتی: (ابن عباس) ئەم ئایەتە ی بەم شیۆه خویندەنەوهیە دەخویند: ﴿وَكَانَ أَمَامَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ صَالِحَةٍ غَضْبًا﴾ و ئەم ئایەتەیشی بەم شیۆه دەخویند: ﴿وَ أَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ كَافِرًا وَ كَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنِينَ﴾.

پیش دەستیکی چیرۆکه‌که

گومانی تیدا نییه که ئەم چیرۆکه پێژەیهکی زۆر گهوره له په‌ند و وانە و سود و نامۆزگاری گرنگی تیا‌یه. سه‌ره‌تاکه‌ی وه‌ک له فه‌رمووده‌که‌دا هاتووه، گله‌یی خوا بوو له موسا (عليه السلام) کاتێک زانستی پال دایه پال نه‌فسی خۆی، و نه‌یگنیرایه‌وه بۆ لای خ‌وای گه‌وره، پاشان لی‌بورده‌نی تیا‌یه، ئینجا پ‌و‌یشت که زانست ف‌ی‌ر بی‌ت، پاشان به‌و ئەده‌به‌ی که له‌گه‌ل (خ‌ض‌ر)دا هه‌یبوو، که ده‌رخ‌ستنی ئەده‌به‌ی قوتابی بوو بۆ مامۆستا‌که‌ی که ووتی:

﴿هَلْ أَتَيْتَ عَلَىٰ أَنْ تُبَلِّغَ مِمَّا عَلَّمْتَ رُشْدًا﴾.

واته: (ئایا شوینت بکه‌وم تا له‌و زانست و زانیارییه‌ی پ‌ی‌ت به‌خ‌ش‌راوه منیش به‌ه‌ره‌دار بکه‌یت؟) و چ‌و‌ن (خ‌ض‌ر) زانی که موسا ئارامگر ناب‌ی‌ت و خ‌و‌ی ناگر‌ی‌ت و ئینکاری ده‌کات له‌و کارانه‌دا که به‌ پ‌و‌ا‌ه‌ت خ‌را‌پ‌ن، به‌لام له‌ ناوه‌پ‌و‌ک‌دا حیکمه‌ت و مه‌به‌ستی شاراه‌ی تیا‌یه، که ته‌نها خوا ده‌یزان‌ی‌ت، و موسای‌ش زۆر ه‌زی به‌ ح‌ق بووه به‌ ج‌و‌رێک خ‌و‌ی نه‌گرت و بۆ ماوه‌یه‌کی د‌ی‌ی‌ت ه‌ا‌و‌ر‌پ‌ی‌یه‌تی (خ‌ض‌ر) بکات، ئەو‌یش ه‌ه‌و‌ا‌لی پ‌ی‌دا: که تۆ ناتوان‌ی‌ت له‌گه‌ل ئ‌ه‌گ‌ر بی‌ت، و له‌ چ‌ی‌رۆکه‌که‌دا ئەده‌به‌ی ف‌ی‌ر‌بو‌نی زانست به‌دی ده‌کر‌ی‌ت، و له‌ ه‌ی‌ی زانا و ف‌ی‌ر خ‌وازی تیا‌یه و ئەده‌به‌ی که‌سی زانا له‌گه‌ل ئ‌ه‌گ‌ر نه‌گرت.

له‌و ئەده‌بانه ناب‌ی‌ت شه‌ر نیسه‌ت بد‌ر‌ی‌ته پال خوا، وه‌ک ئەده‌به‌یک به‌رامبه‌ر خوا، له‌گه‌ل ئەوه‌ی خوا به‌ده‌یه‌نه‌ری خ‌ه‌یر و شه‌ره، به‌لام شه‌ر پال ناد‌ر‌ی‌ته پال خوا، به‌ل‌کو له‌ هه‌موو ئەو شتانه‌ی که خوا ته‌قد‌ی‌ری ده‌کات و ده‌یه‌ی‌ن‌ی‌ت حیکمه‌ت و مه‌به‌ستی شاراه‌ی تیا‌یه لای به‌شه‌ر، ئەم ئەده‌به‌یش له‌ ئایه‌تی:

﴿فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا﴾ دا دهردهکهوئیت، که کاری خراپکردنی کهشتیهکهی پال دایه پال خوئی.

لهئایهتی: ﴿فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَرْهُمَا﴾.

واته: (جا پهروهردگارت ویستی کاتیک گهنجینهکهیان دهست بکهوئیت که گهوره و به هیز بن، نهوسا دهری بهینین).

شیکردنهوی ئایهتهکانی چیروکهکه

ئینجا دینه سهر پونکردنهوی چیروکهکه له پوانگهی ئایهته قورئانییهکانهوه.

خوای گهوره دهفهرموئیت: ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِفَتَاهُ لَا أَبْرَحُ حَتَّىٰ أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا﴾ (الكهف: ۶۰).

واته: ئەهی محمد ﷺ باسی چیروکی موسا یادی خهئکی بینه، کاتیک به هاوهلی لاوی خوئی ووت: من کۆلنادهم و دهرۆم، نهگهر چهندهها پۆژم پی بچیت، تا دهگهमे ئەو شوینهی که دوو دهریاکه بهیهک دهگهن، یان دهگهमे نهنجام، یاخود ماوهیهکی زۆر دهرۆم و دهگهپریم (خوای گهوره ویستی موسا پیغهمبهر (علیه السلام) تی بگهیهنیت، که بهندهی وای هیه، له بواری تردا شارهزان، لهبهر ئەوه رینمونی کردوه، تا بگهپریت به شوین ئەو جوړه کهسانه‌دا، و لهوانیش سود وهریگریت).

(الدكتور محمد راتب النابلسي) له تهفسیرهکهیدا دهئیت: پیش نهوهی بچینه سهر ناوهپۆک و دریزه‌ی چیروکهکه پیویسته چهنه راستیهکه بزانی که پیویسته لیی تیگهین:

بینگومان کاتیك خۆای گهوره ئەمانهته قورس و گهورهکهی دا بهسر شانی ئینساندا هەلی بگرت، ئەویش قبولی کرد، واته ئەوهی پێ سپێردرا بریتی بوو له کاری خواناسی و شانی دایه بهر که لهسر فرمانهکانی ئەو بپروات و لیبی نزیک ببیتهوه، بۆ ئەوهی له دنیا و قیامهتدا بهختهوهر ببیت، و کاتیك ئینسان ههنگرتنی ئەمانهتهکهی قبول کرد، خۆای گهورهیش ئیرادهی ئازادی و عقل و بیرکردنهوهی پێ بهخشی، و له ههموو شوینهکانی بوونهومردا ئایهت و بهنگه و نیشانهی بۆ دانا و کیتابی بۆ دابهزاند، واته شهریعهتی بۆ نارد، شهریعهتیش له کۆمهلیک یاسا و (الضوابط) پیک دیت له نیوان بنده و پهروهردگاریدا و له نیوان بنده و بندهدا، ئەم شهریعت و یاسایانهیش به دواي پینغهمبهران و نێردراوانی خوادا هاتوون.

گهروومان موسا (عليه السلام) زانا و شارهزا بووه به شهریعت و حهلال و حهرامی ناسیوه و زانیویهتی چی پینگهپندراوه و چی پینگهی پێ نه دراوه، و چی دهگونجیت بگرت و چی نهگرت، و فرمان و نهی و حهق و ناحهق و خهیر و شهپری ناسیوه.

پنویسته کار و کردهوه و پهفتاری بندهکان به پینی شهریعت پیک بکرتیهوه، گهرومان موسا (عليه السلام) پینغهمبهرنکی گهوره و پیزدار بووه و یهکیک بووه له (أولي العزم)، ئەو زانترین کهسی سهردهمی خۆی بووه له شهریعتدا، و خۆای گهورهیش به ویستی خۆی مامهله له بوونهومردا دهکات، به جوړیکیش مامهله لهگهڵ بندهکانیدا دهکات که ههر خۆی له حکمهتهکهی تی دهکات، واته: بهس خۆای گهوره نهینی قهزا و قههر دهزانیت. نهینی کار و کردهوهکانی خوا و حکمهتی کارهکانی؛ زانستیکی سهربهخۆیه و تایبته به زاتی خۆی. خۆای گهوره له لایه ن خۆیهوه زانستیکی تایبتهتی به (خض) بهخشی بوو، بهراستی ئەم چیرۆکه

چیرۆکیکی ناوازه و گه ورهیه و بهیهک گه یشتنیکی گه ورهیشه له نیوان دوو لایه ندا: لایه نیکیان شارهزا له شه ریعه تدا و لایه نیکیش شارهزا له حه قیقه تدا. شه ریعه ت و حه قیقه تیش دوو شتی بهیهک گه یشتوون، له م بهیهک گه یشتنه گرنگه وه کۆمه لیک راستی گرنگ پوون ده بیته وه که هه موو له و په ری پیو یستیداین پینان. له بهیهک گه یشتنی هه ردوو لایه نی شه ریعه ت به حه قیقه ت؛ هه ندیک نهینی له بواری قهزا و قه ده ردا پوون ده بیته وه، له وانه له مانای ئەم ئایه ته پیروژه تیده گه ین: ﴿وَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَىٰ أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ (البقرة: ۲۱۶).

واته: (له وانه یه شتیکتان لا ناخۆش بیته که چی خیر له وه دا بیته، هه ره ها له وانه یه شتیکتان پی خۆش بیته که چی شه ره له وه دا بیته، بیگومان هه ره خوا خۆی ده زانیته (خیر له چیدایه)، ئیوه نایزانن).

وهک ئه وهی کورته ی چیرۆکه که بریتی بیته له م ئایه ته که ماناکرا. پیو یسته کار و کرده وهی بهنده کان به شه ریعه ت ریک بخریت، به لام کارهکانی خوی گه وه به حه قیقه ت راقه و ته فسیر ده کریته.

پیو یسته کار و کرده وهی بهنده کان به پینی حه لال و رینگه پیدراو و (مندوب) و فه رمان بیته و پیو یسته له (مکروه) و حه رام دوور بکه ویته وه، شه ریعه تیکی وورد و جوان هه یه، و حوکم و بریاری هه موو شتیکی قیقه تیه و هه موو جو له و راوه ستان و مامه له یه کی تیا پوون کراوه ته وه، و هه موو په یوه ندییه کان ریک ده خات، به لام کارهکانی خوی گه وه به پینی زانست و مامه له کردنی خۆیه تی. و نهینی قهزا و قه ده ریش هه ره خۆی ده یزانیته، زانستی حه قیقه تیش به شیک له و شتانه مان بو پوون ده کاته وه.

له بهیهک گه یشتنی موسا (علیه السلام) و (خضر) دا، زۆر راستی له زانستی حه قیقه ت ده رده که ویت.

ئەو بەندە چاکەکارە بە شیوەیەکی رەها لە موسا (علیه السلام) زانانتر نەبوو، لێکو لە زانستی حەقیقەتدا لەو زیرەکتەر بوو، موساییش لە زانستی شەریعەتدا لەو زیرەکتەر بوو، دەگونجا موسا (علیه السلام) بیوتایە: من لەم زانستەدا زیرەکم کە پەرورەدگارم فیڕی کردوم، لە هەندیک فەرموودەدا هاتوووە کە خوای گەورە ویستی موسا فیڕبکات، و فیڕی بکات کە لەسەر زەویدا بەندەییەکی چاکەکار هەیە، کە خوای گەورە لەلایەن خۆیەووە میهرەبانی و پەرحەمەتی پێ بەخشیووە و فیڕی زانستیکی کردوووە کە تیایدا لە موسا (علیه السلام) زانانترە.

ئەم پینغەمبەرە بەرپزەیش تەنها ئەووی لەسەر بوو کە داوا لە خوای گەورە بکات، ئەوی پەرورەدگارا؛ چۆن من پینی بگەم و لیبەووە فیڕ بێم؟

﴿أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا﴾ (الكهف: ٦٠). موسا (علیه السلام) فەرمووی: خو ئەگەر نەگەیشتمە شوینی بەیەگەیشتمنی دوو دەریاکە، ئەوا بۆ ماوەی دوور و درێژ هەر دەپۆم، ساڵ لەسەر ساڵ لە پویشتمندا دەرخمە سەر یەك، هەتا دەگەم بەو بەندە چاکەکارە.

جوان تەماشای بکەن و بزانی، کە ئەم زانستە لە تیروانینی ئەم پینغەمبەرە بەرپزەدا چەند بەنرخ و بەها بوو، هەریەك لە ئیمەیش خویمان لە کوپی زانست بە دوور دەگرین لەبەر هۆکاری زۆر بچوک و بێ نرخ: دەلین: بۆنەیکمان هەیە، یان میوانمان دیت.....هتد.

لە کاتیکیدا کە مەجلیسی زانست ئەو هەموو نرخ و بەها بەپینز و گرنگەیی هەیە.

ئەو (موسا)یە لە ئایەتەکاندا هاتوووە، بەپینی بۆچوونی زۆرینەیی زانایانی تەفسیر، (موسای کوپی عمران) ٥، کە یەکیکە لە پینغەمبەران (اولوا العزم)، وەك لە پینشتەر لە فەرموودەکاندا باسەکی بە درێژی هات.

کوپره گهنجه لاهه کهیش (یوشعی کوپی نون)ه، به (فتی) ناو براوه، چونکه له گهل موسادا بووه و زانستی لی وهرده گرت و خزمه تی ده کرد.

زانا (قتاده) ده لیت: دوو ده ریاکه: ده ریای (فارس) و ده ریای (الروم)ن، ده ریای (فارس) پوهو پوژه لاته و ده ریای (الروم) پوهو خوړتاوا. بوچونی له پییش نه وهیه که ده ریای (الروم و القلم) بیت واته (بحر الأبيض و بحر الأحمر) ده ریای سپی و ده ریای سوور. ﴿فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا﴾ (الكهف: ۶۱).

﴿فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا﴾ (الكهف: ۶۱) واته: شوینی بهیه ک گه یشتنی دوو ده ریاکه، هندیك له زانایان ووتویانه: (مجمع البحرين) واته: کوپونه وهی هردوو (بحر) ده ریای (شهریعت و حقیقه)ه، نه مه شیوازیکه له جوړی ناوناکه، که بهیه ک گه یشتنی موسا (علیه السلام) و (خضر)ه.

موسا (علیه السلام) و لاهه که هردووکیان پویشتن تا گه یشتنه شوینه دیاری کراوه که، له بهر هیلاکی زور هردووکیان خهویان پیاکه وت، له و کاته دا نه ماسییه ی ناو زهمیله که یان که وته جو له جول و، له زهمیله که خو ی فپی دایه دهر و بهره و ده ریاکه چوو، و خو ی تیا نو قم کرد.

﴿فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتَاهُ آتِنَا غَدَاءَنَا لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا﴾ (الكهف: ۶۲).

کاتیک هردووکیان له خه وه که یان خه بهریان بویه وه، ریگیان گرت بهر و پویشتن، به بی نه وهی ناو پر بده نه وه له ماسییه ی که له بیریان چوو بوو، هر بهر ده وام بوون له سهر پویشتن، تا زور ماندو بوون، ئینجا دانیشتن بو نه وهی ماندویه تیان دهر چیت، لیزه دا و له م کاته دا موسا (علیه السلام) داوای کرد له لاهه که ی که خواردنه که ناماده بکات، که له ناو زهمیله که دا بوو له گهل ماسییه که دا، وه لومی (یوشع) لاهه که بریتی بوو له:

﴿قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ وَمَا أَنسَانِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ﴾

وَأَتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا ﴿۶۳﴾ (الكهف: ۶۳).

باسکراوه که موسا (علیه السلام) فهرمانی چاودیری و پاراستنی ماسییه که ی سپارد به (یوشع) لاره که، به وهی کاتیك ماسییه که جولهی تی کهوت، ههوالی بداتی، به لām (یوشع) ووتی: ئەمه کاریکی ئاسانه، به لām له بیری چویه وه له و کاتهی که پیویست بوو لیئی ئاگادار بیئت، له گه ل ئه وه دا ووتی: ئایا ئه و بهرده گه وره یهت بیر دیئت که له ته نیشتییدا پشوماندا، ئا له وی ماسییه که له زهمیله که ده رپه ری و ریگای خوی له ده ریا که دا گرت و ریوشت، منیش که ئه و کاره م بینی زۆر سه رم سوپما ئه وه ی که له بیری برده مه وه ته نها شه یتان بوو که بوئی باس بکه م، موسا (علیه السلام) مونا قه شه ی لاره که ی نه کرد له سه ر ئەم له بیرچونه وه یه، که نیوه ی پۆژیک رییان بری بوو، به لکو زۆر دلئی خوشبوو، پیئی ووت: ئه وه ئه و مه به سه ته بوو که ده مانویست، ئینجا به شوینی خویاندا گه رانه وه جی پیکانیان هه لده گرت، تا بگه رینه وه هه مان شوین که لای بهرده گه وره که بوو، که شوینی گه یشتنیانه به (خضر) به نده چاکه کاره که. له خوشیدا هه رچی ماندو بوون بوو له بیریان چویه وه، له لای بهرده که دا پیئی ده گن، شوینی ده رچونی ماسییه که ش له زهمیله که بو ناو ده ریا که، ریگایه کی له ناو ده ریا که دا جی هیشتبوو که وه کو تاقی هه لکه ندرای لی کرد بوو، ئاوه که راوه ستا بوو، وه ک ئه و شیویه ی که ماسییه که خوی تی فریدا بوو. که ئەمه ییش نیشانه یه کی روونه و له سه ر شوینه که و هیچ گرفتیکی تیا نییه. له و شوینه دا که ئاورپیکیان دایه وه، بینیان پیاوئیک لای بهرده که دایه، خوی به بهرگیك داپۆشیوه، ئینجا موسا (علیه السلام) سه لامی لی کرد، به نده که پیئی ووت: که ی له م زه وییه ی تۆدا سه لام هه یه؟! سه ری سوپما لیئی له سه لام کردنه که ا زه وییه کدا، که له م ده سه ته واژه ی سه لامه به تاله، زانی که ئه و که سه ی سه لامه که ی لی کردوه غه ربیه ئینجا وتی: من موسام، ئه و وتی: تۆ ئه و

موسایهیت که بو نهوهی ئیسرائیل نیردراویت؟ فهرمووی: بهئی، هاتوم بو لای تو تا هندیك لهو زانستهی خوتم فیئر بکهیت که لئی فیئر بویت و بههره دار بوویت. خوای گوره (خضری به (زانست) هوه باسکردوه: ﴿فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَا آتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِنَ لَدُنَّا عِلْمًا﴾ (الكهف: ۶۵).

وتراوه: (الرحمة) واته: پیغه مبهرایهتی، و (العلم) واته: خوای گوره له هندیك له شاراهه کان ناگاداری کردوه، که له چیرۆکه که دا دهرده که ویت.

﴿قَالَ لَهُ مُوسَىٰ هَلْ أَتَيْتُكَ عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَ مِنَّمَا عَلَّمْتَ رُشْدًا﴾ (الكهف: ۶۶)

موسا (عليه السلام) به (خضری و ت: ئایا مؤلهتم دهدهیت هاوپییه تیت بکهیم و شوینت بکهوم له سهه نهوهی که هندیك لهو زانست و عیلمه تم فیئر بکهیت که له لایهن پهروه ردگارته وه فیئرکراویت، که زانسته بو ریئماییی و دوزینه وهی خهیر؟

﴿قَالَ لَهُ مُوسَىٰ هَلْ أَتَيْتُكَ﴾ (الكهف: ۶۶) به راستی موسا (عليه السلام) نه ده بیکی زور جوانی نواند له گهل نهو که سه دا که لهو زانتر بوو تا زانستی لیهو فیئر بییت، و له سه رو هه موو خاوهن زانستی که وه که سیکیی زانا و شاره زاتر هه یه، نه ده بی جوان له گهل نهو که سه دا که لیهو فیئر ده بییت؛ له پیویستییه کانی فیربوون، هندیك له زانایان و ماموستایان به قوتابییه کانیان ده لئین: نهی کوری خویم، ئیمه زور زیاتر له زانسته که ت پیویستمان به نه ده بی جوانته.

﴿قَالَ لَهُ مُوسَىٰ هَلْ أَتَيْتُكَ...﴾ (الكهف: ۶۶) پرسیاره که شیوهی نه ده بی جوانی تیایه، ئایا ریگم پی دهدهیت لیته وه فیئر بیم، موسا (عليه السلام) نه یه فرموو: پاش تو زینکی تر دوات ده کهوم و پیویسته له سهه ت که فیئر بکهیت.

(القاضي) ده لئیت: له م کاره دا نهو په پری لیبوردهیی و نه ده بی جوان په چاوکراوه، موسا (عليه السلام) خوئی به دور له زانیاری باسکرد، و داوای مؤلهتی ئی کرد که شوینی بکه ویت، و داوای ئی کرد که ریئماییی بکات و

سودی ئی وەر بگریت، بە فیرکردنی هەندیک لەو زانستەیی که ئەو لیبی بەهرەدار بوو، هەر وەها دەشگونجیت داواکردنی قوتابی بیت لە مامۆستا.^{٨٦}

﴿قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ (67) وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خَيْرًا ﴿الكهف: ٦٧-٦٨﴾.

واتە: تۆ ئەو موسا ناتوانیت خۆت بگریت و ئارامگر بیت لەو هی که لە زانستیی من دەیبینیت، چونکه ئەو زانستەیی بەتۆ دراوه، توانای ئەوەت ناداتی که نهیبی ئەو کاره بزانی، ئیتر تۆ چۆن دەتوانیت خۆگر و ئارامگر بیت، لەسەر ئەو هی که بە هەلە دەیبینیت، که هەوایی حیکمەتی کارهکەت پی نەدراوه، و پێگاکەیشت بە ناشکرا نەپێکاوه.

گەورەمان (خضەر) ووتی: ﴿قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ (الكهف: ٦٧). پەنگە گەورەمان (خضەر) زانیبیتی که موسا (علیه السلام) ئارام ناگریت لەسەری، بێگومان ئەو لەشەریعەتدا زانایه و ئەو کارانەیشی که ئەم بەندە چاکەکاره لەمەودوا دەیانکات، لە پووناکی شەریعەتدا راقه و تەفسیر ناگریت، ئایا لە شەریعەتدا فەرمانیک هەیه که مندالیکي بی تاوان بکوژیت (حاش لله)، ئەمە بە هیچ شیوێهه که له گەل شەریعەتدا یهک ناگریتهوه.

زانستی شەریعی موسا (علیه السلام) پێگە نادات بە شیکردنەو هی کارهکانی (خضەر). لە هەندیک کتیبدا له (شیخ محي الدين) هوه، هاتوو که گەورەمان (خضەر) هەزار مەسئەلی بو ئەم پێغه مبه ره گه وره و به ریزه ئاماده کردبوو، کاتی که بوو بە سییەم مەسەله، گەورەمان موسا (علیه السلام) ئارامگر تنی لە دەستدا.

﴿قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ (الكهف: ٦٧). (خضەر) بە موسای نەووت که ناتوانیت (کمال الصبر) هەموو ئارامیم لەگەڵدا بگریت، بە لکووتی: ﴿صَبْرًا﴾.

لهسەر شیوهی (نکرة) واته: تۆ ناتوانیت تهنا نهت بهشیکێ کهمیش له (صبر) ارامیم لهگهڵ دا بگریت.

پینغه مبههرا ن دان بهههله دا نانین و پهسهندی ناکهن، و رینگا پیدراویش نییه که لینی بیدهنگ بن، چونکه نهوان لهسەر حیکمهتی کاری خویان کار دهکهن.

﴿قَالَ سَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا﴾ (الكهف: ۶۹).

لیره دا مهرجی (خضر) لهسەر (موسا) نهوه بوو، که له هیچ کاریکدا قسه نهکات که دهیبینیت، یان داوای پونکردنهوهی نهکات، بهلکو چارههێ بکات که (خضر) خۆی کارهکهی بۆ پوون بکاتهوه.

موسا لهسەر نهوه سوور بوو که زانستی زیاد بیته و دهشتوانیته نارامگر بیته، پاش نهوهی (خضر) مولهتی دا به راستی کارهکه، ئینجا (موسا) بهلینی دا نارامگر بیته و بهستیشی به ویستی خواوه. و وتیشی سههه پینچی فهرمانه کانت ناکهه.

﴿قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّى أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا﴾ (الكهف: ۷۰).

موسا لهگهڵ (خضر) رینکهوت که هاوپییهتی بکات له گهشتهکهیدا، تا لیهوه فیرو زانست ببیته، لهسەر مهرجیک که پرساری هیچ شتیکی ئی نهکات، تا (خضر) ههوالی پونکردنهوهی بۆ باس دهکات.

(خضر) ووتی: تهنها تۆ سههیر بکه و بیدهنگ به، و شوینم بکهوه و پهخنهه لی مهگره، دهست پیشکهری مهکه بۆ پرسیارکردن، من پاشتر ههوالی ههموو شتیکت دهدهمی.

﴿فَانطَلَقَا حَتَّى إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ أَخَرَقْتَهَا لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا﴾ (الكهف: ۷۱).

ههردووکیان رویشتن، تا گهیشتنه لیواری دهریاکه، (خضر) داوای له بهکیک له کهشتیهکان کرد که بیانبات بۆ شوینیکی تر لهسەر کهناری دهریا، کهشتیوانهکه (خضر) ی ناسی و کرینی ئی وهرنهگرتن، کاتیک سههه کهوتن و

کهشتییه که رُویشت، (خضر) پارچه یه که ته خته ی له کهشتییه که کرده وه و عه بیداری کرد، موسایش ئه م کاره ناراست و هه له یه ی بینی، ره خنه ی له (خضر) گرت، و پیی ووت: نو قمی ده ریا بین؟ به راستی کارئیکی زور گه وره و ترسناکت ئه انجامدا، و جینگای سه رسوپرمانه و زیانی گه وره یه، ئایا ئه مه پاداشتی کهشتیوانه که یه که به بی کری گه یان دینی؟

ئینجا (خضر)، (موسای بیر هینایه وه به و مهرجه ی که له نیوانیاندا بوو، و پیی فرموو: ﴿قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ (الکف: ٧٢).

(خضر) بهنده زانا که ووتی: نه م ووت تو هرگیز ناتوانیت له گه ل مندا خوڤاگر بیت؟! چونکه ئه و کارانه ی من ده یانکه م ملکه چ نه بوون بو زانستی شهریه ت، به لکو ملکه چن بو زانستی حه قیقه ت، تو زانایت به شهریه ت و منیش زانام به حه قیقه ت. به لئین و ریکه و تنه که ت بیر بیته وه.

ئینجا موسا داوای لیبور دنی کرد و عوزری بو هینایه وه له شکاندنی مهرجه که ی و په له کردنی له ئینکاری کردنی له سه ر کاره که ی (خضر).

﴿قَالَ لَا تَأْخِذْ بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا﴾ (الکف: ٧٢) به راستی ئه م کاره له بیرچونه وه بوو له لایه ن منه وه، بو مهرجه که ی نیوانمان، له ناره حه تی، ئه و کاره ی که بینیم، جا ئیستا تکام وایه به ئاسانی مامه له م له گه لدا بکه یت، واته لیم ببوریت له سه ر په له کردنه که م.

کاتی که ده روانینه ئه م مه سه له یه له ئایه ته که دا چه ند (سه رگوزشته) یه کی لی دهرده هینین:

١- پیغه مبه ران هه ندیک کات شتیان له بیر ده چیته وه، به لام ئه م له بیرچونه وه یه نه فی پاریزراوییان لی ناکات.

خوای گه وره به پیغه مبه ره که ی فرموو: ﴿وَإِذْ كَرَّمَ رَبَّ كَ إِذَا نَسِيتَ﴾ (الکف: ٢٤).

واته: کاتی که له بیرت چویه وه، یادی په روه ردگارت بکه.

خوای گه وره دهر باره ی ئادم (علیه السلام) ده فرموویت: ﴿وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِن قَبْلِ فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا﴾ (طه: ۱۱۵).

واته: سویند به خوا، بیگومان ئیمه پیشتر په یمانان له ئادم وهرگرت (که نزیکی درهختی قه دهغه کراو نه که ویت) که چی بیری چوو، به مهرجیک نه مان بینی پیشتر بریاری کردنی نه و سهر پیچییه بدات. له بیرچونه وهی پیغه مهران، له دیارده به شهریه کانه، چونکه نه وان به شهرن، و له بیر چونه وهیش پیویست و لازمه بو نه وه کانی ئینسان. نه م له بیرچونه وهیه له شهیتانه وه نه بووه، چونکه شهیتان دهسه لاتی به سهر پیغه مهراندا نییه.

جیاوازی ده بینریت له نیوان قسه که ی (یوشعی کوپی نون) ﴿فَإِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ وَمَا أَنسَانِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ﴾ (الکھف: ۶۳).

له قسه که ی موسادا: ﴿لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ﴾ ده بینن (یوشع) بیرچونه وه که ی دایه پال شهیتان، له کاتیکدا که موسا (علیه السلام) بیرچونه وه که ی دایه پال نه فسی خو ی.

۲- نه وه ی ئینسانی موسولمان ده بینریت که پیچه وانه ی شرعی خوایه، ئینکاری دهکات، و ناتوانیت له سهری بی دنگ بیت، وه که نه وه ی موسا (علیه السلام) به رامبر کاری که شتی کونکرده که ی (خضر) کردی.

۳- بیننی کاره خراپه که - به پیی رواله تی دهر کی موسا وای لیکرد که په یمانه که ی له بیر چویه وه، که به سهر خویدا بری بوی، نه مهیش له بهر ههستیاری موسا بووه، و به پیی بوچونی نه فسی خو ی ره تی کرده وه.

﴿انطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ قَالَ أَقْتَلْتَنِي بغيرِ نَفْسٍ لَّقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا﴾ (الکھف: ۷۴). پاشان دابه زینه سهر وشکانی و که وتنه ری، هه تا گه یشتنه مندالیکی بچوک، که له گهل مندالانی تر دا یاری دهر کرد، ئینجا (خضر) به نده زاناکه گرتی و سهری له جهسته ی کرده وه و کوشتی، به راستی دیمه نیکی زور گه وره و قورس بوو، نه م موسا (علیه السلام) عه قلی له دهست بدات

كە ئەمەي بىنى، ئەم كارەيان زىاتر ھەژاندى تا كە شتییەكە، ئایا ئەم مندالە چى كىردوھ تا بكوژىت؟ من لە كویدام، ئایا شەرىعەت لەناو ئەم قەومەدا نییە كە ھوكمیان بكات، ئایا ئەم كارە چى بوو رویدا من بىنىم؟ بەراستی موسا (علیه السلام) كۆنترۆلى خۆی لە دەستدا و ئىنكارى ئەم كارەیشى كرد. و ووتى: سەیرە، ئەوھ بۆچى كەسىكى بى گوناھت كوشت، بى ئەوھى ئەو تاوانىكى وای كىردىت و (شاىستەى كوشتنەوھ بىت) سویند بەخووا كارىكى ناپەسەند و ناپەرواھ ئەنجامدا!!.

ئەوھى لە شەرىعەتى موسادا ھەبوو، كەسىك لە باتى كەسىكى تر بكوژىت دەكوژىت، و ئەم مندالەیش بچوك و بى تاوانە، و ھىچ تاوانىكى كوشتنى ئەنجام نەداوھ، وەك گولخونچەيەكى تازە كراوھى جوان وایە، پاك و بەدووھە لە ھەموو جۆرە تاوانىك، بۆچى بەم شىوھە بكوژىت؟ لە ئەنجامى ئەوھى كە موسا نەیتوانى ئەم جارەیش خۆراگر بىت، (خض) كارەكەى لەسەر قورستر كرد و گلەيى ئى كرد، بۆیە فەرمووى:

﴿قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ (الكهف: ۷۵).

واتە: ئایا پىم نەوتىت كە بەراستی تۆ ھەرگىز ناتوانىت لەگەل مندا ئارامگر بىت و دان بە خۆتدا بگىت؟

لەم جارەياندا ھەرفى (لك)ى بۆ موسا زیاد كرد، ئىتر لىرەدا موسا(علیه السلام) ئاستى كۆتايى بۆ خۆى دىارى كرد، كە ئەگەر پىرسىارى كرد ئەوا جىابوونەوھىيان روو دەدات:

﴿قَالَ إِنْ سَأَلْتكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا﴾ (الكهف: ۷۶).

واتە: موسا(علیه السلام) ووتى: ئەگەر دواى ئەم جارە پىرسىارى ھەر شتىكم ئى كردىت، ئەو ھاوپىيەتیم مەكە، بەراستی بەراى من مافى خۆتە و لەلایەن منەوھ لىبوردرائىت (چونكە من بە ئاسانى لە ھەلس و كەوتى تۆ ئى ناگەم).

به پینی عاده تیش تا سی جار مؤلەت دەدریت، ئیتر له وهو دوا زیاد ناکریت، ئیتر موسا کاره که ی له سه ره نه فسی خوی یه کلای ی کرده وه و بریاری کۆتای راگه یاند: ﴿فَانطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا أَتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَفْعَمَا أَهْلَهَا فَأَبْوَأ أَن يُضَيَّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَن يَنْقَضَ فَأَقَامَهُ قَالَ لَوْ نِئْتُ لَأَخَذْتُ عَلَيْهِ أَجْرًا (77) قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا (78)﴾ (الكهف: ٧٧-٧٨). پاشان پۆیشتن دەرچون، هه تا گه یشتنه خه لکی شارۆچکه یه ک، که له باشوری (السيناء) بووه، به به خیلی ناسرابوون له بهر ئهو کاره یان په تیان کرده وه که میواندارییان بکه ن و خواردنیان بده نی. پاشان به برسیه تی دەرچون، ئینجا له ناو شاره که دا دیواریکیان بینی. لار بووبوو یه وه خه ریک بوو دهرخوا، ئینجا (خضر) به نده زاناکه هه لی چنیه وه و ریک و پیک و چاکی کرده وه، ئا لێردا موسا (علیه السلام) نه ی توانی بی دهنگ بیته به رامبه ر ئه م هه لویسته، بۆیه ووتی: ئه گه ر بتویسته یه کرینه کت به رامبه ر ئه م کاره و مرده گرت. ره نگه برسیه تی زۆر و به خیلی خه لکی شاره که هۆکار بووبن، تا موسا ئه م قسه یه ی کرد بیته، بۆیه وای به باش زانی کری و هه ر بگریته، ئه وه کاره که بوو به سی جار، موسا (علیه السلام) سه ری سوپه ما وای لیکدایه وه که خه لکی ئه م شاره شیایوی ئه م ریزلیگرتنه جوانه نین، ئینجا (خضر) هۆکاری لیک جیابوونه وه ی بۆ باسکرد و ووتی: ﴿هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ﴾ واته: ئیتر لێره به دوا وه کاتی جیابوونه وه ی من وتویه: ﴿قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ﴾ (الكهف: ٧٨). هه ندیک له زانیان ووتویانه: پاداشتی چا که به رامبه ر به خراپه، له زانستی شه ریه ته دا هاتوه، ئه ی موسا (علیه السلام) تۆ بۆچی لێره دا سه رپینچی شه ریه ته که ی خۆت کرد؟ بۆچی په خنه ت لێگرت؟ کاتی که دیواره که ی چا ک کرده وه و هه لی چنییه وه، وه ک وه لامیک به رامبه ر به خراپه که ی ئه وان. به لام کوشتنی مندالیک ی بی تان، ئه مه پینچه وانه ی زانستی شه ریه ته، و کون کردنی

کهشتییه که بهرامبەر میوانداری کردنیکی بهریزانه، ئەمەیش هەر پینچەوانەى زانستی شەریعەتە. بەلام لیڤه‌دا ویستمان پاداشتی خراپه به چاکه بدهینه‌وه، ئەمه له زانستی شەریعەتدایه.

ئەى موسا (علیه السلام) هەر خۆت نەبوویت که چوویت رانه مەرەکت بو دوو کچه‌کهى (شعیب) به‌بى بهرامبەر ئاودا؟ ئیتر چۆن لۆمەى من دەکه‌یت له‌سه‌ر هه‌لچنینه‌وه‌ى ئەو دیواره؟ چونکه خه‌لکى ئەم شوینه خراپه‌یان له‌گه‌ل کردین؟

کاتیک (خضر) حیکمه‌تى چاک کردنه‌وه‌ى دیواره‌که‌ى بو پونکرده‌وه‌ ووتی:
 ﴿وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا﴾ (٨٢) (الكهف: ٨٢).

له‌م ئایه‌ته‌ندا چه‌ند خائیکى گرنگ وه‌رده‌گیرین:

١- خه‌لکى شاره‌که به‌خیل و ده‌ست نوقاو بوون، له‌مه‌دا گه‌یشتبوونه کۆتایى، کاتیک دوو پیاوی غه‌ریب به‌دوایاندا پۆیشتن، خواردنیان پى نەبوو، وا چاک و جوان بوو، پیزیان لی بگرتانایه و خواردنیان بدایه پینان، به‌بى ئەوه‌ى خۆیان داواى بکه‌ن. به‌لام نه‌یان کرد، به‌لام (خضر) و (موسا) له‌ ناچاریدا داواى خواردنیان لی ده‌که‌ن تا بیخۆن به‌لام له‌به‌ر زۆر به‌خیلیان، خواردنیان پى نەدان و، ده‌ستیان نا به‌ پویانه‌وه.

٢- دیواریکیان له‌ناو شاره‌که‌دا بینی خه‌ریک بوو ده‌پوخا، به‌لام قورئان، به‌ جوانی لیكدانه‌وه و ده‌ربرینه‌که‌ى خۆى ویستی پوخانه‌که‌ى پال داته‌وه پال دیواره‌که‌ خۆى، واته: دیواره‌که ده‌یویست بپوخیت.

هه‌ندیك له‌ زانایان ده‌لین: ئەمه له‌ شیوازی ده‌ربرینی (مجانى قورئان، نه‌گه‌ر نا، خو دیوار بى گیان و بى زمانه، و خاوه‌نى هه‌چ (إرادة) ویستیک نییه. به‌لكو (إرادة) ویست، له‌ سیفه‌تى زیندوه‌كانه، به‌لام له‌ پینشتەر وایه که

ئەم دەربەرینە (مجازی نییە و (حقیقی) راستییە! هەموو دروستکراویک (ویست)ی خۆی هەیه، ئەگەر پوهک و بی گیانیش بیّت، بەلام ئەم ویستە وەک ویستی بەشەر یان زیندووەکانی تر نییە!

پاشان کێ دەلیت دیوار مردووە یان بی گیانە؟ بی گومان ژێانی تیاپە، و لیی دیت، و بە ئاستی خۆیشی دەبیّت، بەلام هەرگیز وەک ژێانی بەشەر نییە. ژێانی تیاپە، بەلام وەک ژێانی زیندووەکان نا، واتە (إرادة) ویستی هەیه، بەلام وەک هی زیندووەکان نا. ئەگەر تییینی دەربیرینی ﴿جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَ﴾ بکەین، دەبینن تێروانینیکی فەنی جوان و ناوازی تێدایە، و پیناساندنیکی دیواریشی تێدایە، -کە سفەتیکی زیندووەکانی بۆ داناوە- کە إرادة-یە، ئەگەر شیووە و دیمەنەکە ی بینینە بەر چاوی خۆمان، نزیکە وای بینین کە دیوارەکە دەیهوێت بکەوێت و بپوخێت، ئەگەر (خضِر) چاکی نەکردایە تەووە.

٣- چاک کردنەوێ دیوارەکە لەلایەن (خضِر) هەو، بەبی ئەوێ کە سینک داوای لی بکات، و بەبی ئەوێ لەگەڵ کە سینکدا رینکە و تیبیت کرنی لی وەرگرت، ئەو دەگەیهنیت کە موسلمان حەزی لە کاری خەیرە، و سورە لەسەر پیشکەش کردنی یارمەتی بۆ کەسانی تر، ئەگەر داواشیان لی نەکردیبیت ئەو دەگەیهنیت کە کاری خەیرە، پێویستی بە مۆلەت وەرگرتن نییە.

٤- (خضِر) لە چاککردنەووە و راستکردنەوێ دیوارەکەدا لەسەر حەق بوو، چونکە خوای گەورە ناگاداری کردبوو بە بوونی (کنز) گەنجینەیک لە ژێردا، ئەگەر دیوارەکە بپوخایە، و خەلکی بەخیلی شارەکە بیانینیایە و پێیان بزانیایە، دەستیان بەسەریدا دەگرت.

٥- گەنجینەکە هی دوو منالی بی باوک بوو لە شارەکەدا، کە بچوک بوون، ئەگەر دەربکەوتایە، ئەمان بی دەسەلات بوون کە دەری بهینن و بیان پارێزن لەناو خەلکی شارەکەدا، لەبەر ئەو (خضِر) دیوارەکە چاک کردووە تا ئەو

کاته‌ی گه‌وره ده‌بن.

٦- نایه‌تی: ﴿وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا﴾ به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که دایک و باوکی چاکه‌کار شوینه‌واریان له‌سه‌ر چاک بوون و پاراستنی منداله‌کانیان هه‌یه. به‌هوی چاکه‌ی باوکه‌که‌وه خوای گه‌وره (خضری نارد)، تا دیواره‌که بۆ دوو منداله‌که هه‌ل بچنیته‌وه.

٧- شارده‌نه‌وه‌ی مال و سامان له‌ژیر دیواره‌که‌دا له لایه‌ن پیاوه چاکه‌کاره‌که‌وه، به‌لگه‌یه له‌سه‌ر رینگه‌ پیدانی هه‌لگرتنی مال و سامان و پاشه‌که‌وت کردنی، و به‌کار هیئانی له‌کاتی پێویستدا.

﴿قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا﴾ (الكهف: ٧٨).

واته: (خضری) به‌نده زاناکه ووتی: ئیتیر ئا لیژه به‌دواوه کاتی جیابوونه‌وه‌ی نیوان من و تو‌یه، من پاش که‌میکی تر تو‌ ئاگادار ئه‌که‌م له‌ حه‌قیقه‌ت و سه‌ر ئه‌نجامی ئه‌و شتانه‌ی که نه‌تتوانی له‌ به‌رامبه‌ریانه‌وه ئارام بگرت.

﴿أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسَاكِينَ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا﴾ (الكهف: ٧٩).

زانا (الشنقیطی) ده‌لیت: له‌ دیوی ئاشکرای ئه‌م نایه‌ته‌دا وا ده‌رده‌که‌ویت، که ئه‌م پاشایه ده‌ست به‌سه‌ر هه‌موو که‌شتیه‌که‌دا ده‌گرتی، ئیتیر بی‌ عه‌یب بێت یان عه‌یبدار بێت، به‌لام له‌نایه‌تیکی تره‌وه تیده‌گه‌ین که ده‌ست به‌سه‌ر که‌شتیه‌ عه‌یبداره‌کاندا ناگرتی، وه‌ک فه‌رموویه‌تی: ﴿فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا﴾ واته: ویستم عه‌یبداری بکه‌م، تا ده‌ستی به‌سه‌ردا نه‌گرتی، ئه‌مه‌ حیکمه‌تی کونکردنی که‌شتیه‌که‌ بوو. پاشان (خضری) پونی کرده‌وه که مه‌به‌ستی له‌ کونکردنی که‌شتیه‌که‌یه، بۆ خاوه‌نی و که‌سانی ناوی سه‌لامه‌ت ده‌بیت، له‌وه‌ی که ئه‌و پاشایه داگیری بکات، چونکه عه‌یبدارکردنه‌که‌ی ده‌پیاریزیت. خاوه‌نی ئه‌م که‌شتیه‌، که‌سانیکی هه‌ژار (مسکین) بوون، له‌به‌ر هه‌ژاری خو‌یان. به‌رگه‌ی ده‌ست به‌سه‌ردا گرتنی که‌شتیه‌که‌یان نه‌ده‌گرت، و ره‌نگ

بوو خیزان و مندالہ کانیان برسی بونایہ، بهوئی ئم دست بهسردا گرتنه،
 رهنگ بوو ئو پاشا گومرپاهش هرچی له ناو کشتیه که دا بوو هموویانی
 بکوشتایه، نایا (خضر) نه بوو که مافی دا به هموو هه ژاره پاک و بی
 تاوانه کان، که کرییان له موسا ورنه گرت له گهل هه ژارییه که یشیاندا؟
 که شتییه که ی ئه وانی له دست بهسردا گرتن پاراست، به پراستی ئمه
 نهینییه کی گهوره یه، کی دهیزانیت له پشت زیان گه یاندنی به م که شتییه
 سوئیکی گهوره تر دست ده که ویت، ئه گهر خوی گهوره (خضر) ی لی
 ناگادار نه کردایه له وهی که روو ده دات، که له لای کهسانی تر نادیار بوو.

کاتیك (خضر) ئم کاره ی کرد چند شتییکمان بو دهرده که ویت:

۱- هه ژاره کان کشتیه کیان هه بوو ئمه ییش به لگه یه له سهر ئه وهی که
 (مسکین) هه ژار، ده شیت هه ندیک مال یان کهل و په لی هه بیت، به لام به شی
 هموو پیداو یستییه کانی ناکات، به لام (الفقر) نه بو. ئو که سه یه که خاومنی
 هیچ شتییک نییه.

۲- وشه ی (وراء) واته (امام) و (قدام) پیش یان برده م واته: له پیشیانوه
 پاشایه کی سته مکار هه یه، هر کاتیك که شتییه کی چاک و بی عه یب به لایدا
 پروات، داگیری دکات، و دهستی بهسردا ده گرت، نه موسا و نه کهسانی
 تر به مه یان نه ده زانی، له کاتیکدا خوی گهوره (خضر) له مه ناگادار
 کردبوو، و وهی بو کرد که که شتییه که کون بکات تا پاریزراو بیت.

۳- له هه لئس و که وتی (خضر) وه تی ده گه ین، که پاشاکه ته نها که شتی
 چاک و بی عه یبی ده گرت.

۴- کاری پاشاکه شتیکی سه یر پیشان ده دات، چونکه کاری ئو بریتییه له
 پاراستنی به رده سته کان و گه له که ی، به کهس و شت و مهک و مال و
 سامانیانوه، و ده بیت پاریزه ریان بیت و نه هیلیت کهس ده ستریزی بکاته
 سه ریان، به لام ئم پاشایه ده گوریت بو که سیکی رینگر. و پله و پایه و

سوپاکەیی تەرخان دەکات بۆ ئەم کارە، ئەمەیش کاریکی گەرە و بەلایەکی ناپەرەحەتە.

٥- لە کاتی گەندەلی کاربەدەستاندا، خەلکی پزگاریان نابێت بێجگە لە بانگخوێزان و چاکەکاران، بە جوړیک کە ئەوان دەبنە هیوا و کەسانی پزگارکەر، کە پووبەپووی سەتەم و خراپەکاری و زۆرداری و لادان دەووستینەو، وەک ئەو کارەیی کە (خەزر) کردی.

٦- ئاوێدانەوێهەکی جوانی تێدایە کە بریتییه لە: (خەزر) توانی کەشتییە کە بپاریزیت، لە پزگای عەیبدارکردنییەو، هەندیک جار چاکسازی گشتی پێویستی بە کەمیک عەیبدارکردن هەیە، و هەندیک جار چاکە تێکەڵاوی هەندیک خراپە دەبێت، ئەگەر کاتی کە کارە کە بەو جوړە بوو، ئەوا بێگومان کەسی چاکە کار، و خۆی دەبینیتەو ناچاری ئەو کارە دەبێت.

ئێسلام واجبی دەکات کە سزا جێبەجێ بکریت بۆ پاراستنی نەتەو و دین و ئەخلاق، کوشتنەوێ بکوژ و بەردبارانکردنی داوین پێس و بڕینی دەستی دز، لە پووی ئاشکرایەو، خراپەکردن و شکاندن و لەناو بردنی پۆحەکانە، بەلام گەرنگ تا چاکە و چاکسازی بێتە بەرەم ﴿وَأَمَّا الْعُلَامُ فَكَانَ أَبْرَاهُ مُؤْمِنًا فَخَشِينَا أَنْ يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا﴾ (80) فَاَرَدْنَا أَنْ يُدْلِيَهُمَا رُبُّهُمَا خَيْرًا مِّنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا ﴿﴾ (الكهف: ٨٠-٨١).

واتە: مندالەكەیش (کە کوشتم) دایک و باوکیکی ئیماندارێ هەبوو، ترساین لەوێ کە بە سەرکەشی و بێ دینی و خوانەناسی هیلاک و ماندویان بکات (چونکە هەر لە ئێستاو سەرکەشی و لاساری پێو دیاربوو). بەو کارەمان ویستمان کە پەرەردگاریان (لەجیاتی ئەو) پاکتر و چاکتریان پێ ببەخشیت، و بە مندالیکی خاوەن بەزەیی و میهرەبانتر بەهرەوهریان بکات (مندالەكەیش بەهەشتی بێت).

ئەگەر هەلویستەیهکی خیرا لەسەر ئەم نایەتە بکەین، ئەم خالانەیی

خواره وه مان دهست دهکهوئیت:

۱- کوشتنی مندالیکى بچوک له لایهن (خضر)هوه، کاریکه له پواله تدا دهبیئت ئینکاری بکریئت. له بهر نه وه موسا ئینکاری کرد، ئه م کاره ی موسایش بانگه وازکردن بوو بۆ دژایه تی کردنی خراپه، و ئاشکراکردن و دهرخستنی خراپه کان.

۲- قسه که ی موسا که بو (خضر)ی کرد: ﴿أَفَلَا نَسَا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ﴾ به لگه ی تیا به له سه ر نه وه ی که به پینی شهرع کوشتن دروسته، که کوشتنه وه ی بکوژه به رامبه ر به و نه فسه ی که کوشتویه تی، له بهر نه وه موسا (علیه السلام) ئینکاری کوشتنی منداله که ی کرد. چونکه شیایوی کوشتن نه بوو، چونکه نه و که سیکى نه کوشتوه تا له بریا بکوژیته وه. به لگه ی قورئانی له سه ر نه مه هاتوه وه ک ده فه رموئیت: ﴿وَكُتِبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنْ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصًا﴾ (المائدة: ۴۵). واته: (له ته وراتدا پیویستمان کردوه له سه ریان، که به راستی هر که سیک، که سیک بکوژیت ده بیئت بکوژیته وه، و چاوی یه کیك کویر بکات، ده بیئت چاوی کویر بکریته وه و، لوتی یه کیك عه یبدار بکات، ده بیئت لوتی عه یبدار بکاته وه، و گوئی یه کیك بپریت، ده بیئت گوئی بپریته وه، دانى یه کیك بشکینیت، ده بیئت ددانى بشکینریته وه، وبرین و زامه کانیش ههروه ها تو له یان به گویره ی خو ی بۆ ده سه ندریته وه).

له م ئایه ته ی شدا به لگه یه کی تر هه یه که کتیبه ئاسمانییه کان له زوریک له حوکمه کاندا ریک که وتون و بریاریان یه ک بووه.

۳- موسا (علیه السلام) له رهخنه گرتنه که یدا جیاوازی کرد له نیوان کارهکانی (خضر)دا، کاتیک که شتییه که ی عه یبدار کرد، پینی فه رموو: ﴿لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا﴾ به لām له کاتی کوشتنی منداله که دا فه رموو ی: ﴿لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا﴾.

﴿إِمْرًا﴾ واته: ناشایسته و گهوره.

﴿نُكْرًا﴾ واته: زۆر ناپهسهند و نارهوا.

﴿نُكْرًا﴾ زیاتر ئینکاری کراوه له ﴿إِمْرًا﴾، وهك ئەوهی قوئاغی دووهم قورستر بووه له ئینکاری کردندا ئەمەیش تەنها بۆ ئەم دوو کاره بووه، له پڕواله تدا دیاره کاری کوشتنه که زیاتر نارهوا و ناپهسهند بووه، له بهر ئەوه به ووشه یهکی تر دهری بپری.

۴- له جاری دووهمدا (خضری) به موسای ووت: ﴿قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ بهلام له جاری یهکهمدا له کاتی عهیبدارکردنی کهشتیه کهدا پینی ووت: ﴿قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾، تییینی ئەوه دهکهین ووشه ی (لك)ی بۆ زیاد کرد، ئەم زیادکردنه بۆ (تاکید) دلتیاکردنهوه بوو لینی دلتیاکردنهوه له جاری دووهمدا، چونکه موسا (عليه السلام) بۆ دووهم جار ئینکاری کرد، وهك ئەوهی (خضری) پینی بلیت: ئایا پیم نهوتیت، بهتۆم نهوت؟ من به دلتیایی باش دهزانم تۆ خوگر و ئارامگر نابیت له گهڵ مندا، دلتیام که تۆ پرهنه دهگریت، من ئەوهم به تۆ ووت، و دلتیام کردهوه لیت.

۵- موسا ههستی کرد بهوهی که دهبیئت شهرم بکات له پرهنه گرتنی له (خضری)، له بهر ئەوه پینی ووت: ﴿إِنْ سَأَلْتِكُمْ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي﴾ لهم کارهدا (موسا) پهلهکردنی پینوه دیار بوو.

۶- (خضری) پونی دهوه، ئەوهی که پالنه و هوکار بوو بۆ کوشتنی ئەو منداله، ئیماندارای دایک و باوکی و کافری خوئی، ئەگەر بمایه تهوه تا کاتی گهوره بوونی، له گهڵ ئەوهی که ههر دوکیان باوهردار بوون، بهلام مندالیکی بی باوهریان بوو. ئەمەیش بهلگه یه له سههر ئەوهی که پیاوچاک هندیك جار مندالی ناباشی دهبیئت، و هندیك جار بی بروا دهردهچن. ئەمەیش ئەوه ناگه یه نیت که باوک کهم و کورتی بنوینیت له نامۆژگاری کردنی مندالهکانیدا، دهبیئت پهروهردیهان بکات و ئاراسته یان بکات و ههلیان

بسهنگینیت، ئەمەیش واجبه لهسەری، ئەگەر کەم و کورتی بنوینیت و بهو کارانه هەلنەسیت، ئەو تاوانبارە، رەنگە هەندیک جار منداڵەکه کافر بێت و له دەست باوکی دەرچیت، لەم کاتەدا باوک دەسەلاتی بەسەریدا نابیت، لەسەر ئەمەیش لۆمە ناکریت.

٧- بێگومان باوکی چاکەکار رازی نابیت تەنها یەکیک له کۆرەکانیشی کافر یان یاخی یان خراپەکار بێت، بەلکو ئازار دەگات بە دلی و خەفەتبار دەبیت و لەسزادا دەژی، قسەکهی (خضەر) ئاماژەی داوه بەمانە، وەك فەرمووی:

﴿مُؤْمِنِينَ فَحَشِينَا أَنْ يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا﴾.

واتە: (ترساین لهوێ که بەسەرکەشی و بێ دینی و خوانەناسی هیلاک و ماندوویمان بکات).

٨- هەندیک جار مردنی نەوێ گومرا و سەرلێشێواو دەبیتە مایە ئیسراحت و حەوانەوێ دایک و باوکی و دەرکردنەوێ لێیان، وەك (خضەر) ووتی:

﴿فَأَرَدْنَا أَنْ يُبَدِّلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِّنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا﴾. کاتیک ئەو کۆرە گومرایەیان مرد، دایک و باوکەکه داوا دەکەن له خوا که بۆیان قەرەبوو بکاتەو، و داوا له خوای گەورە دەکەن که بۆیان بگۆریت بە پاکتر و چاکتر و بەزەییتر و میهرەبانتر.

٩- ئایەتەکه ئاماژەی تیاپە، که کەس له ئێمە پێگەی پێ نادریت پەپەرەوێ ئەم کارانە (خضەر) بکات، بۆ هیچ کەس ناگونجیت منداڵیک بگۆریت، بە بەلگەی ئەوێ که ئەو دەیزانی کافر دەرەچیت که گەرە بوو، و خوای گەرە بوو هەوایی دا بە (خضەر) بەم کارە، و داهاوتی ئەو منداڵە پێشاندا، چونکه داهاتوو غەیب و شاراوێه، تەنها خوا دەیزانیت، خوای گەرە بۆ هەندیک له پێغەمبەرانێ خۆی دەرەخات، که خۆی بیهوێت.

بەلام خەلکی تر بێجگە له پێغەمبەران، بێگومان غەیب نازانن. کێ بەو کەسە دەلیت ئەم منداڵە کافر دەرەچیت؟ که له دواي پێغەمبەری خوا ﷺ وەحی

راگیراوه؟

﴿وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا﴾ (الكهف: ۸۲).

واته: ئەو دیواره‌ی که هه‌لم چنی و راستم کرده‌وه، بی‌ئەوه‌ی کرینی له‌سه‌ر وەرگرم، که لار بووبووویه‌وه و خەریک بوو دەپوخا، له ژێریدا گەنجینه‌یه‌کی زیر و زیو شاردرابویه‌وه، هی دوو مندالی بی‌باوک بوو و باوکیشیان پیاویکی چاکه‌کار و له خواترس بوو، و خوای گه‌وره‌یش له‌به‌ر باوکیان، ئەم گەنجینه‌یه‌ی بو‌پاراستبوون، زانایانی ته‌فسیر ووتویانه: چاکی باوک سوودی بو‌مندالەکانیان هه‌یه، خوای گه‌وره به‌م کاره ویستی ئەو دوو منداله گه‌وره بین و پی‌بگن و پاشان ئەو گەنجینه‌ی شاراوه‌یه له‌ژێر دیواره‌که‌دا دەرپه‌ینن، ئەمه‌یش په‌رحمه‌ت و به‌زه‌یی بوو له‌لایه‌ن خواوه بو‌ئەوان، ئینجا (خض) ووتی: من ئەم کاره‌م له‌خۆمه‌وه نه‌کرد و به‌فه‌رمانی خۆم نه‌بوو، ئەوه‌ی تو بینیت له‌عه‌یبدارکردنی که‌شتیه‌که و کوشتنی منداله‌که و چاککردنه‌وه‌ی دیواره‌که، له‌کار و هه‌ول‌دانی خۆم نه‌بوو، به‌لکو به‌فه‌رمانی خوا کردم، و پونکردنه‌وه‌ی ئەم کارانه‌یش، که تو نه‌توانی خۆت بگریت و ئارامگر بیت به‌رامبه‌ریان و په‌رخنه‌ت له‌سه‌ر گرتن، به‌م جو‌ره بوو که بۆم باس کردیت و هه‌وا‌لم پیدایت.

پاش ئەوه‌ی که (خض) نه‌ینی ئەنجامدانی کاره‌کانی بو‌موسا (علیه‌السلام) لیکدایه‌وه، و راستیه‌که‌ی بو‌دەرخت، ئیتر موسا (علیه‌السلام) زانی (خض) له‌سه‌ر حق و راستی بووه له‌و کارانه‌یدا که ئەنجامی دا‌بوو، و د‌لنیا بوو که به‌رژه‌وه‌ندی له‌و کارانه‌دا بووه که ئەو ئەنجامی داوه.

باسي سيهه م

له ناموژگاريمه كاني (خضر) (عليه السلام)

* (ابن ابي الدنيا) و (البيهقي) له (شعب الايمان) و (ابن عساكر) له (ابي عبدالله) هوه (تخریج) يان كردووه ده لیت: كاتيك (خضر) ويستی موسا له خوی جيا بكا ته وه، موسا (عليه السلام) پئی وت: ناموژگاريم بكه. نه ویش فرموی: سوو دبه خشبه و زيانبه خش مه به، پوو خوشبه و توپه مه به، و زور پومه چو له گفتوگوي بهرامبه ردا، و به بی پئیويست مهرؤ، و كهس به هه له كاني عه بیدار مه كه، و بو هه له كاني خوت بگری نهی كوپری عمران.^{۸۷}

* باسكراوه كه موسا به (خضر) وت: به هوی چیه وه خوی گوره توی له غهیب و شاراوه كان ناگدار كرد؟

* نه ویش فرموی: به وازهینان له سه ریچی. وتی ناموژگاريم بكه. وتی: نهی موسا! پوو خوشبه و دم به زهرده خه نه به و توپه مه به و سوو دبه خش به... هتد.^{۸۸}

* (ابن ابي حاتم) و (ابن عساكر) له (يوسف بن اسباط) هوه (تخریج) يان كردووه، ده لیت: پیم گه یشتوو كه (خضر) به موسای وت - كاتيك ويستی لی جيا بیته وه - نهی موسا! زانست فیربه بو نه وهی كاری پی بكهیت، بو نه وه فیر مه به كه قسهی پی بكهیت.

87 - روح المعاني ۱۸/۱۶ و تفسیر القرطبي ۴۵/۱۱.

88 - نزهة المجالس منتخب النفانس للصفوري ۲/۳۰۵.

ههروهها پیم گه‌یشتووو که موسا به (خضری ووت دوعام بۆ بکه،
(خضری ووتی: خوای گه‌وره گوپرایه‌لی خویت له‌سه‌ر ئاسان بکات، خوای
گه‌وره‌یش زاناتره به‌راستی ئەمه.^{۸۹}

* (وهب بن مبنه) باسی کردوو، که (خضری نامۆزگاری (ذوالقرنینی)
کردوو، و ووتویهتی: به‌راستی خوای گه‌وره تووی ته‌مکین و دامه‌زوا
کردوو له‌سه‌ر زه‌ویدا و هۆکاری هه‌موو شتیکی پی داویت، و هیچت
نه‌ده‌زانی بیجگه له‌وه‌ی که خوای گه‌وره له‌زانستی خووی تووی فی‌رکرد...

ئهی (ذا القرنین): تو ئەمانه‌تیکت دراوه به‌سه‌ر شاندا ئەگه‌ر بدرایه به‌سه‌ر
ئاسماندا له‌ت و په‌ت ده‌بوو، و بدرایه به‌سه‌ر کیوه‌کاندا هه‌موویان ده‌پروخان،
و بدرایه به‌سه‌ر زه‌ویدا ئەوا شەق ده‌بوو، تو ئارامیت پی خه‌لات کراوه و
سه‌رکه‌وتنت پی دراوه، پاشان تو قه‌ومیک ده‌بینیت که‌وا ده‌بینن خه‌لکی سه‌ر
زه‌وی به‌نده‌ی ئەوانه.. ئەوانه (یا جوج و ماجوج)ن، خوا داوای هه‌رچی
شتیکی کرد له‌ ده‌ستی ده‌رناچیت و هیچ به‌سه‌ریدا زال نابیت، سزا دانیش
له‌داوای بونی ده‌سه‌لاته‌وه‌یه، و قه‌ده‌غه کردنیش پیش به‌خشین و سه‌رف
کردنه و توپه‌ بونیش له‌ژێر په‌رامه‌ندییه‌وه‌یه، و وه‌فا کردنیش داوای عهد و
په‌یمان.

ئهی (ذا القرنین) تالیکی به‌سود چاکتره له‌ شیرینیکی به‌زیان، وه‌رگه‌ و
ده‌ستیش هه‌لگه‌ره، ئەو شته‌ی پیویسته‌ته وه‌ری بگه‌ره و ئەو شته‌ی پیویسته‌ت
نییه‌ وازی لی به‌ینه.^{۹۰}

89 - روح المعاني ۸/۱۶.

90 - التيجان لوهب بن منبه ص ۹۲-۹۴.

باسی چوارهم

وانه گرنگ و بهسوده کانی چیرۆکی موسا و (خضر) (عليهما السلام)

۱- زانا (القاسمی) ده لیت: (السیوطی) له (الأکلیل) دا وتوه یه تی: له م نایه تانه دا دهرده که ویت هیچ گرفتیک نییه له سه فه ردا که سیك هاوپی و هاو ده م و خزمه تکاری هه بییت، خوشتر و باشترا وایه که سه فه ره که بۆ فیروونی زانست بییت و تویشوی سه فه ریش ناماده بکریت.

له گهل ئه وانه یشدا نه فی ئه وه نه کریت که پشت به خوا ببه ستریت و نیسه تدانی له بیرچونه وه و کاره ناره واکان بۆ پال شه یقان دروسته و ناییت نیسه بت بدریته پال خوای گه وره، و ده بییت که سی ماموستا و فیکرکه لیبوردنی هه بییت به رامبه ر ئه و که سه ی لیوه ی فی ر ده بییت و، ئه گه ر پله که یشی له پله ی ئه و خوارتر بوو.

زانا (البیضاوی) ده لیت: له سووده کانی ئه م چیرۆکه ئه وه یه که مروة ناییت به زانستی خو ی. سه رسام بییت، و ده سپیشکه ری نه کات بۆ کاریک که خو ی به جوانی دانه ناوه، رهنگه نه یینییه کی تیابیت و ئه و نه یزانیت، و به رده وام بییت له سه ر فیروونی زانست و خو ی به بچوک و که م بزانییت لای ماموستا که ی، و ره چاوی ئه ده بی جوان بکات له قسه کردندا، و که سی تاوانکار له سه ر کردنی تاوان به ناگا به یینیته وه و لی بیوریت، تا ئه و کاره ی له سه ری سوور بووه جیبه جی بی بکات و پاشان لیی دوور بکه ویتته وه.^{۱۱}

- زانا (القاسمي) هەر خۆی ده لئیت: له (الانتصاف) دا هه نديك سه رگوزشته ده باره ی ئایه ته كان هاتوو له وانه:

(الناصر) ده لئیت: ئه وهی هۆكاری پالنه ر بوو بۆ موسا ده ستپيشكه رى بكات، بۆ ئينكاری كردنى ئه و كارانه و پاراستنى حه ق و راستى، له كاتيكدا (خضر) كه شتیه كه ی عه یبدار كرد، فه رمووی: ﴿قَالَ أَخْرَقْتُهَا لِتُفَرِّقَ أَهْلَهَا﴾ نه یفه رموو: (لِتُفَرِّقَنَا) نه فسی خۆی له بیره چوو، و سه رقال بوو به غه یری خۆیه وه، له و حاله ته دا كه هه ر كه سیك ده یوت (نفسی نفسی) (خۆم خۆم) كه س گوئی به مال و مندا ل نه ده دا، ئه وه یش دیمه نی حاله تی نو قم بوون بوو، پاك و بیگه ردی بۆ ئه و خوایه ی كه پینغه مبه ران و هه لبژێردراوانی خۆی له نامۆزگاری كردنى حه ق ئاگادار كرده وه و سۆز و میه ره بانى پێداون و نه رمی له دلایندا چاندوو.

٢- زانا (عبدالرحمن بن ناصر السعدي) ده لئیت: له م چیره كه دا چه ند وانه یه كمان ده ست ده كه ویت له وانه:

لێبوردیه ی كه سی به ریز بۆ فیره بوون له و كه سه ی كه پله ی له ی ئه و خوارتره، بینگومان موسا له (خضر) له پيشتر بووه و ریزدارتر بووه.

- فیره بوونی زانایه کی پله به رز و ریزدار له و زانسته ی كه هیشتا فیره نه بووه، له و كه سه وه ی كه فیره بووه و لێی به هه ردار بووه، با پله ی له ویش نزمتر بێت، موسا یه كینك بووه له پینغه مبه ره گه وه و ناو دا ره كانی (اولی العزم) كه خوای گه وه زانستیکی وا زۆری پێی به خشی بوون، كه به كه سی غه یری خۆیانی نه به خشی بوو، به لām له و زانسته تاییه ته ی لای (خضر) هه بوو لای ئه و نه بوو، له به ر ئه وه زۆر حه زی ده كرد فیره بێت.

- زانستی به سوود و به كه نك ئه و زانسته یه كه رینمایى بكات بۆ حه ق و راستى، هه ر زانستیك به و جۆره بوو، ئه وه به سووده، هه رچیش له و شینوازه نه بوو، یان ئه وه تا زیان به خشه، یان هیه چ سو دیکى تیا نییه وه كه فه رمووی:

﴿أَنْ تُعَلِّمَنِي مِمَّا عَلَّمْتَ رُشْدًا﴾ (الكهف: ۶۶).

- هەر کەس ئارامگر و خۆراگر نەبێت لەسەر ھاوڕێیەتی کردنی زانا و بەهیز و خۆراگر نەبێت لەسەر ڕینگای فێربوون، ئەو کەم و کورتی نواندووە و ئەهلی گەشتن بەو زانستە نییە، و هەر کەس ئارامگر تەنێ نەبوو، زانستی دەست ناکەوێت، و هەر کەسبیش ئارامگر تەنێ بەکارهێنا و لەگەڵی یەکانگیر بوو، ھەموو کاریکی دەست دەکەوێت کە ھەوڵی بۆ داوێ، بێگومان (خضەر) عوززی لە موسا قبول کرد کە نەیتوانی ئارامگر بێت لەسەر دەستکەوتنی زانستە تایبەتەکە.

- ئاگادارکردنەوێهەکی تیاپە لەسەر یاسایەکی بەناوبانگ و گەرە، کە بریتییە لە لابردنی شەڕیکی گەرە، بە ئەنجامدانی زیان و شەڕیکی بچوک و سوک، و ڕەچاوی بەرژەوێندی گەرەتر بکریت، بە لەدەستدانی کەم و بچوکەکیان، بێگومان کوشتنی مندالێکی بچوک شەڕ و تاوانە، بەلام ئەگەر بمریتەوێت تا گەرەتر بێت، شەڕەکەیش زیاتر و گەرەتر بێت، و مانەوێ مندالەکەیش بەبێ کوشتنی، لەگەڵ ئەوێ کە بە ئاشکرا بە خەیر دەردەکەوت، بەلام خەیرەکە لەویدا بوو کە دایک و باوکی لەسەر دینی خۆیان بمریتەوێت، ئەمەیان لەپێشتەر و خەیر و چاکتر، لەبەر ئەوێ (خضەر) کوشتی دواي ئەوێ کە خۆای گەرە ئیلهامی راستی بۆ کرد، ئیلهامی شاراوێ بە پلەي نیشانە ئاشکراکان دیت لە حەقی غەیری خۆیدا. - یاسایەکی گەرەتریش ھەي، بریتییە لەوێ کە ئینسان کاریک لەسەر مال و سامانی غەیری ھی خۆی بکات، ئەگەر بەرژەوێندی و دوورخستەوێ شەڕی تیاوو، ئەم کارە ڕینگە پێدراوێ بەبێ مۆلەت وەرگرتن، تەنانەت ئەگەر بوو بەھۆی لەناوچونی ھەندیک مال و سامانی، وەک ئەوێ کە (خضەر) کەشتییەکی عەیبدار کرد، بەم ھۆیەوێ لە داگیرکاری پاشاکە ڕزگاری کرد. - بۆ بەندەکان وا جوان و گونجاوێ کە لە ھاوڕێیەکی جیا نەبیتەوێ لە حالیک لە حالەکاندا،

بەلكو بەرەفا بىت لەگەلەيدا، تا ئەر كاتەى بوارىك بۇ ئارامگرتن نامىنىتەو، بەيەكەو مانەوەى دوو ھاوېى و ھاوەل لەگەل يەكتى، لە غەيرى ئەر كارانە كە حەزەر و قەدەغەيان لەسەر، رىگە پىدراو و پەسەندە، و ھۆكارن بۇ مانەوەى ئەر ھاوەلىيونە و دلنىاكراروتەو، ھەرەك نەبوونى رىكەوتن ھۆكارە بۇداپران و لىك جىابوونەو.^{۱۲}

۳- ئاشكرا و شاراوەكان لە مەسەلە گرىگەكانن كە لەم چىرۆكەو فىر دەين، لەسەرمان پىويستە پەلە نەكەين لە دەرکردنى بىراردە بە ئاراستەى روداوەكاندا، كە لە ژيانماندا روو دەدەن، كە رەنگە ھەندىك كات نەبىتە جىگای سەرسوپمان لامان، زۆرىك لە رووداو ھەن حەزبەبىنيان يان بىستىيان ناكەين، بەلام پاش ماوہىەك روون دەبىتەو كە ئەم رووداوانە ھىچ نەبوون، بەلكو تەنھا جۆرىك بوون لە رووداوى شاراوہى خوايى، قورئان ناوہرۆكى ئەم پاستىيە لە ئايەتى: ﴿عَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَىٰ أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ (البقرة: ۲۱۶) دا روون دەكاتەو، واتە (رەنگە شتىكيان لا ناخۆش بىت، كەچى خەير لەوہدا بىت، ھەرەھا لەوانەيە شتىكتان پى خۆش بىت، كەچى شەر لەوہدا بىت، بىنگومان ھەر خوا دەزانىت ((خەير لەچىدايە)) ئىوہ نازانن).

۴- پىشىنە چاگەكانمان لە ھاوەلان و شويفكەوتوان بەرنامەيان وا بوو كە سەفەريان كىرەو بۇ دەست كەوتنى عىلم و زانست، ھى وايان ھەبوو لە شارى مەدىنەو گەشت و سەفەرى كىرەو بۇ ولاتى شام يان مىسر تا فەرمودەيەك لە پىاويك بىستىت كە پىي گەيشتبوو لە پىغەمبەرى خواى ﷺ بىستوو، بۇ ئەم بەرنامە جوان و جىگىرە لە سەفەرکردندا بۇ زانست لای پىشىنى ئىمە، ئىمامى (بخارى) بەشىكى تايبەت كىرەو بەو، ناوى

ناوه (باب الخروج - أي السفر - في طلب العلم) له م به شهدا ده فهرموویت:
 (جابری کورپی عبدالله) بۆ ماوهی مانگیك سه فهری کرد بۆ لای (عبدالله ی
 کورپی انیس) بۆ تهنها یهک فهرمووده).^{۹۳} ههروهها پیشهوا (العسقلانی) لهو
 به شهدا شتیکی زیاد کردوو و دهلیت: (عبدالله ی کورپی مسعود)
 وتوویهتی: ئەگەر بمزانیایه که سیک له من شاره زاتر ههیه به کتیبی خوا
 ئەوه سه فهرم ده کرد بۆ لای. ههروهها له پیشهوا (مالک) هوه ریوایهتی
 کردوو، ئەویش له (سه عیدی کورپی مسیب) هوه، دهلیت: من چه ندین شهو
 و پۆژ سه فهرم کردوو بۆ فیروون و وهرگرتنی تهنها یهک فهرمووده. و به
 پیشهوا (احمد) یش ووتراوه: پیاویک بیهویت زانست فیبرییت پیویستی به
 پیاویکی تره که زانستی له خوی زیاتر بییت، یان سه فهر بکات بۆ
 دهستکهوتنی.^{۹۴}

۵- ملکهچی ئینسان له زانست و شتهکانی تریدا، و بانگهشهی ئەوه
 نهکات که ئەو زانترین کهسه، و کاتیك پرسیاری لیکرا: کی زانترین
 کهسه؟ با بللیت: خوا زانتره.

با ئینسان ئینکاری ئەو شته نهکات که خوی به باش و جوانی نازانیت،
 رهنگه نهینییهکی تییدا بییت و ئەو نهیزانیت.

۶- پیویسته تهسلیم بوون به ههموو شتیك که له شهرعدا هاتبییت، با
 ههندیکیشی حیکمهتهکانی دهرنهکهویت بۆ کهسه ژیرهکان، و زۆرینهی
 خهلیکیش لیی تی نهگهن، ههندیك کات ههموویان لیی تیئاگهن وهک
 مهسهلهی قهدهر.

۹۳- صحیح البخاری بشرح العسقلانی ج ۱/ ص: ۱۷۳.

۹۴- صحیح البخاری بشرح العسقلانی ج ۱/ ص: ۱۷۵.

۷- وهفا کردن به عهد و پهیمان و داوای لیبوردن لهو کهسهی که سه‌ریچی ده‌کریت.

۸- قبولکردنی دیاری و به‌خشین له‌غهیری موسولمان.

۹- کهسی هه‌زار به بونی هۆکاریکی کارکردن یان نامیریک، له‌هه‌ژارییه‌که‌ی ده‌رناچیت، یان شتیک بیت، به‌لام هینده نه‌بیت به‌شی بکات.

۱۰- بینه‌نگ بوون و گوئی داخستن له‌هه‌ندیک خراپه و سه‌ریچی، له‌ترسی نه‌وه‌ی نه‌وه‌ک خراپتری ئی بکه‌ویته‌وه.

۱۱- کهسی تاوانکار له‌تاوانه‌که‌ی ئاگادار بکریته‌وه و لیبوردنی بۆ بریار بدریت تا زیانه‌کانی ده‌رده‌که‌ون پاشان خۆتیان ئی به‌دوور بگریت.

۱۲- رینگه پیندراوه که مال و سامان له‌ژیر زه‌ویدا بشاردریته‌وه.

۱۳- وانه‌یه‌کی گرنگ له‌بیر و باوه‌ر:

ئهم چیرۆکه و هه‌موو ئهو شتانه‌ی که له‌ناویدایه له‌نه‌ینی و شاراوه‌کان و گرنگیه‌کانیان، ته‌حه‌دای بیر و بۆچونی ماددی ده‌که‌ن، که ئه‌وان ئه‌وه‌ دوپات ده‌که‌نه‌وه ئهم ژبانه بریتیه له‌وه‌ی که ئینسان لێی تیگه‌یشتووه، و ئهم بونه‌وه‌ره بریتیه له‌وه‌ی که زانست دۆزیویه‌تییه‌وه، حه‌قیقه‌ت و راستیش بریتیه له‌وه‌ی که ته‌نها چاو ده‌یبینیت، و دیارده‌کانیش بریتین له‌وه‌ی که بریاره‌کان به‌راست و دروستی بزائن، و ئینسان ئهو مافه‌ی هه‌یه که به‌پێوه‌بردنی ئهم جیهان و بونه‌وه‌ره‌ی بدریته پال و سه‌رپشک بکریت له‌مافی یاسا داناندا، چونکه به‌راستی ئینسان له‌پووی عه‌قل و زانست و لیکۆلینه‌وه‌وه ته‌واوه، و گه‌یشتۆته قولایی حه‌قیقه‌ت و به‌ناخی عیلم و راستیه‌کانی ناو بوونه‌وه‌ردا پۆ چوو.

به‌راستی فه‌لسه‌فه‌ی ماددی له‌سه‌ر ئهم بئه‌مایه بنیات نراوه، و شارستانیه‌تی سه‌رده‌م له‌سه‌ر ئهم بیر و بۆچون و بیرکردنه‌وه‌یه راگیراوه.

سورەتى (الكهف) - به هموو ناوهرۆك و سەرجهم ئايەتەكانىيەو- و چىرۆكى موسا و (خضر) به سيفهتېكى تايبەت: ئەم بنەمايە ھەل دەوھىننىت و پەتى دەكاتەو، و چىرۆكەكە به وتەى (خضر) و موسا (عليهما السلام) كۆتايى پى دىت: ﴿ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا﴾ (التأويل) له زارەوھى قورئاندا برىتبيە له (الحقيقة) راستى. ھەر بەو جۆرە ئىنسان پەلە دەكات و ئىنكارى دەكات و ھەلە ئەنجام دەدات تا حەقىقەت و راستىيەكانى بۆ دەرکەوئىت و پوون دەبىتەوھ بۆى و (تأويل) دەبىت.^{۹۵}

بهشی پینجهم

ئایا (خضر) زیندووہ یان مردووہ؟

باسی یه گەم:

وتە و بۆچوون لەسەر زیندووہی.

ئیمە لێردا لە پووبەپووبونەوهدا ئین لەگەڵ بێر و بۆچونە جیاوازهکاندا، شیاوی خۆیەتی که زۆر بەئاگایی و وریاییهوه وەریان بگرین و بابەتیانە لێی تی بگەین، تا بپاری دادپەروەرانهمان لە هەردو لایەنەکەوه لە دەست نهچیت. سروشتی لیکۆلینەوہکانیش بەجۆریکە که بەلگەکان جیاوازن لە رووی بە هیزی و لاوازیشهوه، کهسانیک هەن بە بی ئەوهی بەلگە ی تەواو دروست بهینن موناقهشه دهکن و زۆر شت رەت دهکەنەوه. ئەمەیش بۆ خۆی گرفته و پێویستی بە لیکۆلینەوهی ورد هیه و پێویست دەکات بەلگەکان جیگیر بکری.

-پیشهوا (النوي) دەفەرمویت: بەراستی بێر و بۆچوونی جیاوازه لەسەر زیندووہی (خضر) هیه، زۆریک لە زانایان دەلین: بەراستی زیندووہ و لەناوماندايه. هەرۆها وتی: ئەم جۆره لای (صوفي)یهکان و کهسانی خاوهن چاکه و مەعریفه بۆچونیکی(متفق عليه)یه، وگێرانهوهکانی ئەوان لەتێروانیی ئەوهوهیه، و بههۆی ئەوهوه کۆدەبنهوه و لێی وەردهگرن، و پرسیار و وهلام لە نێوانیاندا هیه و بوونی لە شوینە پیرۆزهکاندايه،

ههروهها شوینی خهیر و چاکه، زۆرتەر لهوهی که (حصر) بکریت و بهناویانگتره لهوهی که دهشاردریتهوه.^{۹۶}

ههروهها له (المجمع) دا دهلیت: بهراستی هاوهلهکانمان^{۹۷} باسیان کردوه، ههروهها کهسانی غهیری ئهوانیش، بهلگهیان لایه لهوهی که ههلبژێردراوه و راسته، که بریتییه لهوهی (خضر) زیندوه و ماوه، ئهوهیش قسهی زۆریک له زانایانه.^{۹۸}

ههروهها (الشیخ إسماعیل حقی) دهلیت: زۆریک لهسهه ئهوهن که ماوه و لهناوماندایه، و ئهمهیش لای (صوفی)یهکان (متفق علیه)یه، چونکه وای دهگیرنهوه که لهشوینه پیروژهکاندا بینیویانه...

(الشیخ الأكبر)^{۹۹} له (الفتوحات المکیه) دا و (ابو طالب المکی) له کتێبهکانیدا و (الحکیم الترمذی) له (نوادر)هکانیدا و کهسانی تریش له (محققین) له گهوره پیاوانی ئوممهت ئهوه کهسانهیه کهوا چاوهپێی ناکریت و لیک نادریتهوه لهسهه درۆ کۆبیهوه، تهنها به گێرانهوهی ههوال - حاشا ئهگهر ئهوان وابن - ههموو ئهمانه هیناویانه که بوونی چهسپاوه و نابیت نه مابیت مهگهر به بهلگه، و بهلگهیش لهسهه مردنی نییه و دهقیکیش نه له کتێب و نه له سوننه و نه له (إجماع) دا لهسههه نه هاتوه، نهقل نهکراوه که لهچ خاکیک و له چ کاتیک و له زهمانی چ پاشایهک مردوه.^{۱۰۰}

⁹⁶ تهذیب الأسماء واللغات ۱/۱۷۶-۱۷۷، صحیح مسلم بشرح النووی ۱۵/۱۳۵-۱۳۶.

⁹⁷ - واته شافعییهکانه

⁹⁸ -المجموع (شرح المهدب): ۵/۳۰۵.

⁹⁹ - مه بهست (محي الدين بن عربي)یه لهسانی ۶۲۸ هه فاتی کردوه

¹⁰⁰ - روح البیان فی تفسیر القرآن ۲/۴۹۸.

(ابو إسحاق الثعلبي) موفه سیر ده لئیت: ووتراوه: بهراستی (خضر) نامرئیت له (آخر زمان) دا نه بیئت، کاتیک قورئان بهرز ده کرئته وه و هه لده گیرئته وه.^{۱۰۱}

(ابن الصلاح) ده لئیت: لای زۆرینه ی زانا یان ئه و زیندوه، له میژدا زۆرینه له گه ل ئه م بۆچونه دان.^{۱۰۲}

(ابن کثیر) له (البداية و النهایة) دا ده لئیت: را و بۆچوونی جیاواز له سه ر بوونی له م زه مانه دا هه یه، به لام زۆرینه له گه ل ئه وه دان که بهراستی تا ئه مپۆیش ماوه.^{۱۰۳}

(الشیخ ابن حجر الهیتمی) ده لئیت: ئه وه ی پشتی پی ده به سترئیت بریتیه له زیندویتی.^{۱۰۴}

(عمر بن دینار). ده لئیت: بهراستی (خضر) و (الیاس) بهردهوام و تا ئیستا زیندون و ماون، له بهر ئه وه ی که قورئان له ناوماندا ماوه، هه ر کات قورئان بهرزکرایه وه، ئه وانیش ده مرن.^{۱۰۵}

هۆکاری بهردهوامی ژیا نی (خضر) (علیه السلام)

ده باره ی ووتنی ئه و هۆکارانه ی که تا ئیستا (خضر) زیندوه و له ژیا ندا ماوه و، دو هۆکاریان باس کردوه.

¹⁰¹ - فتح الباري ۶/۳۱۰، تهذيب الاسماء واللغات ۱/۱۷۷.

¹⁰² - صحيح مسلم بشرح النووي ۱۵/۱۳۶، تهذيب الاسماء واللغات ۱/۱۷۷، روح المعاني ۱۵/۳۲۲.

¹⁰³ - إرشاد الساري لشرح صحيح البخاري ۱/۲۲۸، ههروهها سهیری (الدرر النقية في المطالب الفقهية) ص/۱۴۲ بکه.

¹⁰⁴ - سهیری (الفتاوى الحديثية) ی (ابن حجر) ص ۱۸۰ بکه.

¹⁰⁵ - الدرر النقية في المطالب الفقهية. ص ۱۴۲.

۱- ووتراوه: چونکه باوکه ئادهمی دفن کردوه، دوای تهواو بوون له (طوفان) هکهی نوح و دوای باوکه ئادهمی (علیه السلام) پی گه یشتوو که ژیانی دریژ بیّت.

۲- ووتراوه: چونکه له (عين الحياة) له سه رچاوهی ژیانی نۆشیوه و خواردۆتهوه له بهر ئه وه زیندوو! ^{۱۰۶}

یه کهم: ده باره ی زیندویی (خضر) له بهر دو عاکه ی باوکه ئادم (علیه السلام)، (ابن إسحاق) باسی کردوه ده لیت: باوکه ئادم کاتیک مه رگی نزیك بویه وه، هه وائی دا به کو ره کانی که به راستی (طوفان) یك دیت هه موو خه لکی له ناو ده بات، ئه ویش نامۆزگاری کردن - کاتیک ئه وه پووی دا - جهسته که ی ئه ویش له که شتییه که دا هه لبگرن، و له شوینی کدا دفنی بکه ن که خۆی بو ی دیاری کرد بوون. ^{۱۰۷} کاتیک (طوفان) لافاوه که پویدا، له گه ل خۆیا ندا هه لیا نگرت، کاتیک لافا و نی شته وه و له سه ر زه وی دا به زین ئینجا نوح پیغه مبه ر (علیه السلام) فه رمانی کرد به نه وه کانی که جهسته که ی به رن و له و شوینه دا دفنی بکه ن که خۆی وه سی تی کرد بوو ئه وانیش ووتیان: ئه و خاک و شوینه ها و ده نگی بو ئه و تیا نییه، چۆله، ئینجا ئه ویش هانیدان و هه لئی نان له سه ر ئه وه ی که بچن و فه رمووی: به راستی ئادم (علیه السلام) دو عای ته مه ن دریژی بو ئه و که سه کردوه که دفنی بکات، ئینجا هه موو که و تنه پری بو ئه و شوینه له و کاته هه ر جهسته که یان پی بوو، تا کار گه ی شته ئه وه ی که (خضر) سه ره رشتی دفن کرد نه که ی کرد، ئینجا خوا ی گه وره به لینه که ی

¹⁰⁶ - (البدایة و النهایة) ۱/۳۲۸ - فتح الباری ۶/۳۱۰.

¹⁰⁷ - ئه وه باسکراوه که ئادم (علیه السلام) وه سی تی کردوه که له (بیت المقدس) دفن بکریت، سهیری (معجم البلدان) ۵/۱۶۶ او (الأصباة) له گیزانه وه که ی (ابن إسحاق) ۲/۱۱۷ بکه، سه ره تا وه سی تی کرد بوو که له خاکی شام دفن بکریت.

خۆی به دیهینا، ئیتر (خضر) به زیندویی ماوه تهوه تا ئه کاتهی خوا خۆی بیهوئیت زیندو ده بیئت!^{۱۰۸}

(الالوسی): ده لئیت: له مه دا هۆکارێک هیه بۆ درێژی ته مه نی و به زیندویی مانه وهی. خۆ ئه گه رنا ئه وه وته و بۆچوونی (مشهور) به ناوبانگ بریتیه له وهی له (عین الحیاة) سه رچاوه ی ژیا نی نو شیوه.^{۱۰۹}

ده رباره ی ئه وهی که هاتووه: (خضر) باوکه ئاده می دفن کر دیئت له دوا ی (طوفان) لافا وه که ی نوح و دو عاکه ی باوکه ئاده می به سه ردا جیبه جی بوو یئت که ته مه نی درێژ بیئت، ئه وه بۆچو نیکی دووره.^{۱۱۰}

دووه م: به لām ده رباره ی ئه وهی که له (عین الحیاة) ی خوار دو ته وه، له ته فسیری (النسفی) دا هاتووه: پیغه مبه ر ﷺ ده رباره ی گه شته که ی (ذا القرنین) فه رمو یه تی: (کاره که ی ده ستی پیکرد که به راستی ئه وه یش له کتیبه کاندانان بینراوه که یه کێک له نه وه کانی (سام) له (عین الحیاة) ده خواته وه و ته مه نی درێژ ده بیته وه، ئینجا ئه مه یش وای لی کردووه که به دوا یدا بگه ریت، ئینجا (خضر) و وه زیره که ی و کو په پوره که ی، ده رکیان پی کرد و لی خوار ده وه، به لām (ذا القرنین) ده رکی پی نه کرد.^{۱۱۱}

(محمد خیر رمضان یوسف) که ئاماده کاری کتیبی (الخضر بین الواقع و التهویل) ه، ده لئیت: من هه لوئسته م له سه ر (تخریج) کردنی ئه م (اثره نه کردووه!

له کو تا ییدا... به راستی هه یج وه لām یکی راست ده رباره ی گه شتی (خضر) بۆ (عین الحیاة) یان خوار دنه وهی له و سه رچاوه یه نه هاتووه، ئیغه ش

108 - البداية والنهاية. ۱/۳۲۶. روح البيان ۲/۴۹۸.

109 روح المعاني ۱۵/۳۲۲.

110 - البداية والنهاية ۱/۳۲۶. روح المعاني ۱۵/۳۲۲.

111 تفسير النفسى ۳/۱۴۴.

هەلۆیستەمان لەسەر نەکردوو بەلکو ئەوانە لە ریزی گێرانهوهی (إسرائیلیات) دان، و گێرانهوهی دەمی خەلکن. بەلکو بۆچوون و لیکدانەوهی (صحیح) و راست لە هەندیک هەوآل و گێرانهوهی دایە که بریتییه لە زیندوو بوونهوهی (ماسی)یەکه که مردبوو که باسی لە چیرۆکی موسا و (خضر)دا هاتوو، کاتیکی بەشیک ئاوی دەریاکە بەرکەوت..

باسی دووهەم:

وتە و بۆچونەکان لەسەر مردنی

کۆمەلێک بۆچونیان وایە که بەراستی (خضر) مردووە و لە ژياندا نەماوە. زۆرینهی ئەوانە لە (المحدثین) زانا نوێکانی ئەم سەردەمە نزیکەن، که بۆچونیان وایە مردوو. ^{۱۱۲}

زانای تەفسیر (الالوسی) لە (ابی یعلی) هوه کۆمەلێک بۆچونی وهك وهلام و رەتدانەوه هیناوه لەسەر ئەو کەسانە که دەلین (خضر) زیندوو، که پوون کراونەتەوه و گونجاون، بریتین لە:

یەگەم: ئەو کەسانە که دەلین زیندوو، دەلین: بەراستی نەوهی ئادەم بووه و لەپشتی ئەو هاتوو، ئەمەیش لەدوو پرووه (فاسد) هەلە و نادروسته:

یووی یەگەم: بەراستی پیویست دەکات که ئەمپرو تەمەنی نزیکە (۶۰۰۰) شەش هەزار سال ببیت یان زیاتر، نمونە ی ئەمەیش دووره لە عادات و مافی بەشەردا.

یوی دووهم: نهگەر وا دانرا له پشتهی ئادهم هاتوو و نهوهی ئهوه یان چوارهم کوری بیټ وهك ههندیك وای لیک دهنهوه که وهزیری (نی القرنین) ه، ئهوا بهراستی شیوازی جهستهی گوپاوه و بالا بهرزی و قهلهوی تیهپری کردوو، له هردوو (صحیح) دا له (ابی هریره) هوه، پیغه مبهەر ﷺ فهرمویهتی: (ئادهم دروستکرا دریزیهکهی (۶۰) شهست (ذراع) بوو، ئیتر بهردهوام له دواي ئهوه بهرهو کورت بونهوه دهچن).^{۱۱۳}

ئهو کهسانهیشی که دهلین: (خضرمان بینیوه، نهیان وتوووه شیوه و ههیکهلی گهوره بووه.

دووهم: نهگەر (خضرم) پیش نوح (علیه السلام) بوو بیټ، ئهوا بهراستی لهگهلیاندا سواری کهشتیهکه دهبوو کهسیش ئهم بۆچونهی نهقل نهکردوو. سینهم: زانایان لهسهه ئهوه ریک کهوتوون که نوح (علیه السلام) کاتیک له کهشتیهکه دابهزین و دههچوون تهنا نهوهکانی خوی نهبیټ ههچیی لهگهلیدا بوو مرد، بهلگهیش ئهم ئایهته پیروزهیی قورئانه: ﴿وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ﴾ (الصافات: ۷۷).

چوارهم: نهگەر راست بوایه که کهسینک له سهردهمی ئادهم (علیه السلام) بمایهتهوه تا نزیکیی ویران بوونی دنیا و کۆتایی هاتنی، ئهوا بهراستی دهبویه گهورهترین نیشانه و ئایهتی سههسوریهینهر و ههوالهکه له چهند شوینیکیی قورئاندا ناس دهکرا، چونکه ئهوه له ئایهت و نیشانهکانی

¹¹³ - دهقی فرمودهکه له (مسلم) دا بهم جوهریه: {خَلَقَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ آدَمَ عَلَى صُورَتِهِ طُولُهُ سِتُونَ ذِرَاعًا} فرمودهیهکی دریزه، کتاب الجنة و صفة نعيمها و اهلها، باب: يدخل الجنة اقوام افندتهم مثل افئدة الطير. له (صحیحی) بخاری) دا: کتاب الانبياء، باب: قول الله تعالى ﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَآئِكَةِ﴾ ۱۰۲/۴.

ههروهها (ابن الجوزي) بهم بهشهی فرمودهکه بهلگهی هینارهتهوه، سهیری (الاصابة) ۱۲۱/۲ بکه.

(الرَبوبیة) تن، خوی گهوره له قورئاندا باسی ئهوهی کردوه که نوح پیغه مبهەر (علیه السلام) (۹۵۰) سال ژیاوه و کردویه تییه نیشانهیهک، ئیتر چۆن خوی گهوره ئهگهر لهوه زیاتر هبیئت باسی ناکات؟! پینجهم: بهراستی وته و بوچون لهسه زیندویی (خضر) ئهوه قسه کردنه لهسهر خوا و بهبی زانست ئهویش به پیی دهقی قورئان حهرامه. ئهگهر ژیاوی جیگیر بوایه و زیندوو بوایه، بهراستی قورئان یان (السنه) یان (إجماع الأمة) بهلگه یان لهسهر دهدا، ئهوه قورئانی پیروز له کویدایه باسی زیندویی (خضر)؟ ئهوه سوننهت و فهرمودهکانی پیغه مبهەر ﷺ له کویدا له رویه کهوه بهلگهی لهسهر ئهوه هیناوه؟ ئهوه زانایانی ئوممهت له کویدا کوپونه تهوه لهسهر ژیاوی و زیندویی؟.

شههم: ئهوهی که هیه و دهستی پیوه دهگریت لهسهر زیندویی و ژیاوی گیڕانهوهی دهما و دهمه، کهسێک ههوال دهدات که (خضر) ی بینیوه، بهراستی ئهوه شتیکی زۆر سهیره!! ئایا (خضر) نیشانهیهکی هیه تا خه لکی بینیان بیناسنهوه؟! ههر کهس بانگه شهی ئهوه دهکات که بینیوهیهتی ئهوا به قسهکانی له خوی بایی دهبیئت که دهلین: من (خضر)م! ئهوهیش زانراوه که نابییت بهبی بهلگه ئهوه بهراست بزانیئت و باوهری پی بگریئت، ههر کهس شتیکی لهو جوهری ووت، ئایا ئهوه کهسه که دهلیت بینیومه له کوئی باوهری پی دهکات و بهدرۆی نازانیئت؟!

ههوتهم: بهراستی (خضر) له (موسی ی کوپی عمران) جیابوویهوه، موسا (کلیم الرحمن) بوو، قسهی لهگهڵ خودا کرد بوو، پاشتر هاوهلی نهکرد، (خضر) فرمووی: ﴿هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ﴾ ئیتر (خضر) کاتیك له (موسا) (علیه السلام) جیابوتهوه، چۆن بهوه رازی دهبیئت لهگهڵ بهنده نهفامهکان و له شهریعت دهوچووهکاندا کو بیتهوه، که نامادهی نوێژی جومعه و جهاماعت

نابن و ناچنه ناو کۆر و مهجلیسی عیلمهوه، هر یه که له و کهسانه دهلیت: (خضر) ئهوهی به من ووت.. (خضر) هات بۆ لام.... (خضر) نامۆزگاری کردم، بهراستی ئهمانه سهیرن! ئایا (خضر) له موسای (کلیم) جیا دهبیتهوه و دهچیت هاوهلی ئه و کهسانه دهکات که هاوهلی شهیتان دهکن!.. پاک و بیگهردی بۆ خوا، ئه مه بوهتانیکی زۆر گهرهیه!.

ههشتم: بهراستی ئوممهت له سه ر ئه وه کۆدهنگن، که ئه و کهسه ی دهلیت: من (خضر)م، ئه گهر ووتبیتی: من له پیغه مبهری خوام بیستوه که ئه وه و ئه وه ی گوتوه، ئه وا ئاوری نه داوه ته وه به لای قسه کهیدا و له دینیشدا به به لگه نه یهیناوه ته وه، که سیك ئه وه بلیت، به وه پرزگاری نابیت، مه گهر بلیت: بهراستی ئه وه له پیغه مبهروه نه هاتوه و ئه ویش به لینی پینه داوه، و بهراستی ئه وه ییشی بۆ نه ناردوه، ئه مه ییش له کوفر زیاتر هیچی تیا نییه!.

نۆهه: ئه گهر زیندو بووایه جهنگ و جیهادی له گه ل کافران ده کرد، و خۆی ئاماده ده کرد بۆ پرنگای خوا و هه موو کات له پرزدا ئاماده بوو، و ئاماده ی نوێژی جومعه و جه ماعت ده بوو و پرینمایی که سه بیناگا و نه فامه کانی ده کرد، ئه م کارانه ی له وه پیروتر و گهره ترن وه ک ده لێن: خهریکی گه پرانه به ناو گیانله به ران و چۆله وانیدا... و شتانی تریش^{۱۱۴}. ده لێن ئه مه به لگه ی عه قلییه که (ابن الجوزي) له کتیبی: (عجالة المنتظر..) دا هیناویتی بۆ وه لامدانه وه ی ئه و کهسانه ی که ده لێن به زیندویی ماوه ته وه.

(ابو إسحاق الثعلبي) هیناویتی ده لیت: بهراستی ئه و پیغه مبهریکی خاوه ن ته مه نیکی دیاری کراو بووه له سه ر هه موو بۆچونه کان له بهرچاوی زۆریه ی خه لک شاراوه بووه.^{۱۱۵}

¹¹⁴ - روح المعانی، ۳۲۱/۱۵ به ده سکارییه ره

¹¹⁵ - ته ذیب الاسماء و اللغات / ۱، ۱۷۷، روح المعانی ۳۲۲/۱۵.

رهنگه پرسیار له نیوان خه لکدا دروست بیئت، حیکمه تی چیه پیغه مبه ریک هه بیئت، و ناستی هیئانه وهی به لگه ی شهرعی له سهر ئەم قسه یه له کویدا بیئت؟.

ئه وهی که (الثعلبی) هیئاویتی به لگه مان له سهر نه بینیوه ته نها ئه وه نه بیئت که (ابن المنذر) و (ابن ابي حاتم) له (ابي العالیة) هوه و ئه ویش له پرنگای (حماد بن زید) و ئه ویش له (شعیب بن الحباب) هوه (تخریج) یان کردووه که ده لیت: (خضر) به نده یه ک بوو چا و نه ی ده بینی ته نها ئه وانه نه بیئت که خوای گه و ره خو ی ده یویست بیینیئت له قه و مه که که س نه بیینی ته نها موسا نه بیئت. خو ئه گه ر قه و مه که بیان بینیا یه، ئه و نیوان (خضر) و نیوان عه یبدار کردنی که شتییه که دوور ده بوو، هه روه ها نیوان (خضر) و کوشتنی مناله بیتاوه نه که ییش. زانا (الآوسی) ئەم هه و آله ی له ناو چیرۆکی موسا له گه ل (خضر) دا (علیها السلام) هیئاوه، هه روه ها تیایدا ده لیت: ئەمه (مرفوع) نییه، خوای گه و ره زاناره به راستییه که ی.^{۱۱۶}

به لام -وهک له (صحیح ی (مسلم) دا- هاتووه به راستی خه لکی ناو که شتییه که (خضر) یان ناسی و له گه ل موسادا (علیها السلام) هه لیان گرتن به بی کری.^{۱۱۷}

له نایه ته کاندای تیپه ری که داوای خواردنیان کرد له خه لکی گونده که! نیتر له کو ی ئەم به لگه یه به راست و جینگیر داده نریت که له (صحیح) دا پیچه وانه که ی هاتووه؟!.

¹¹⁶ - روح المعانی ، ۲۳۷/۱۵ هه روه ها بو ئەم هه و آل و گنیرانه وه یه سهیری ته فسیری (القرطبی) بکه که تیایدا و تراوه: خه لکی ناو که شتییه که ده رچوون بو (جزیره) ئینجا (خضر) دواکه وت و که شتییه که ی عه یبدار کرد ، و بیجگه له مه شتی تریش و تراوه ۱۳۹/۱۱.

¹¹⁷ - صحیح مسلم بشرح النووي ۱۳۹/۱۵.

به‌لگه‌ی ئەو کهسانه‌ی بۆچونیان وایه (خضر) مردوو

زوریک له زانیان وای ده‌بینن (خضر) مردوو له‌وانه: (البخاری، إبراهیم العربی، أبو الحسن بن المنادی، أبو الفرج بن الجوزی، ابن حزم الظاهری،^{۱۱۸} محمد بن ابی الفضل المرسی^{۱۱۹}، علی بن موسی الرضا، ههروه‌ها القاضي أبو یعلی) مردنه‌که‌ی له هه‌ندیك له هاره‌له‌کانی (أحمد) هوه گێراوه‌ته‌وه.^{۱۲۰} هه‌روه‌ها ئەو کهسانه‌ی دانیان ناوه به مردنه‌که‌یدا: (أبو بکر بن العربی،^{۱۲۱} أبو یعلی بن الفراء^{۱۲۲}، أبو الطاهر العبادي^{۱۲۳}، ابن القيم الجوزية)، (أبو الفرج بن الجوزی) پشتیوانی ئەم بۆچوونه دهکات کتیبیکی داناوه و ناوی ناوه: (عُجالة المنتظر في شرح حال الخضر) به زور شت به‌لگه‌ی تیا دینیتته‌وه:

۱- نایه‌تی: ﴿وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِّن قَبْلِكَ الْخُلْدَ أَفَإِن مَّتَّ فَهُمُ الْخَالِدُونَ﴾ (الانبیاء: ۳۴).

118 - الفصل في الملل والأهواء والنحل ۱/۴. ۱۸۱.

119 - ناوی (محمد بن عبدالله بن محمد بن ابی الفضل السلمي المرسی) به زانای شه‌ده‌ب و ته‌فسیر و فهرمووده‌یه. الأعلام ۶/۲۳۳.

120 - سه‌یری (روح المعانی) ۱۵/۳۲۰ و المنار المنیف ص/۷۲ بکه.

121 - ناوی (محمد بن عبدالله بن محمد المعانی الأشبیلی المالکی) به (أبو بکر بن العربی) فهرمووده‌ی له‌به‌ریبوه و شاره‌زا بووه له نه‌ده‌یدا و گه‌یشته‌یه پله‌ی (إجتهااد) له زانستی دینیدا.

122 - ناوی (محمد بن الحسن بن الفراء) بووه، زانای سه‌رده‌می خو‌ی بووه له (الأصول والفروع و انواع الفنون) دا، و خه‌نکی (بغداد) بووه.

123 - فتح الباری ۶/۳۱۰ بۆ هه‌ندیك له‌م ناوانه سه‌یری (إرشاد الساری) ۵/۳۸۴ و (المنار المنیف) ص/۷۲ بکه.

(خضر) ئەگەر له رهگهزی (بشر) بوو بێت ئەوا چۆته ناو ئەم کۆمهله -واته مردوووه و له ژياندا نه ماوه- و چار نیه. رینگه به تايبهتمه نكردنی ئەمهیش نادریت مهگەر به بهنگهی راست.

۲- ههروهها له وانه نایهتی: ﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾ (ال عمران: ۸۱).

(ابن عباس) دهفهرمویت: خوای گهوره هیچ پیغه مبهریکی نه ناردوه که پهیمانی ئی وهرنه گرتییت، بهراستی ئەگەر (محمد) ی نارد زیندو بوو، ده بێت هه مو کهس باوه پری پی بهینیت و پشتیوانی بکات، هه وهها فه رمانیشی کرد به (محمد) ﷺ که پهیمان له ئومه ته که ی وهر بگریت، و ئەگەر بهراستی (محمد) ی ناردو ئەوان زیندو بوون با باوه پری پی بهینن و پشتیوانی بکه ن. ئەمه (البخاری) باسی کردوه. ^{۱۲۴}

ئەگەر (خضر) (ولی) یان (نبی) بوو بێت ئەوا ده چیتته ناو ئەم پهیمان هه، ئەگەر له سه رده می پیغه مبهردا ﷺ زیندو بوو بێت، ئەوا باشتترین و به پزیرترین حالئ ده بوو که له بهرده م پیغه مبهردا بووایه، باوه پری ده هینا به وهی که بۆی دابهزی بوو پشتیوانیشی ئی ده کرد ئەگەر که سیک له دوژمنه کان بیویستایه دهستی بیگاتی، چونکه ئەگەر (ولی) بوو بێت، ئەوه (صدیق) گه وره تر و له پیشتر بووه، و ئەگەر (نبی) بوو بێت، ئەوا موسا له گه وره تر و به پزیرتر بووه، پیشهوا (احمد) له (مسند) ه کهیدا له پیغه مبهری خواوه ﷺ گپراویه تیه وه ده فهرمویت: (سویند به و که سه ی نه فس و گیانی

منی به دەسته ئەگەر موسا ئیستا زیندو بوایه هیچی نەدەکرد تەنها ئەوه نەبیت که شوینی بکهویت).^{۱۲۰}

نایه تەکه ی سورەتی (آل عمران: ۸۱) بە لگه بوو لەسەر ئەوه ی هه موو پیغه مبه ران (عليهم السلام) لەسەر دەمی پیغه مبه ر محمد ﷺ زیندو بوو نایه ئەوا تە کلیفی ئەوه لەسەر هه موویان دەبوو، که شوینکەوتە ی ئەو بو نایه و لە ژێر فەرمانی ئەودا بو نایه، هه روه ها لە ژێر هه موو شه ریه تە که ی ئەودا بو نایه.^{۱۲۱}

۳- ئەوه زانراوه که بە راستی به (سند) یکی (صحیح) یان (حسن) نەقل نە کراوه که لای پیغه مبه ر دانشت بێت، نە بیسراوه و باس نە کراوه که پۆژیک لە گه ل پیغه مبه ردا ﷺ کۆ بو یته وه، نە چۆته جه نگه وه لە گه لیاندا و دیمه نەکانی نە بینوه. ئەوه پیغه مبه ر ﷺ له پۆژی جهنگی (بدر) دا دە فەر موو ی: (ئە ی خوا یه ئە گه ر ئە م دە سته و تاقمه لە ناو بچن دواتر تو لە سەر زه ویدا نا په رست ریت).^{۱۲۲} ئەو دە سته و تاقمه زۆرینه ی موس لمانان بوون له و پۆژە دا هه روه ها فری شته کان تە نانه ت (جبریل) یش له و ی ئاماده بوو، ئە گه ر (خض ر) زیندو بوایه ئەوا دە بوو لە ژێر ئەو ئالا و به یدا خه دا بوایه و له و شوینه به ریز و پی رۆزه دا بوایه.^{۱۲۳}

125 - اخرجہ الإمام احمد و أبو یعلیٰ من حدیث جابر.

126 - (القاضي أبو یعلیٰ محمد بن الحسین الفراء الحنبلي) ده لیت: ده رباره ی (خض ر) پرس یار کرا له هه ندیک ها وه لآ نمان: نایا مردوه؟ فەر موو ی: بێ ی، پاشان فەر موو ی، نمونه ی ئە مە م له (ابی طاهر العبادي) یه وه پی نگه شتو وه فەر موو ی: به وه به لگه ی ده مینا یه ره ئە گه ر زیندو بوایه ده هات بو لای پیغه مبه ر ی خوا ﷺ ئە مه (ابن الجوزي) له (العجالة...) دا ته قلی کردو وه، سه ریری (البداية والنه ایه) ی (ابن کثیر) ۱/ ۳۳۵ بکه.

127 - صحیح مسلم، کتاب الجهاد والسير باب الامداد بالملائكة في غزوة بدر و إباحة الغنائم.

128 - کاتیک پرس یار له (شیخ الإسلام ابن تیمیة) کرا ده رباره ی ژبان و زیندو یی (خض ر)، فەر موو ی ئە گه ر (خض ر) زیندو بوایه، ئەوا بە راستی لە سه ری (واجب) دە بوو که به اتایه بو لای پیغه مبه ر ﷺ و لە گه لیدا به نگایه و لینی فیر بیوا یه پیغه مبه ر ﷺ له پۆژی جهنگی (بدر) دا

۴- ئەگەر (خضر) زیندوو بوایه و بمایه ئەوا لهو دهمی پیغهمبەر ﷺ په یامه که ی ده گه یاند و فەرمووده و ئایه ته کانی ده گێراپه وه ئینکاری فەرمووده هەلبەستراوه کان و گێرانه وه پینچه وانە کان و بیر و بوچوونه بیدعە کان و هەوا و ئارەزووه دەمارگیرییه کانی دەکرد و له جهنگه کاندایه گەل مۆسلمانان پیکه وه جهنگی دەکرد و ئاماده ی نوێژی جومعه و جهماعه ته کانیان دەبوو، و سودی پی ده گه یاندن و زیان و خراپه ی ئی دورده خستنه وه، رینمایی زانا و کاربه دهستانی دەکرد و دانی به به لگه و بریاره راسته کانیاندا دهنایه، ئەوه ی که به چاک دەر باره ی ئەو دهوتریت له شار و شوینه ئاوه دانە کاندایه خو ی شار دبیته وه و شاراوه بیته و له گەل هەندی که به نده کان کۆده بیته وه که حالی زۆریان زانرا و نییه.. ئەوه ی که باس مان کرد پاش تیگه شتن که س هەلو یسته ی له سه ر ناکات، خوی گه وره ش هه رکه سی بویت هیدایه تی ده دات بو ریگای راست.

۵- ههروه ها لهو به لگانه ی که له ههردوو (صحیح) دا و شوینی تریشدا جیگیر کراوه، له (عبدالله بن عمر) وه، پیغهمبهری خوا ﷺ شهو یکیان نوێژی عیشای ده کرد، پاشان فەرمووی: {أرأیتم لیتکم هذە فإنه إلى مائة سنّة لا یبقی مین هُوَ علی وَجهِ الأَرْضِ الیومَ أَحَدًا} ۱۲۹ واته: (ئایا ئەم شهوه تان ده بینن و

فەرمووی: (اللهم إن تهلك هذه العصابة لا تعبد في الارض) سی سەد و سیانزه کهس بوون، هه موویان به ناوی خو یان و باوکیان و قه بیله یان ناسراو بوون لهو کاته دا (خضر) له کو ی بوو؟ (العنار المنیف) ص/ ۶۸.

129 - أخرجه مسلم وأبو داود والترمذی و أحمد في مسنده، سەیری (الفتح الکبیر) ۲/ ۲۴ بکه. (لفظی) (مسلم) بریتیه له: (أرأیتم لیتکم هذە فإنه على رأس مائة سنّة منها لا یبقی مین هُوَ علی ظهر الأَرْضِ أَحَدًا). صحیح مسلم، کتاب فضائل الصحابة. باب قوله ﷺ: (لاتاتی مائة سنّة و علی الأَرْضِ نفس منقوسة الیوم).

دەزانن، بەپاستی تا سەد سالی تر ئەوەی کە ئیستا لەسەر ئەم پووی زەوییه، کەسی ئی نامیئیت).

(ابن الجوزی) پاش ئەوەی فەرمووده (صحیح)ەکان و ئەو فەرموودانەیی کە لەم شیوێه دەچن زۆر بەوردی گێراوەتەو.

دەلیت: ئەم فەرمووده پاستانە ئەو بانگەشانه دوابراو دەکەن کە دەلین (خض) زیندوو و لە ژیاندا ماو. (بەلگەیی تری زۆر لەسەر هاتوو بەلام ئیمە ئەوەندەمان بەسە).

بهشی شه شه

ئایا (خضر) دهگات به خه لکی!!

پیشه کی:

ئایا راسته که (خضر) به خه لکی دهگات و بویان ده دویت رینمایان دهگات بو خهیر وچاکه له کاتی پیویستدا فریایان ده که ویت؟
چون دهیناسن که نه وه (خضر)ه؟ پلهی نه و گیرانه وانه چونه و که ده لین له کون و نویدا به خه لکی دهگات؟.

به برنامه و مهنه جمان له م به شه دا به م شیوه یه ی خواره وه ده بیئت:

۱- نامانج و مه به ست له هینانی هه ندیک گیرانه وه بو ده رختنی به لگه راست و دروسته کانه بو نه و که سانه ی که وای ده بینن (خضر) زیندووه و ماوه. به بی نه وه یش لیکۆلینه وه که ته و او نابیت.

۲- هینانه وه ی هه ندیک له و گیرانه وانه که په خنه یان لی گیراوه و نه چه شپاوه که پرویان دابیت، تا خوینهر لایه نی لاوازی و دروستکراوی گیرانه وه که ی بو پروون بیتته وه.

۳- ته و او کردنی لایه نه کانی ناو لیکۆلینه وه که به هینان و هه لبراردنی هه ندیک گیرانه وه بو هه موو ده سته کانی کومه لگا که له م به شه دا دابه ش کراون و جیاکراونه ته وه، مه به ست له هینانیشیان بو په ند و نامۆزگاری و رینماییه... له سه ره نه وه نا که راستن.

به یه گه یشتنی پیش موسا (علیه السلام)

وتراوه: (خضر) نهوی باوکه ئاده مه و له پشتی ئه و هاتووہ....^{۱۳۰}
 (ابو حامد السجستانی) وتویه تی (خضر) کوپی (قابیلی) کوپی (ادم)
 بوو.^{۱۳۱}
 (وهب بن منبه) یش نه سه به که ی گه یاندوتوه به (سام ی کوپی نوح) (علیه
 السلام).^{۱۳۲}
 ههروه ها را و بوچونی جیاواز له سه ر ئه وه هاتووہ. که باوه پی به (إبراهیم)
 (علیه السلام) هینا بیت یان پیش ئه و بووه.^{۱۳۳}
 ههروه ها ئه وه یشی دهر باره هاتووہ که له نه وه ی (إسرائيل) بووه له زه مانی
 فیرعه وندا.^{۱۳۴}
 له (الکشاف) دا هاتووہ: له پوژه کانی سه رده می (أفریدون) دا بووه.
 -پیش موسا (علیه السلام) و له سه ره تای (ذی القرنین) ی گه و ره دا بووه و تا
 سه رده می موسا (علیه السلام) ماوه ته وه.^{۱۳۵}

¹³⁰ - ئه وه له (عبدالله بن عباس) (خوای لی رازی بیت) گنپرداوه ته وه (ابن کثیر) دهر باره ی ئه م
 هه وئه ده ئیت ، به راستی (منقطع و غریب) ه. سه یری (البدایة والنهایة) ۱/۳۲۶ بکه.
¹³¹ - رواه عن (أبي عبيدة و غيره) سه یری (فتح الباری) ۶/۳۰۹ و (إرشاد الساری) ۵/۳۸۴ بکه.
¹³² - روح المعانی ۱۵/۳۲۰.
¹³³ - البدایة والنهایة ۱/۳۲۶ و فتح الباری ۶/۳۱۰ و إرشاد الساری ۵/۳۸۲.
¹³⁴ - البدایة والنهایة ۱/۳۲۶.
¹³⁵ - الکشاف للزمخشری ۱/۵۷۴.

ئامانه چەند ووتە و بۆچوونیکى جياواز بوون بە بەلگە ناهینریتتەو، چونکە بە بەلگەى دەقیكى راست و یەکلاکەرەوە ساغ نەبوونەتەو، بەلکو بۆچوونی (اسرائیلیات)ن یان گیرانەوەى میژوین و راستییان جیگیر نییە.

گیرانەوەیهک هەیه لەناو خەلکیدا بەناوبانگە، باسى ئەو دەکەن کە (خضەر) گەیشتوو بە پیاویکی هەژار کاتیك لەناو بازاری (بنی اسرائیل)دا بوو، ئیمە کورتەیهکی ئی وەر دەگرین وەك (ابن کثیر) لە (تاریخ)هکەیدا هیناویتی:

لە (أبي أمارة الباهلي)یەو، پیغەمبەری خوا ﷺ بە هاوڵەکانی فەرموو:

ئایا دەربارەى (خضەر) بۆتان بدویم؟ ووتیان: بەئى: ئەى پیغەمبەرى خوا!

فەرمووی: پۆژیکیان (خضەر) بەناو بازاری (بنی اسرائیل)دا دەرپۆشت پیاویکی هەژار چاوی پینکەوت. ووتى: خوا بەرەكەتدارت بکات یارمەتیم بدە و خەیرم پى بکە. (خضەر) فەرمووی: (أمنتُ بالله) باوەرم هینا بە خوا، خوا هەر کارینکی بووینت دەبیت. هیچ لانییە من بتدەمى، هەژارەکە ووتى: ...تکای بەرەكەتم لە تۆدا کردوو؟ (خضەر) فەرمووی: ...تەنھا ئەوە شک دەبەم بى بەیت بمفروشین. هەژارەکە ووتى، ئایا ئەوە راستە و جیبەجى دەبیت؟ فەرمووی بەئى...فروشتى بە چوارسەد درهەم. ماوہیەک لای کپیارەکە مایەو و لە هیچ شتیکیدا بەکارى نەدەهینا، (خضەر) ووتى: تۆ دەمفروشینت تا خیریکت لیم دەست بکەوینت، نامۆزگاریم بکە بە کاریك بۆت بکەم، ئەویش ووتى: پیم ناخۆش و قورسە زۆرت ئی بکەم، تۆ پیاویکی بە تەمەن و لاوازیت، ووتى: قورس نییە لەسەرم. ئەویش ووتى: ئەو کۆمەلە بەردەم بۆ بگۆیزەرەو -کە دەبوو لە پۆژیکدا بە شەش کەس بیانگۆیزایەتەو-... لە کۆتایدا (خضەر) ووتى: حەزەدەکەم وازم لى بهینیت رینگای خۆم بگرم و پەرودرگارم بپەرستم. ئەویش ئازادى کرد ئینجا (خضەر) ووتى: سوپاس بۆ ئەو خوایهى کە منى خستە ناو بەندایەتى و پاشان پزگاری کردم). دەبیت پلەى راستى ئەم فەرمودەیه لە کویدا بیت؟.

(ابن کثیر) دەلێت: ئەم فەرموودەیە هەلەیه و (مرفوع) و زیاتر لەوەیش دەچیت که (موقوف) بێت، هەرۆها لە پیاوانی سەنەدەکەیشی نانا سرتن. خوا زانا تره.

گەیشتنی (خضر) بە (إلیاس) (علیه السلام)

هه‌وال و گێڕانه‌وه‌ی زۆر هاتوون ده‌رباره‌ی ژيانى (إلیاس) و (خضر) (عليهما السلام) که له‌یه‌ک نزیک بوویتن یان نا، یان هه‌ندیکیان به‌ هه‌ندیکیان گه‌یشتیبت.

هه‌روه‌ها لی‌رده‌دا ئالۆزی و گه‌رفته‌که‌ ده‌گه‌رێته‌وه‌ بۆ سه‌ر ژيانى (إلیاس) ییش (علیه السلام) هه‌ندیك به‌لگه‌مان له‌سه‌ر ژيان و زیندویى (خضر) باسکرد، وه‌لام و په‌تدانه‌وه‌یان له‌سه‌ر بوو، به‌لام (إلیاس) (علیه السلام) کامه‌ به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر مانه‌وه‌ی له‌ ژياندا؟ ده‌بینین که هه‌یچ فەرمووده‌یه‌کی (صحیح) نه‌هاتوه‌ سویدیك بگه‌یه‌نی‌ت له‌سه‌ر ئەوه‌ی که (إلیاس) ماوه‌. یان گه‌یشتیبت به‌ (خضر)!

پا و بۆچوونی جیاوازی‌ش له‌سه‌ر ئەوه‌ هاتوه‌ که (إلیاس) کی‌یه‌؟ (ابن مردویه) له‌ (ابن عباس) هوه‌ (تخریج) ی کردوه‌ که (خضر) بووه‌.^{۱۳۶} هه‌روه‌ها (الألوسی) ئەو هه‌واله‌ی هه‌یناوه‌ و وتویه‌تی: ئەوه‌ (باطل) به‌تاله‌.^{۱۳۷} ووتراه‌: (إدریس) بووه‌.^{۱۳۸}

¹³⁶ -الفتح الكبير في ضم الزيادة إلى الجامع الصغير ۱۰۵/۲ الفتاوى الرملية ص/۲۲۳.

¹³⁷ -روح المعاني ۳۱۹/۱۵.

¹³⁸ -فتاوى الرملي الذي بهامش الفتاوى الكبرى الفقهية لابن حجر ص/۲۲۳.

خاوهنی (اسنی المطالب) هه‌واییک دینیت و ده‌لێت: هاتوو هه‌ (خضر) له‌گه‌ڵ (إلیاس) (علیها السلام) هه‌موو سائیك له‌ وه‌رزیکدا کۆده‌بیته‌وه‌. به‌لام (سند)ه‌که‌ی راست نییه‌. (المنای) ده‌لێت: (ضعیف)ه‌ (ابن حجر) و (السخاوی) ده‌لێن: (منکر)ه‌، نه‌گه‌ر وایش دانرا راسته‌، به‌نگه‌یه‌ له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که‌ (إلیاس) زیندوو، هه‌روه‌ها نه‌وه‌ش (باطل) به‌تاله‌.^{۱۳۹}

نه‌مانه‌ قسه‌ و بو‌چوون و گێڕانه‌وه‌ی زۆر غه‌ریبن.... (الحافظ ابن حجر) گێڕانه‌وه‌ی درێژی ده‌رباره‌ی (إلیاس) و جو‌ری خواردنه‌کانی هیناوه‌ که‌ له‌گه‌ڵ (خضر) دا ده‌یان خوارد، کاتیك له‌ مانگی (رمضان) له‌ (بیت المقدس) به‌یه‌ک گه‌یشتن. یان له‌ (مکه‌). ئیمه‌یش وازمان ئی هیناون له‌به‌ر درێژیان و نه‌گونجایان که‌ زۆرن!^{۱۴۰}

نه‌وه‌ی ده‌رباره‌ی به‌یه‌ک گه‌یشتنی له‌گه‌ڵ پینغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هاتوو

(ابن عساکر) له‌ (أبي داود الأعمی نفع)ه‌وه‌ -که‌ که‌سیکی زۆر درۆزنه‌- له‌ (انسى كورى مالك)ه‌وه‌، و له‌ پینگی (کثیر بن عبدالله بن عمرو بن عوف)ه‌وه‌ -هه‌روه‌ها نه‌میش که‌سیکی زۆر درۆزنه‌- له‌ باوکییه‌وه‌ -ئه‌ویش له‌ باپیرییه‌وه‌: به‌راستی شه‌ویکیان هات گوینی له‌، پینغه‌مبه‌ری خوا ﷺ گرت که‌ ده‌پارایه‌وه‌ و ده‌یفه‌رمو: (اللهم أعني على ماينجيني مما خوفتني وارزقني شوقاً إلى ما شوقتهم إليه). ئینجا، پینغه‌مبه‌ری خوا ﷺ (انسى كورى مالك)ی نارد بو‌لای (خضر)، سه‌لامی لێ کرد، وه‌لامی سه‌لامه‌که‌ی دایه‌وه‌ و ووتی: بلی به‌راستی خوای گه‌وره‌ فه‌زلی تو‌ی داوه‌ به‌سه‌ر پینغه‌مبه‌راندا وه‌ک فه‌زلی

¹³⁹ -اسنی المطالب فی احادیث مختلفه‌ المراتب ص/ ۲۹۶ هه‌روه‌ها سه‌یری لاپه‌ره‌ (۱۱۴) بکه‌.

¹⁴⁰ -الإصابة ۲/ ۱۲۴-۱۲۷.

مانگی رەمەزانی داوہ بەسەر گشت مانگەکاندا، و فەزلی ئومەتە کە یشتی داوہ بەسەر گشت ئومەتەکاندا وەک فەزلی رۆژی جومعەیی داوہ بەسەر گشت رۆژەکانی غەیری خۆیدا).

ئەمە هەلبەستراوە و درۆیە نە لە (سند) نە لە (متن) دەقدا راست نییە.^{۱۴۱}
 (الحافظ أبو الحسين بن المنادي) پاش هیئانی ئەم فەرموودەیی (انس) دەئیت: (أهل الحديث) فەرموودەناسەکان هەموو لەسەر ئەو پێک کە وتوون کە (حدیث) یکی (منکر الأسناد) سەنەد هەلەو ناریکە، هەر و هە (سقیم المتن) واتە مەتەنە کە ی ناتەواو و نادروستە و شیوازی دروست کردنی پێوہ دەردەکەوێت.^{۱۴۲}

ئایا (خضر) بە (صحابی) هاوێلی پیغەمبەر ﷺ دەژمێردرێت؟

(الباجوری) دەئیت: (صحابی) هاوێل ئەو کەسە یە کە بە باوەرداری لەگەڵ پیغەمبەری خوادا کۆبووینتەوہ پاش بوونی بە پیغەمبەر، بە جۆریک کە پیغەمبەری بینیییت و ناسیییت، دەبیت لەسەر پووی زەویدا بووینت وەک عادت، بە پیچەوانەیی ئەوہی کە لە ئاسماندا بووینت یان لە نیوان ئاسمان و زەویدا بووینت، و دەبیت لەسەر ئیسلام بوون مردبیت وەک مەرجی بەردەوام بوون لەسەر راستی کارەکەیی. پاشان ووتی: بزانه ئەگەر (عیسا) (علیه السلام) لە (بیت المقدس) لەگەڵ پیغەمبەر کۆبووینتەوہ بە جەستە و پۆحەوہ، ئەوہ (صحابی) هاوێلیتی، بۆ (خضر) یش هەر بەو جۆرە یە.^{۱۴۳}

^{۱۴۱} - البداية والنهاية ۱/۳۳۱.

^{۱۴۲} - هەمان سەرچاوە و لاپەرە.

^{۱۴۳} - حاشية الباجوري على شرح ابن قاسم الغذي على متن ابي شجاع ۱/۷۱.

خاوهنی (روح البیان) ده‌لێت: ... هەر به‌و جۆره‌ نه‌گەر (خضر) و (الیاس) (عليهما السلام) له‌گه‌ڵ پێغه‌مبه‌ردا ﷺ کۆبێته‌وه و ناسیبی‌تیان، ئه‌وانیش به‌ (صحابی) هاوه‌لی ده‌ژمێردرین.^{۱۴۴}

(الالوسي) ده‌لێت: به‌پراستی کۆمه‌لێک له‌ (أرباب الأصول) به‌ (صحابی) هاوه‌ل دایان ناوه... له‌ کاتی‌کدا که‌س نه‌بووه (سند) یکی پراست و دروست به‌ئینیت له‌سه‌ر ژبانی پوونی بکاته‌وه که‌ گه‌یشته‌وه به‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، هه‌ندیک ده‌لێن ئێمه‌ ئه‌وه هه‌لده‌به‌ژێرین که‌ به‌پراستی هاوه‌ل بو‌لای پێغه‌مبه‌ر ﷺ و به‌یعه‌ت و په‌یمانی پێداوه، به‌لام به‌ شیوه‌ی نه‌ینی و شاره‌وه که‌ که‌س هه‌ستی پێ نه‌کات.^{۱۴۵}

(أبو الخطاب بن دحية) ده‌لێت: جیگیر نابیت و دانا‌مه‌زینت که‌ (خضر) له‌گه‌ڵ هه‌یج یه‌کی له‌ پێغه‌مبه‌راندا غه‌یری موسا (عليه السلام) کۆبێته‌وه و هه‌ک خوای گه‌وره هه‌واله‌که‌ی به‌ چیرۆک گێراوه‌ته‌وه.^{۱۴۶}

ئایا (خضر) هه‌یجی له‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ گێراوه‌ته‌وه؟

باش هه‌موو ئه‌مانه... ئایا ده‌بیت بووتریت: (خضر) له‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەرمووده‌ی گێراوه‌ته‌وه؟ هه‌موو به‌لگه‌کان ده‌لێن: نه‌خیر...

ته‌نانه‌ت (المحدثین) هه‌ندیک له‌ زانا و لیکۆله‌ره نوێیه‌کان که‌ ده‌لێن هه‌یشتا زیندوو و له‌ ژبانه‌ی، هه‌موویان له‌سه‌ر ئه‌وه کۆده‌نگن که‌ هه‌یج گێراوه‌وه و ریوایه‌تیکی له‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نییه‌.

ته‌نها ئه‌وه هه‌یه که‌ پرا و بو‌چوونی جیاوازه لای هه‌ندیک له‌ (صوفی)یه‌کان... (الشیخ علا الدین)^{۱۴۷} بانگه‌شه‌ی ئه‌وه ده‌کات که‌ به‌بێ (واسطه) هۆکار فەرمووده‌ی له، پێغه‌مبه‌ر ﷺ وهرگرتوو.^{۱۴۸}

144 - روح البیان فی تفسیر القرآن ۵۰۶/۲.

145 - روح المعانی ۳۲۷/۱۵.

146 - الأصابة لابن حجر ۱۱۹/۲.

(السهروردي) له نهینی شاراویدا باسی ئەوەی کردووه که (خضری) (علیه السلام) سی سەد فەرموودهی گێراووتهوه بۆمان که له دەمی پێغه‌مبەری خواى ﷺ بیستوو. ۱۴۹

ئیمەیش لیژەدا دەلێن: بەراستی ئەم قەسەیه هیچ بەلگەیهکی نییه مەگەر کاتیك که به فەرموودهی راست پشتگیری لی بکریت و فەرمووده‌کانیش له‌لایەن زانا نوێ و شارەزاکانه‌وه (تخریج) بکرین،... ئەگینا ئەمە له کوی؟! بەلکو تەنها یەك فەرموودهی راستیش نییه که له یاسا و لیکوئینه‌وهی زانا نوێکاندا راست بیٔ و جیگای متمانه بیٔ، چونکه به سەنەدیکی راست ساغ نه‌بۆته‌وه که له‌گەڵ، پێغه‌مبەری خوا ﷺ کۆبویته‌وه.... وهك پیشتر باسمان کرد (جمهور المحدثین) زۆرینهی نوێکان بۆچونیان وایه که له ژياندا نه‌ماوه و مردوو.

کۆبۆونه‌وه له‌گەڵ هاوه‌لان

گێرانه‌وه‌کان ده‌بارەى (التعزیه) پرسه:

چەند گێرانه‌وه‌یهك هاتوون ده‌بارەى پرسه‌گرتنى (خضری) بۆ (اهل البيت) پاش ئەوەی که پێغه‌مبەری خوا ﷺ وه‌فاتی کردبوو... هەندیک له (کتیبه فیهیه‌کان) له به‌شى (التعزیه) دا ئەو گێرانه‌وانه‌ دینن، که شیواز و رینگای گێرانه‌وه‌کان جیاوازن دانەیه‌کیان به‌ نمونه‌ ده‌هێنینه‌وه:

147- هر بهر جوړه‌یش (الالوسي) له (روح المعاني) دا میناویتی ۳۲۳/۱۵. که له کتیبی (الحدیث

من امر الخضرى) (الملا على القارى) ص/ ۸۹ نه‌قل کراوه.

148- روح المعاني ۳۲۳/۱۵.

149- هه‌مان سه‌رچاوه.

ئەم هەوآله (الحافظ أبو بكر البیهقی) گێڕاویەتیەوه، سەنەدەکە ی بەم جوړەیه:

(أبو عبدالله الحافظ) هەوآلی پیداین، (أبو بكر بن بالویة) هەوآلی پیداین، (محمد بن بشر بن مطر) بۆمان دوا، (كامل بن طلعة) بۆمان دوا، (عباد بن عبد الصمد) بۆمان دواوه، له (أنس كورپی مالك) دوه... كه تێیدا هاتووه: بەراستی (خضر) لەناو هاوه لآندا پراوهستا، دەس کرد بە گریان و سەرەخۆشی ئی کردن، پاش ئەوه دیار نەما و وون بوو، و (علي) (خوای ئی رازی بیئت) فەرمووی: بەراستی ئەوه برای پێغه مبهری خوا ﷺ بوو، كه (خضر) بوو. ^{۱۵۰}

- تەحقیق و لیكۆلینهوه لەسەر فەرموودهكە:

له سەنەدی گێڕانەوهكە ی (البیهقی) دا (عباد بن عبد الصمد) هاتووه (البیهقی) دەربارە ی دەلیت: (ضعیف) ه. ^{۱۵۱}

(إبن حبان) و (العقيلي) دەلین: زۆر بە ی گێڕانەوهكان (موضوع) هەلبەستراوه. (البخاري) دەلیت: (منكر الحديث) ه (أبو الحاتم) دەلیت: (ضعیف الحديث جداً منكره) و (إبن عدي) دەلیت: هەموو ئەوانە ی ئەو ریوایه تی دەکات له (فضل) ی (علي) دایه، دەلیت: زۆر (ضعیف) ه و بریتییە له (التشيع) به شیعه کردن. ^{۱۵۲}

(گێڕانەوهكان زۆرن و درێژن، ئیমে ئەوه ندهمان بۆ نموونه بەسه).

¹⁵⁰ - سهیری (الفتح الباری) ۳۱۱/۶ و البداية والنهاية ۳۳۱/۱-۳۳۲ بکه.

¹⁵¹ - سهیری البداية والنهاية ۳۳۲/۱ بکه.

¹⁵² - هەمان سەرچاوه ی پێشوو.

کۆبوونهوی له گهڵ خهلیفه و کاربه دهسته کان

هه وال ده باره ی هاتوه، باسی ئه وه دهکات که له گهڵ هه ندیک له خه لیه کانه دا کۆ بوویته وه.!

* یه کیک له و گێرانه وانه (ابو بکر الدینوری) له (المجالسة) دا، له رینگای (ابراهیم بن خالد) له (عمر بن عبدالعزیز) وه گێراویه تیه وه ده لیت: من (خضر) م بینى که زور به خیرایی ههنگاوی دهنا و ده پویشیت و ده یووت: { صراً یا نفس صراً لأیام تفقد لیک أيام الأبد، صراً لأیام القصار لیک الأیام الطوال }.^{١٥٣}

کۆبوونهوی له گهڵ زانا و پیاوچاگان و خواناسان

له (بحر المحيط) دا (قاضي القضاة ابن دقيق العيد) له (شیخ) یکیه وه هه وال ده گێریته وه ده لیت: به راستی ئه و (خضر) ی بینیه و قسه ی له گهڵ کردوه، پێی ووترا: کئ فیری کردیت و پێی ووتیت ئه وه (خضر) ه؟ و له کوی ناسیت ئه وه؟ بیدهنگ بوو.^{١٥٤}

* (عبدالمغیث بن زهیر العربی)^{١٥٥} باسی کردوه له به شیکدا که ده باره ی هه والی (خضر) کۆی کردوته وه، له (معروف الکرخي) یه وه که ووتیه تی: (خضر) بۆم دووا، (ابن الجوزي) ووتی: ئه مه له کوی راست ده بیته که له (معروف) پووی دا بیته.^{١٥٦}

153 - الأصابة لابن حجر ٢/١٣٥.

154 - تفسير البحر المحيط لأبي حيان الأندلسي ٦/١٤٧.

155 - (محدث) یکی خه لکی (بغداد) بووه، له پیاوچاگانى (الحنابلة) بووه (مصنف) یکی له (فضل

یزید بن معاویه) هیه، (ابن کثیر) ده لیت: شتی غه ریب و عه جیبی تیدا هیناره، (ابن الجوزي)

ره دی داوه ته وه، له سالی (٥٨٣) ه کۆچی دوا یی کردوه، الأعلام ٤/١٥٥ ط ٨.

156 - الأصابة لابن حجر ٢/١٣٧.

* ههروهها رپوايهت كراوه كه (خضر) (عليه السلام) له گهـل (أبي حنيفة) دا كۆبۆتهوه و زانستی شهـری ليوه فير بووه! خاوهـنی (الأشاعة لأشراط الساعة) قسهـی (الملا علی القاري الهروي)¹⁵⁷ هیناوه له كتيبه كيدا كه ناوی (المشرب الوردی فی مذهب المهدي) یه رهدی كۆمهـليك نهـفام و نهـزانی تیا داوهـتهوه كه چيروك و گيـرانهـوهـیان له سهـرچاوه ناديارهـكانهـوه هیناوه، له سهـرهـتاـدا حيكايهـتيكي باسكردوه كه ههـنديك كهـسی نهـزان و نهـفام لهـناو ئهـو كهـسانهـدا كه (تعصب) یان بو (أبو حنيفة) ههـیه بلاویان كردۆتهوه و رهـواجیان پینداوه، پاشان به بهـلگهـی بهـهیز و (منطق) رهدی دهـداـتهـوه، حيكايهـتهـكه زۆر دريژه ئهـمه سهـرهـتاـكهـیهـتی: بزانه كه بهـراستی خواي گهـوره (أبا حنيفة) ی به شهـریعت و كهـرامهـت تايبهـتمهـند كردوه، له كهـرامهـتهـكانی بریتی بووه له وهـی كه ههـموو پۆژيـك (خضر) له كاتی (صبح) دا هاتوووه بو لای و بو ماوهـی پینچ سال ئهـحكامی شهـری ليوه فير بووه، كاتيـك (أبا حنيفة) وهـفاتهـهـكاته، (خضر) له پهـروهـردگاری دهـپاـرێـتهـوه و دهـلێـت: {إلهي إن كان لي عندك منزلة فأذن لابي حنيفة حتى يعلمني من القبر على حسب عاداته حتى أعلم شرع محمد ﷺ على الكمال...}¹⁵⁸

(شيخ علي القاري) دهـلێـت: شتيـکی شاراوه نيبه كه ئهـمه قسهـی (ملحد) هـكانه كه ههـول دهـدهـن بو خراپهـكردن و ناشرين كردنی ئهـم دينه بهـراستی (خضر) ئهـو كه سايهـتیبه بووه كه خواي گهـوره دهـربارهـی فهـرموویهـتی: ﴿عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَا آتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِن لَّدُنَّا عِلْمًا﴾ (الكهف: ٦٥). بهـراستی موسا له وهـوه شت فير بووه، ئیستا دهـبیته قوتابی (أبو حنيفة)!

¹⁵⁷ - ناوی (نورالدين ملا علی بن سلطان القاري الهروي الحنفي) یه له (هراة) له دايك بووه پاشان كۆچی كردوووه بو (مهككه) سالی (١٠١٤هـ)، وهـفاتی كردوووه.

¹⁵⁸ - سهـیری تهـواوی حيكايهـتهـكه بکه له كتيبي (الأشاعة لأشراط الساعة) ی (شيخ محمد بن رسول الحسنی البرنجي) ص / ٢٢٢-٢٢٥، وهـك له كتيبي (انيس الجساء) وهـوه نهـقل كراوه.

دهرباره‌ی گه‌یشتن به خه‌لکی ئاسایی

دهرباره‌ی گه‌یشتن به خه‌لکی ئاسایی ئەمه شتیکی به‌ناوبانگه...
 ره‌نگه موسلمانیک نه‌بیت که هه‌وال و ده‌نگ و باسی (خضری نه‌بیستییت
 و ئەوه‌یشی بیستوو که گه‌یشتوو به خه‌لکی... هه‌روه‌ک ئەوه‌ی کاتیک
 ناوه‌که‌ی باس بکریت تیروانینیکی غه‌ریب و ناوازه لای خه‌لک دروست ببیت،
 ئەمه‌یش چونکه که‌سایه‌تییه‌کی غه‌ریب و سه‌یره، که نمونه‌ی له میژودا
 نه‌بووه.

هه‌والی زۆره که له ناو خه‌لکیدا باس ده‌کریت و ده‌گیردریتتوه له شوینه
 جیاوازه‌کانی جیهانی ئیسلامیدا، ئەو گیرانه‌وانه‌یش به زۆری له ده‌روه‌ی
 شار و له گوند و شوینه سنور بچوکه‌کاندا... چونکه خه‌لکی ناو شاره‌کان
 ئەو ئاماده بوونه‌یان نییه له پووی عه‌قلی و نه‌فسیه‌وه تا ئەو هه‌واله غه‌ریب
 و عه‌جیبانه وه‌ریگرن که له واقعه‌وه دورن، ئەوان زیاتر په‌یوه‌ندیان به
 روداوه واقیعی و له‌به‌رچاوه‌کانه‌وه‌یه زیاتر له خه‌لکی گونده‌کان لای هه‌ندیک
 له خه‌لکی ئەوه شتیکی زانراوه که ده‌لین گه‌یشتوو به خه‌لکی، به تایبه‌تی
 به‌و که‌سانه‌ی که بار و گوزه‌رانیان ناله‌باره و له هیوا و ئومیده‌کانی ژیان
 داپراون. به‌لام شاره‌کان هۆکاره‌کانی ژیانی باشی زیاتر تیا فه‌راهم هاتوو
 له‌به‌ر ئەوه باسه‌که‌ی له لادیکاندا زیاتره....

گیرانه‌وه‌یه‌ک دینن له‌سه‌ر ئەوه‌ی که گه‌شتوو به خه‌لکی:

(أبو عبدالله بن بطة العکبری الحنبلي) ووتی: (شعیب بن أحمد) بۆمان دووا،
 (أحمد بن أبی العوام) بۆمان دووا (باوکم) بۆمان دووا، (إبراهیم بن عبدالحمید
 الواسطي) بۆمان دووا، (أبین بن سفیان بن غالب بن عبدالله العقبلي) بۆمان

دووا، له (حسن البصري) یه وه ووتی: پیاویک له (اهل السنة) را و بوچونیکی جیاوازی بو دروست بوو، و (غیلان القدري) له شتی کدا دهریاره ی قه دهر، رازی بوون که یه کهم پیاو هاته لایان له و ئاراسته یه وه که باسیان کردبوو بریار له نیوانیاندا بدات، پیاویکی (اعرابي) ده شته کی هاته لایان و عبا که ی پیچابوو یه وه و دابووی به سهر شانیدا، پیمان ووت: رازین که تو بریار له نیوانماندا بدهیت، ئینجا جلهکانی کو کرده وه و له سهری دانیششت، پاشان ووتی: دانیشتن، ههردووکیان له بهرده میدا دانیششتن، بریاری له سهر (غیلان) دا، (الحسن) ووتی: ئه وه (خضر) بوو. له (سند) هکه دا (ابین بن سفیان) (متروک) ه.^{۱۵۹}

(ابن الجوزي) له (مناقب) ی (امام احمد) دا گپرانه وه یه کی له (إسحاق بن إبراهيم البستي) هیئاوه ده لیت: له باوکم بیست ده یووت: پیاویکی خه لکی (بغداد) ووتی: سواری که شتییه ک بووم له دهریادا، دهرچووین به ره و جزیره یه ک، شیخیکم بینی دانیشتبوو، سهر و پرسی سپی بوو، منیش سه لام لی کرد، پیی ووتم: تو له کو یوه هاتوویت؟ ووتم: له خه لکی (بغداد) م، ئینجا ووتی: کاتیک چو یته وه (بغداد) سه لام بکه له (احمد بن حنبل) و ئه م ئایه ته ی پی بلی: ﴿فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفُّكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ﴾ (الروم: ۶۰). ووتی: پاشان شیخه که دیار نه ما. ئیتر زانیمان که ئه وه (خضر) ه.^{۱۶۰}

159 - الأصابة لابن حجر ۱۳۱/۲ - ۱۳۲.

160 - مناقب الامام احمد بن حنبل ص ۱۴۴ - ۱۴۵.

بۆچوونی زانیان لهسەر ئەم گێڕانهوانه

ئەمە حیکایەت و گێڕانهوهی ئەو کەسانەیه کە بەلگه لهسەر زیندویی و ژبانی (خضر) دههیننهوه، بۆچوونی ئەو کەسانه نییه کە دهلێن مردووه. (الحافظ ابن کثیر) ههندیکی لهم حیکایهت و گێڕانهوانهی له (تاریخ) هکهیدا هیناوه، پاشان دهلێت: زۆرینهی حیکایهتەکان (سند) هکانیان (ضعیف) لاوازه، و کەمیکیشیان (صحیح) راستن بەلام (معصوم) نین، له (صحابی) و کەسانی تریش، چونکه دهگونجیت ههلهیان لی پروبدات. خوا زانا تره. (الالوسی) دهلێت: کە ئەوان مەبەستیانه و پابهندن بهوهی که (خضر) له ژباندان ماوه، ئەو حیکایهتانه دینن که دهما و دهم و گێڕانهوهن، پیاویک ههوال دهدات که (خضر) ی بینیه...

زۆرینهی ئەو کەسانە ی کهوای لیک دهدهنهوه بینیویانه بهو قسهیه له خۆیان بای دهن که دهلێت من (خضر)م!! ئەوهیش زانراوه که ناگونجیت باوهر بهو کەسانه بکریت کهوا دهلێن، بهبی بهلگه لهلایه خاوه. دهییت چۆن کهسی بینەر ئەوه بهراست برانیت و به درۆی نهخاتهوه؟! ^{۱۶۱}

* پیشهوا (ابن تیمه) دهلێت: ههموو ئەوانه ی که لهم بوارهدا دهگێردرینهوه، ههندیکیان درۆن، و ههندیکیشیان لهسەر گومانی کهسیک بنیات نراوه. بۆ نمونه: کهسیک پیاویکی بینیهو وا گومانی بردووه که (خضر) ه وتویهتی: بهراستی ئەوه (خضر) ه! ههروهک (الرافضة) کهسیک دهبینن وا گومان دهن که (الإمام المنتظر) بیّت، یان بانگهشهی ئەوه دهکهن! ^{۱۶۲}

161 - روح المعاني في تفسير القرآن العظيم والسبع المثاني ۳۲۱/۱۵.

162 - مجموع فتاوى شيخ الإسلام ابن تيمه ۱۰۱/۲۷ - ۱۰۲.

کۆتایی

بیستمان که چی دەربارەوی (خضر) و ترا و دەربارەوی ژیان و مردن و کۆبونەووی لەگەڵ خەڵکیدا و بەیەک گەیشتیان.... هەرۆها لیکۆلینەوکان و بەلگەکان دەرمان خست که راستییەکان لە چیدا دەرەکەوێت و زانایان بە بەلگە و موناقلەشەکانیان توانیان پەدی ئەو بۆچوون و ووتە هەلانی بەدەنەو که بە ناهەق لە مافی (خضر) دا و تراون.

ئایا پاش ئەم هەموو لیکۆلینەووی دەتوانین بگەینە ئەنجامی کۆتایی و دانی پێدا بنێین؟

کەواتە با بیریک ئەم دوو بۆچوونە بەرەم هاتوو بەکەینەو:

۱- ئەو کەسانە ی که دەلێن مردوو بەلگە یەکیان لانیبوو راست بیئت که بیسەلمیئیت لە ژیاندا ماو.

۲- هەرۆها ئەو کەسانە ی که بۆچوونیان وایە زیندوو و لە ژیاندا ماو، ووتیان: لەبەر ئەووی دەقیک لەسەر مردنی یان لەسەر زیندویی نەهاتوو، ئایا چی قەدەغە ی ئەو دەکات که زیندوو بیئت؟

بە تاییبەتی که هەندیک لە زاناکان دەلێن ماو و زیندوو؟!

بیگومان قسە و گێرانیو و ئەفسانە ی زۆر دەربارەوی (خضر) و تراو وەک هەندیکیان باسکران، که سەنەدەکانیان جیاواز بوون و بەلگەکانیان ساغیان نەکردۆتەو که راستە.

باسکردنی ژیان ی (خضر) هەرچەندە هەندیکیان لە دەمی هاو لەنەو بوو، بەلام ئەو مان بە (سندی) راست بە دەست نەگەیشتوو که بیسەلمیئیت یان پەتی بکاتەو مردوو یان لە ژیاندا ماو، هەرچی لەو بارە یو هاتیبت بە بەشیک لە ژیان و حال و باسکردنی ئەو دانانریت.

رهنگه بههوی ئەم چەند تیبیینییەوه بتوانین هۆکاری بلاوبوونەوهی ئەو دەنگ و باسانە (خضر) بزانی، که لەسەر زمانی خەلکی و لەناو عەوامەکاندا بلاوه:

۳- یه کێک لهو هۆکارانهی که پۆلی گهوره و گرنگی بووه له بلاوکردنهوهی ناوهکهیدا بریتی بووه له بوونی کۆمهڵێک (فهرمووده و ههوال) بۆ سه‌ر لی تیکدان و خراپ نیشاندانی ناو و باسی ئەو کهسایه‌تییه، وهک چەندین دانە لهو فهرمووده و ههواله (موضوع) و نادروستانه تیپه‌رین و بیستمان... که زانایانی ئەم ئوممه‌ته توانیان لیکۆلینه‌وهی له‌سه‌ر بکه‌ن و پوونیان کرده‌وه.

۴- به‌راستی زۆریک له چیرۆک و گێڕانه‌وهی ئیسرائیلی هاتوونه‌ته ناو کتیبه‌کانی میژو و هه‌ندیک له کتیبه‌کانی ته‌فسیر و زۆریان له‌سه‌ر ووتراوه و راستییه‌کانی تیا تیک دراوه، تا وای لیهاتتووه که په‌واج به هه‌والی وا دراوه که هیچ بنه‌مایه‌کی له دینه‌که‌ماندا نیه ئەم هه‌والانه‌یش بوونه‌ته سه‌رچاوه‌یه‌کی ده‌وله‌مه‌ند بۆ زۆریک له کتیبه‌کان بۆ (ترغیب) و (ترهیب) به‌لگه‌یشیان له‌سه‌ر ئەمه، ئەم فهرمووده‌ی پیغه‌مبه‌ره ﷺ که فهرموویه‌تی: (حدثوا عن بني إسرائيل ولا حرج) واته: (ئێوه له (بنی اسرائیل) هه‌وال بگێرنه‌وه و باسی بکه‌ن، گرفتیک نییه).

به‌راستی زانایان کۆمه‌ڵێک مه‌رجیان بۆ فهرمووده داناوه که پێویسته په‌چاو بکری. ^{۱۶۳} به‌لام خه‌لکی (عامه) گشتی کاتیک هه‌وال و کاریکیان لاخۆش بیته، به‌رینگایه‌کی زانستی وه‌ری ناگرن، به‌لکو به پینی عاتیفه و هه‌وا و ئاره‌زووه‌کانیان وه‌ری ده‌گرن، و کاتیک ئاوڤ ده‌ده‌نه‌وه به‌لای نمونه‌ی ئەم گێڕانه‌وانه‌دا به‌له‌زه‌ت و خۆشییه‌وه وه‌ری ده‌گرن و به سه‌رسوپرمانه‌وه سه‌ری

¹⁶³ - سه‌یری (حکم روایة الاسرائیلیات) له کتیبی (الاسرائیلیات و اثرها فی کتب التفسیر)ی

(دکتور: رمزي نغاعة) بکه، له لایه‌ره (۸۶) وه‌ه ده‌ست پیده‌کات.

بۆ دەله قینن، و بە شینوازیکی جوان لە یه کتری وهرده گرن و و له دهوور و بهری خویاندا بلاوی دهکه نهوه و دهیکه نه ووتهی ناو کوپ و مه جلیسه کانیان، ئیتر لهوی کاره که تیکه ل ده بیټ و تیگ ده چیت و بواره زانستییه کهی له دهست ده دات.

۵- ئەو که سانهی که چیرۆکه کان ده گێر نهوه: به راستی ئەوان شتیگ داده نین که (عامه) گشتی پنی رازی بیټ، له چیرۆک و حیکایهت و گێرانهوه و ئەفسانه، خه یال له دهرون و ناخیاندا دهوورژینیټ و سۆز و عاتیفه یان ده جولی نیټ هر له بهر ئەوه یه که پیاوانی (حدیث) نه هی قوتابیان و براکانیان بکه ن که تیگه لاوی ئەو کوپ و مه جلیسه نه بکه ن، رهنگه ئەو گێر رهوانه، چیرۆک و حیکایهت ده رباره ی خضر دروست بکه ن و ریک بخه ن تا شهوق و رهونه قی پی بده ن بۆ خه لکی گشتی... پاشان بۆ یان بگێر نهوه و ئەوانیش باوه ریان پی بکه ن و به راستی بزانه ن و لیی دلنیا بن، به راستی ئەمانه مه ترسی گه وره یان له سه ر دین هیه.^{۱۶۴}

خوینه ری به ریز... بوونی هۆکاری ئەم جیاوازیانه ش گشتی ده گه ریته وه بۆ نه بوونی (نص) ده قیگی یه کلاکه ره وه له زیندوی (خضر) یان له مردنیدا! ئەگه ر (نص) ده قیگ له و باره یه وه به اتایه ئەوا کاره که یه کلای ده بوویه وه و، موسلمانان هه موو لیی سه لامهت و دلنیا ده بوون، ده بینین ئەوه (عیسای کوپی مریم) هه موو موسلمانان باوه ریان وایه که هیشتا زیندووه، چونکه (نص) ده قیگی راست و یه کلاکه ره وه ی له سه ر هاتووه.

به لام (خضر) هیه ده رباره ی نه هاتووه.

¹⁶⁴ بگه ریزه وه بۆ (بحث لاسباب الوضع) له کتییی (اصول الحدیث: علومه و مصطلحه ی)

(دکتور: محمد عجاج الخطیب) له لایه ره ۴۱۷ هره دهست پیده کات.

رهنگه تۆ پیرسیت: بۆچی ئەم هه‌موو قسه و بۆچوونه له‌سه‌ر (خضری) بلأو بیئت و تایبهت به‌که‌سایه‌تی ئەو؟

وه‌لام: چونکه‌ یه‌کیك له‌م دوو هۆکاره‌ له‌سه‌ر به‌رده‌وامی ژیا‌نی باس کراوه‌.

- چونکه‌ له‌ (عین‌ الحیاة) سه‌رچاوه‌ی ژیا‌نی نۆشیوه‌!

- یان له‌به‌ر ئەوه‌ی که‌ باوکه‌ ئاده‌م (علیه‌ السلام) ی دفن کردوه‌.

به‌لام هه‌ردوو هه‌واله‌که‌ به‌ به‌لگه‌ی شه‌ری یان عه‌قلی ساغ نه‌بوونه‌ته‌وه‌ وه‌ك باسه‌که‌ی تیپه‌ری!

گومانی زۆریش له‌سه‌ر ئەوه‌یه‌ که‌ بلأو بوونه‌وه‌ی ئەم کارانه‌ له‌ بوونی (إسرائیلیات) هه‌یه‌!

... (صوفی) یه‌کان باوه‌ریان وایه‌ که‌ تا ئیستایش ژیا‌نی به‌رده‌وامه‌، به‌وه‌ی که‌ له‌گه‌ل (ذوق) و حا‌لی ئەواندا ده‌گونجیئت... له‌گه‌ل ئەو حیکایه‌ت و گێرانه‌وانه‌ی که‌ گوایه‌ به‌یه‌که‌گه‌یشتن هه‌بیئت له‌ نیوانیاندا، حا‌لی ئەوان به‌و جو‌ریه‌ له‌ کاری (تصوف) دا! گرنگ ئەوه‌یه‌ که‌ پاش ئەم لی‌کۆلینه‌وه‌یه‌ ئەنجامی کۆتایی ده‌ربخه‌ین... که‌ ئەوه‌یش به‌پراستی شتیک نه‌هاتوه‌ له‌سه‌ر به‌رده‌وام زیندوویی ئەو یان به‌ خه‌لك گه‌یشتیبت، به‌پراستی هه‌یج ده‌قیکی راست یان هه‌والیک که‌ جینگه‌ی دنیایی و متمانه‌ بیئت نییه‌. ته‌نها خوای گه‌وره‌ زانا و شاره‌زایه‌.

خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمَا يُعْمَرُ مِنْ مُعَمَّرٍ وَلَا يُنْقَصُ مِنْ عُمُرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ (الفاطر: ۱۱).

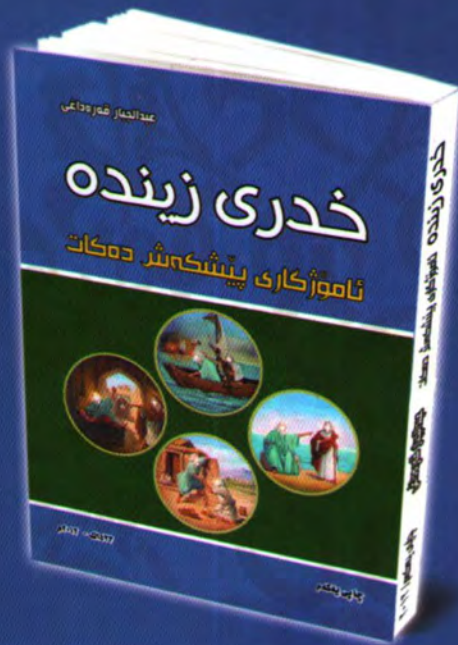
سەرچاوه گان:

- ۱- تيسير المنان في قصص القرآن: جمع وترتيب احمد فريد.
- ۲- الخضر بين الواقع و التهويل: دراسة تحليلية مقارنة على ضوء القرآن والسنة والتاريخ: محمد خير رمضان يوسف.
- ۳- تفسير النابلسي: الدكتور محمد راتب النابلسي.
- ۴- الاستفادة من قصص القرآن: تأليف: الدكتور عبدالكريم زيدان.
- ۵- مع قصص السابقين في القرآن: الدكتور: صلاح عبدالفتاح الخالدي.
- ۶- قصص القرآن: حامد احمد الطاهر البسيوني.
- ۷- صفوة التفاسير: محمد علي الصابوني.
- ۸- قصص القرآن: جمع وترتيب: محمود المصري.
- ۹- قصص القرآن: عمرو خالد.
- ۱۰- قصص الأنبياء و معه سيرة الرسول (ﷺ): محمد متولي الشعراوي.
- ۱۱- قصص القرآن الكريم وسيرة سيد المرسلين: د. محمد منير الجنبان.
- ۱۲- تفسير الشعراوي: محمد متولي الشعراوي.
- ۱۳- تفسير الكبير: الفخر الرازي.
- ۱۴- ته فسيري ناسان: بورهان محمد امين.
- ۱۵- ته فسيري قورئاني پيرۆز: عثمان عبدالعزيز محمد.
- ۱۶- ته فسيري: ماموستا زمانكويي.
- ۱۷- ته فسيري قورئاني پيرۆز: ماموستا هه ژار موكرياني.
- ۱۸- الأمثل في تفسير كتاب الله المنزل: العلامة: ناصر مكارم الشيرازي.
- ۱۹- فرههنگي شيرين: فاضل نظام الدين.
- ۲۰- پوخته ی سه حیحي موسليم: ليژنه يه کی پسيپۆر.

ناوهروك

۲.....	پیشهکی
۵.....	دهستپیک
۷.....	بهشی یهکه م.
۷.....	ناو و نەسەب و لەقەب و (کنیه) کهی.
۷.....	ناوه کهی.
۷.....	نەسەبە کهی.
۹.....	لەقەبە کهی.
۱۰.....	(کنیه) کهی.
۱۱.....	بهشی دووهم.
۱۱.....	سەرەتای ژيانی.
۱۶.....	بهشی سینیەم.
۱۶.....	ئایا (خض) پیغه مەبەر بووه؟
۲۱.....	بۆچون لەسەر ئەوهی که (ولی) خواناس و پیاو چاک بووه.
۲۲.....	(نبی) یان (رسول)؟
۲۳.....	بەلگە لەسەر پیغه مەبەرایەتی (خض) و بەلگە لەسەر (ولی) بوونی.
۳۰.....	لیکۆلینەوه و ئەنجام.
۳۵.....	حوکمی باوەربوون بە پیغه مەبەرایەتی (خض).
۳۶.....	ئەوهی دەربارەیی زانستی (خض) هاتوو.
۳۸.....	کامیان زانترین؟!.
۴۰.....	بهشی چوارەم.
۴۰.....	باسی یهکه م: چیرۆکی موسا و (خض) (علیهما السلام).
۴۰.....	ئینسان و ژیان.
۴۱.....	هوکاری داواکهی موسا بۆ گەیشتن بە (خض).
۴۱.....	شوێن و سەردەمی چیرۆکه که.

باسی دووهم: تەفسیر و شیکردنهوهی ئایهتەکان.....	۴۴
چیرۆکی موسا و بەنده چاکەکارەکه.....	۴۴
پیش دەستپینکی چیرۆکهکه.....	۵۰
شیکردنهوهی ئایهتەکانی چیرۆکهکه.....	۵۱
باسی سێهەم: له نامۆزگارییهکانی (خضەر).....	۷۳
باسی چوارەم: وانە گرنگ و بەسودەکانی چیرۆکی موسا و (خضەر) ...	۷۵
بەشی پینجەم.....	۸۲
ئایا (خضەر) زیندووە یان مردووە؟.....	۸۲
باسی یەكەم: وتە و بۆچوون لەسەر زیندوویی.....	۸۲
هۆکاری بەردهوامی ژیانی (خضەر).....	۸۴
باسی دووهم: وتە و بۆچونەکان لەسەر مردنی.....	۸۷
بەلگەئەو ئەو کەسانەئە بۆچونیان وایە (خضەر) مردووە.....	۹۲
بەشی شەشەم.....	۹۷
ئایا (خضەر) دەگات بە خەلکی؟!.....	۹۷
بەیهکگەشتنی پیش موسا (علیه السلام).....	۹۸
گەیشتنی (خضەر) بە (الیاس) (علیه السلام).....	۱۰۰
ئەوهی دەربارەئە بەیهک گەیشتنی لەگەل، پیغەمبەری خوا ﷺ هاتووە.....	۱۰۱
ئایا (خضەر) بە (صحابی) هاوئەئە پیغەمبەر ﷺ دەژمیردریت؟.....	۱۰۲
ئایا (خضەر) هیچی لە پیغەمبەری خوا ﷺ گیراوتەوه؟.....	۱۰۳
کۆبوونەوه لەگەل هاوئەلان.....	۱۰۴
کۆبوونەوهی لەگەل خەلیفە و کاربەدەستەکان.....	۱۰۶
کۆبوونەوهی لەگەل زانا و پیاوچاکان و خواناسان.....	۱۰۶
دەربارەئە گەیشتن بە خەلکی ناسایی.....	۱۰۸
بۆچوونی زانایان لەسەر ئەم گێرانەوانە.....	۱۱۰
کۆتایی.....	۱۱۱
سەرچاوهکان.....	۱۱۵
ناوهرۆک.....	۱۱۶

خویندنه وه یه ک کراره بو چیرۆکی خدری زینده له گه‌ل موسا پیغه مبه‌ردا (علیه السلام) که دوو مه‌سه‌له‌ی گرنگ یه‌کانگیری یه‌کتری ده‌بن. زانستی شه‌ریعت و زانستی حه‌قیقه‌ت، خدری زینده مه‌سه‌له‌ی حه‌قیقه‌ت بو موسا ده‌هینیتته وه که به شه‌ریعت لیکنادریته وه و ناچیتته ژیر راقه وه. به لام موسا (علیه السلام) ده‌یه‌ویت به شه‌ریعت ناماژه و راستکردنه وه بداته خدر. خدریش روونکردنه وه‌ی بابه‌ته‌کانی له کو‌تاییدا پیده‌گه‌یه‌نیت.

موسا (علیه السلام) ویستی بگاته نه وه ده‌ریای حه‌قیقه‌ته. به لام پی‌ی نه‌گه‌یشت له‌گه‌ل نه وه‌ی پیغه مبه‌ریکی راسپیردراو بوو. هه‌ردوو ده‌ریای حه‌قیقه‌ت و شه‌ریعتیش ته‌واوکاری یه‌کترن و دژیه‌ک نین به لام شه‌پوله‌کانیان ناچوونیه‌کن.

عبدالجبار قهره داغی

چاپخانه‌ی سیما